

கற்றது கைம்மண்ணளவு
கல்லாதது உலகளவு

நியூ செஞ்சுரியின்

2 நூல்கள் நூலகம்

மாத இதழ்

திருவள்ளூர்வராண்டு 2047

மலர் - 8 இதழ் - 1 ஏப்ரல் - 2016

கௌரவ ஆசிரியர்

முனைவர் **அ.அ.மணவாளன்**

ஆசிரியர்

த.ஸ்டாலின் குணசேகரன்

பொறுப்பாசிரியர்

சண்முகம் சரவணன்

ஆசிரியர் குழு

எஸ். சண்முகநாதன்

தி.ரெத்தினசபாபதி

அ.கணேசன்

அ.கிருஷ்ணமூர்த்தி

இதழ் வடிவமைப்பு

யூமா வாசுகி

ஞா. சரிதா

ஜி. சரவணன்

நியூ செஞ்சுரி வாசகர் சங்கம்

பதிவு எண் : 21/2005/ 11/2/2005

16 (142), ஜானி ஜான்கான் ரோடு,

இராயப்பேட்டை, சென்னை - 600 014

ungalnoolagam@gmail.com | www.ncbhpublisher.com

இணைய தள முகவரி: www.keetru.com

நன்கொடை ₹ 20.00, ஓர் ஆண்டு ₹ 240.00

வெளிநாட்டுச் சந்தா - 25 டாலர்

சந்தா தொகையை

New Century Reader's Sangam

என்ற பெயரில் அனுப்பலாம்.

உங்கள் நூலகம் பற்றிய விமர்சனக் கடிதங்கள்,
உங்கள் நூலகத்திற்கான படைப்புகள், கட்டுரைகள்,
நூல் விமர்சனங்கள், மதிப்புரைக்கான நூல்கள்
ஆகியவற்றைக் கீழ்க்கண்ட முகவரிக்கு அனுப்புமாறு வேண்டுகிறோம்.

பொறுப்பாசிரியர்

உங்கள் நூலகம்

நியூ செஞ்சுரி புக ஹவுஸ் (VI) விட.,

41-B, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்,

அம்பத்தூர், சென்னை - 600098.

தொலைபேசி எண் : 044-26251968, 26258410

யொருளடக்கம்

படித்துப் பாருங்களேன்...

ஆ.சிவசுப்பிரமணியன் - 4

மனக்கோட்டம் தீர்க்கும் நூல்

ஜி.சரவணன் - 11

தமிழ்ச் சமூகம் திராவிட இயக்கம் - திருக்குறள்

வீ.அரசு - 14

தமிழ்வழி மருத்துவம் - முடியும்

டாக்டர் சு.நரேந்திரன் - 22

காலத்தின் நகர்வுகளே நாவலாக...

பொன்னிலன் - 30

மக்கள் எழுச்சியின் கலைப்பதிவு

இரா.காமராசு - 33

இப்படிக்குத் தங்கள் அன்புள்ள...

ஆரோக்கிய ஜெயசீலி - 40

பேசும் புத்தகங்கள்

மனிதநேயன் - 44

புராதன நிலத்தைத் தேடும் பறவையின் பாடல்

ஹெச்.ஜி.ரகூல் - 45

பத்தொன்பதாம், இருபதாம் நூற்றாண்டில்...

ச.செல்வம் - 51

புனைவும் பிரக்கூயும்

பேராசிரியர் ச.வினசென்ட் - 55

மக்கள் வாழ்வில் சாங்கியம் சடங்குகள்

க.இளங்கோ - 59

உ.வே.சாமிநாதயரை உந்திய சக்தி

இரா.வெங்கடேசன் - 64

இழந்த உரிமைகளை இறைஞ்சி மன்றாடியோ அல்லது அவற்றைப் பறித்துக் கொள்பவர்களின் மனச்சான்றுகளுக்கு வேண்டுகோள் விடுத்தோ பெறமுடியாது; இடைவிடாத உக்கிரமான போராட்டத்தின் மூலம்தான் அவற்றை ஈட்டமுடியும்.

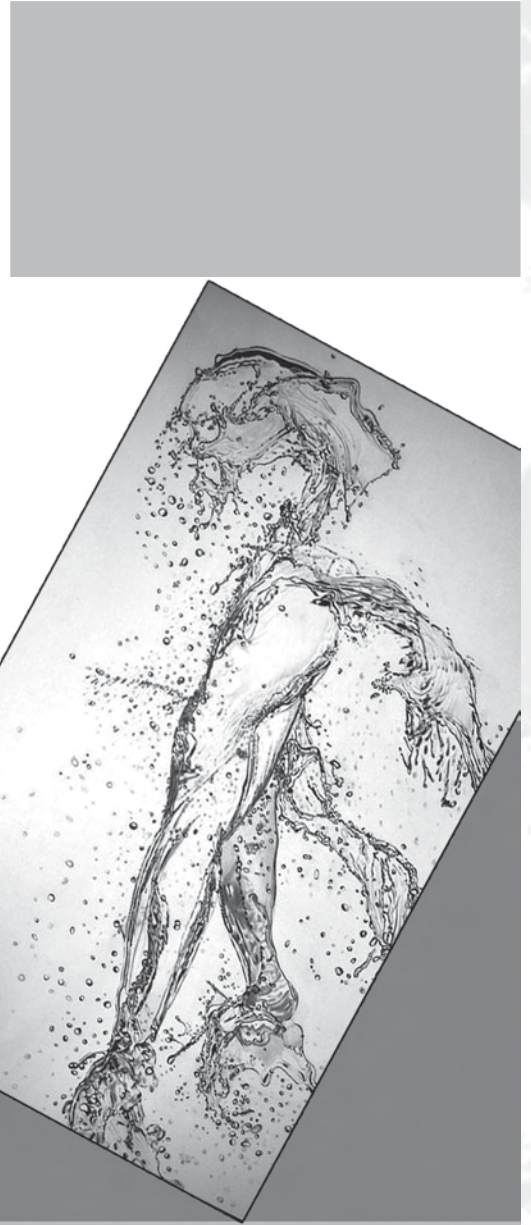
- டாக்டர். பி. ஆர். அம்பேத்கர்

மகாராஷ்டிரா மாநிலத்தின் கொலாபா மாவட்டத்தில் உள்ள சிறிய நகரம் மஹத். இந்நகரில் சௌதார் என்ற பெயரில் குளம் ஒன்றுண்டு. இக்குளத்திற்குச் சென்று அதன் நீரைப் பயன்படுத்தும் உரிமை, தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் பிரிவினருக்கு மறுக்கப் பட்டிருந்தது.

இக்குளத்தின் தண்ணீரைப் பயன்படுத்தும் உரிமையை 1924-ஆம் ஆண்டில் நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானத்தின் வாயிலாக மஹத் நகரசபை தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு வழங்கியது. ஆனால் இது நடைமுறைப் படுத்தப்படவில்லை. தம் உரிமையை நிலைநாட்டும் முகத்தான் 1927-ஆம் ஆண்டில், அம்பேத்கர் தலைமையில் ஒன்றுதிரண்ட தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், சௌதார் குளத்து நீரைப்

படித்துப் பாருங்களேன்...

☀ ஆ. சிவசுப்பிரமணியன்

மஹத் : முதல் தலித் எழுச்சி உருவாக்கம்
ஆனந்த் டெல்டும்டே (2016)

Mahad: Anand Teltumbde (2016)
Published by aakar books

பருகினர். ஆனால் இது எளிதான செயலாக அமையவில்லை. இதற்கு ஒரு வரலாறு உண்டு.

இந்திய விடுதலை இயக்கத்தில் நடந்த எத்தனையோ அறப் போராட்டங்களைக் கற்றுக் கொடுக்கும் நம் கல்விப்பல வரலாறுகள், சௌதார் குளத்து நீரை மையமாகக் கொண்ட அறப்போரைக் கண்டு கொண்டதில்லை. இதைத்தான் 'அமைதியின் சதி' (Conspiracy of Silence) என்பர்.

இப்போராட்டம் குறித்து அம்பேத்கர் எழுதிய நீண்ட கட்டுரை ஆங்கிலத்தில் வெளியான அவரது கட்டுரைத் தொகுப்பில்

“

108 களிமண் பாளைகளில் குளத்தில் இருந்து தண்ணீர் எடுத்துவரப்பட்டது. பாலும் தயிரும் பசு மூத்திரமும் சாணமும் அவற்றில் நிரப்பப்பட்டன. பிராமண அர்ச்சகர்களும், ஏனையோரும் காது செவிடுபட மந்திரங்கள் உச்சரிக்க இந்தப் பாளைகள் குளத்தில் அமிழ்த்தப்பட்டன. இதன் பேரில் சாதி இந்துக்கள் பயன்படுத்துவதற்கு தண்ணீர் சுத்திகரிக்கப்பட்டு விட்டதாகப் பிரகடனம் செய்யப்பட்டது.

”

17-ஆவது தொகுதியில் இடம் பெற்றுள்ளது. இதன் தமிழ் வடிவம், டாக்டர். பாபாசாகேப் அம்பேத்கர் நூல் தொகுப்பின் 35-ஆவது தொகுதியில் 61 பக்க அளவில் வெளியாகி உள்ளது.

இந்தியாவில் நிகழ்ந்த முதல் தலித் எழுச்சி குறித்த விரிவான வரலாற்றுப் பதிவு தேவை என்ற நிலையில் இந்நூல் வெளிவந்துள்ளது.

நூலாசிரியர்

இந்நூலாசிரியரான ஆனந்த் டெல்டும்டே எழுத்தாளராக மட்டுமின்றி மனித உரிமைப் போராளியாகவும் விளங்குபவர். மக்கள் இயக்கம் குறித்த கோட்பாட்டறிஞரும் கூட.

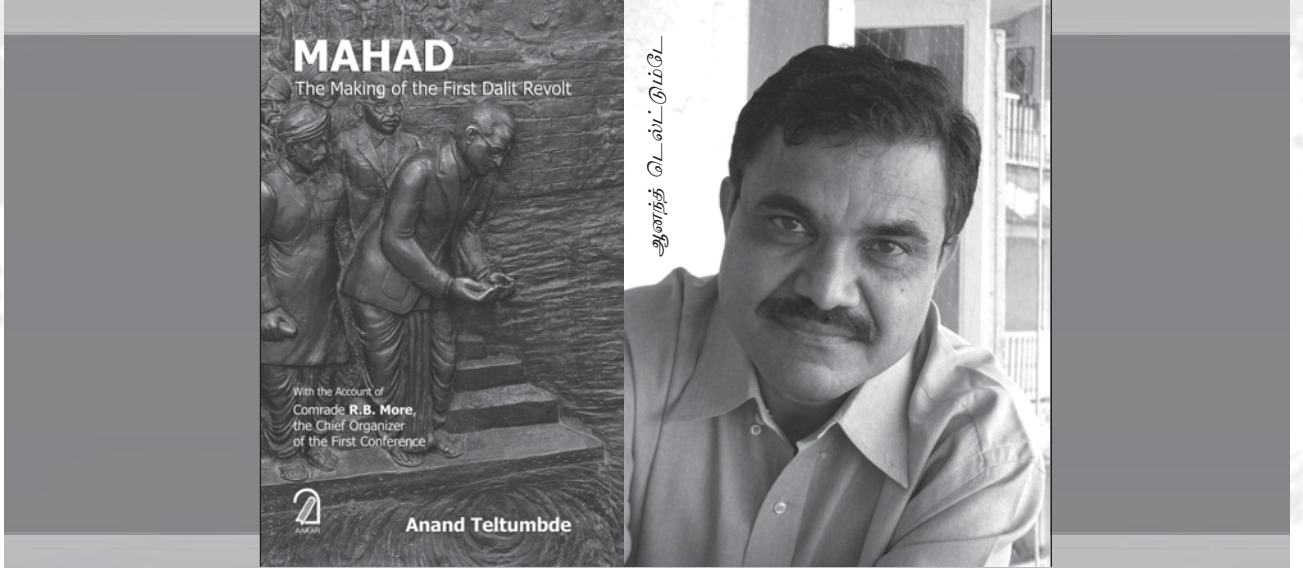
பல ஆய்வுக் கட்டுரைகளும், குறுநூல்களும் எழுதியுள்ள இவர் பதினெட்டுக்கும் மேற்பட்ட நூல்களின் ஆசிரியரும் ஆவார். மக்கள் நலன் சார்ந்த அறிவாளி என்ற முறையில் இந்தியாவிலும் வெளிநாடுகளிலும்

கிறது. மஹத் போராட்டத்தின் பின்புலமாக இதைக் கொள்ளலாம்.

இந்நூலில் இடம் பெற்றுள்ள ஒரு குறிப்பிடத்தக்க பகுதி தோழர் ஆர்.பி. மோர் எழுதிய குறுநூலை இணைத்துள்ளமை ஆகும். இராமச்சந்திர பாபாஜி மோர் என்ற பெயருடைய இவர் தமது 24-ஆவது வயதில் அம்பேத்கரை சந்தித்து மஹத் ஊரில் 'தீண்டத் தகாதோர்' மாநாட்டிற்குத் தலைமை ஏற்க அழைப்பு விடுத்தார்.

அதை அம்பேத்கர் ஏற்றுக்கொள்ளவே 19 மார்ச் 1927-இல் மஹத் நகரில் நடந்த 'தீண்டத்தகாதோர்' மாநாடு அம்பேத்கர் தலைமையில் நடைபெற்றது. இம்மாநாட்டில் அம்பேத்கர் ஆற்றிய தலைமை உரை இந்நூலில் இடம் பெற்றுள்ளது.

வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க மஹத் மாநாட்டை நடத்திய ஆர்.பி.மோர் இது தொடர்பான தன்

பயணித்து உரைகள் ஆற்றி வருகிறார். தற்போது கராப்பூர் இந்தியத் தொழில்நுட்பக் கழகத்தில் (ஐ.ஐ.டி.) தொழில் நிர்வாகப் பேராசிரியராகப் பணியாற்றி வருகிறார்.

நூலின் அமைப்பு

மஹத் போராட்டத்தின் முக்கியத்துவத்தை நீண்ட முன்னுரையாகக் குறிப்பிடும் இந்நூலின் இரண்டாவது இயல் இந்திய சாதி அமைப்பு மற்றும் தீண்டாமை குறித்தும், இதற்கு எதிராகக் கடந்த காலத்தில் நிகழ்ந்த சாதி எதிர்ப்புப் போராட்டங்கள் குறித்தும் குறிப்பிடுகிறது. சமூகவியலும், வரலாறும், ஊடாடும் களமாக இவ்வியல் அமைந்துள்ளது. கடந்த காலத்தில் நிகழ்ந்த போராட்டம் ஒன்றின் பதிவாக மட்டுமின்றி தற்போதைய தலித் இயக்கத்துடன் இணைத்தும் ஆராய்

அனுபவங்களை மராத்திய மொழியில் நீண்ட கட்டுரையாக எழுதியுள்ளார். இக்கட்டுரை மஹத் நகரில் உள்ள பாபாசாகிப் அம்பேத்கர் கல்லூரி ஆண்டு மலரில் வெளியானது. பின்னர் இது சிறுநூலாகவும் வெளிவந்தது என்றாலும் இச்சிறு நூல் மராத்தி வாசகர்களிடம் கூட சரியான முறையில் அறிமுகமாகவில்லை. வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஆவணம் என்ற முறையில் இதை அனைவரும் அறியும் வண்ணம் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்து இந்நூலில் இடம் பெறச் செய்துள்ளார். (நூலாசிரியரின் நண்பர் டாக்டர் ஸ்ரீதர் பவர் இம் மொழிபெயர்ப்பைச் செய்துள்ளார்) இந்நூலின் அய்ந்தாவது இயலாக முப்பது பக்க அளவில் இச்சிறுநூல் இடம் பெற்றுள்ளது.

சௌதார் குளத்தை தலித்துக்கள் பயன்படுத்தும் உரிமையை முன்வைத்து நடந்த மஹத் மாநாடு குறித்த வரலாற்றுப் பதிவாக இது அமைந்துள்ளது.

அம்பேத்கரின் கல்வித் தகுதிகள் குறித்தும், அவரை முதல்முறையாகச் சந்தித்தது குறித்தும் தம் கட்டுரையின் தொடக்கத்தில் குறிப்பிடும் எம்.பி.மோர், அம்பேத்கர் குறித்த தம் அவதானிப்பை கட்டுரையின் இறுதிப் பகுதியில் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்:

என் அவதானிப்பின்படி டாக்டர் பாபாசாகிப் தீண்டத்தகாத மக்கள் பிரிவின் தலைவர் மட்டு மில்லை. அனைத்துச் சமயங்களைச் சேர்ந்த, அனைத்து மொழிகளையும் பேசும் கோடிக் கணக்கான இந்தியர்களின் மாபெரும் தேசியத் தலைவர்.

நூலின் இறுதி இயலான ஆறாவது இயல், கடந்த கால போராட்டம் ஒன்று நிகழ்கால செயல்பாட்டுக்கு உத்வேகம் அளிப்பதை சமத்துவத்திற்கான உலகளாவிய போராட்டங்களுடன் ஒப்பிடுகிறது.

நூலின் பின்இணைப்பாக, மஹத் மாநாட்டுத் தீர்மானங்கள், நீதிமன்றத் தீர்ப்புகள் என்பன இடம் பெற்றுள்ளன. அத்துடன் மஹத் அறப்போரின் போராளிகள் சிலரின் வாழ்க்கைக் குறிப்புகள் புகைப் படங்களுடன் இடம் பெற்றுள்ளன.

சாதியும் தீண்டாமையும்

இந்தியச் சாதிகளின் தோற்றம் குறித்தும், தீண்டாமைக் கோட்பாடு குறித்தும் சமூகவியலாளர்கள் பல்வேறு கருத்துக்களை முன்வைக்கின்றனர். மற்றொரு பக்கம் அடிமைமுறையுடனும் வெள்ளையர் கருப்பர் இனவேற்றுமையுடனும் இந்தியத் தீண்டாமை முறையை ஒப்பிடுகின்றனர்.

இஸ்லாமியர் வருகைக்குப் பின்னரே இந்திய சாதிமுறை இறுக்கமடைந்தது என்ற கருத்தை இந்துத்துவா அமைப்பினர் வலியுறுத்துகின்றனர்.

மற்றொரு பக்கம் பிராமணரின் சாதிய உயர்வையும், 'பிராமணர் - சத்ரியர் - வைசியர்' என்ற மூன்று வருணத் தாருக்கும் ஏவல் செய்யப் பிறந்த சூத்திரர் குறித்தும், புருஷ சூத்தம் கூறுகிறது. மனுஸ்மிருதி நான்காம் வருணத்துக்கு அப்பால் சண்டாளர் என்ற பெயரில் வருண எல்லைக்குள் வராத அவர்ணர் என்ற பிரிவைக் குறிப்பிடுகிறது. இதன் உச்சகட்டமாக, 'பார்த்தாலே தீட்டு' என்ற விதியும் உருவாகியது.

புத்தம் சீக்கியம் என்பன சாதியத்திற்கும் தீண்டாமைக்கும் எதிராகக் குரல் எழுப்பின. இஸ்லாமும், கிறித்தவமும் தீண்டாமைக்கு எதிராகக் குரல் எழுப்பின. அத்துடன் கிறித்தவமும் பல்வேறு சாதிப்பிரிவினரையும்

தம் சமய எல்லைக்குள் கொண்டு வந்தன. காலப் போக்கில் இந்தியக் கிறித்தவம் சாதியை உள்வாங்கிக் கொண்டது என்றாலும் தலித்துக்களுக்குக் கல்வியை வழங்கியது. கிறித்தவம் ஒன்றுதான் தலித்துக்களுக்குக் கல்வி வழங்கும் பணியை ஏற்றுக்கொண்ட அமைப்பு என்று அம்பேத்கர் குறிப்பிட்டார்.

இந்தியாவில் உருவான அரசியல் பொருளாதார மாறுதல்களும், இங்கு நிலைபெற்ற காலனிய ஆட்சி முறையும், சாதியத்திற்கும் சாதிய மேலாண்மைக்கும் எதிரான சிந்தனைப்போக்கைத் தோற்றுவித்தன.

இச்செய்திகளை எல்லாம் முதல் இரண்டு இயல் களில் விவரிக்கும் நூலாசிரியர் அம்பேத்கருக்கு முந்தைய தலித் எழுச்சிகளையும் அறிமுகம் செய்கிறார். இனி நூலின் மையச் செய்திக்கு வருவோம்.

பகிஷ்கிரித் ஹித கரணிசபா (1924)

சமூகத்தால் விலக்கி வைக்கப்பட்டோரின் நலனுக்கான சபை என்ற பொருளில், அமைப்பு ஒன்றை நிறுவ அம்பேத்கர் விரும்பினார். 1924 மார்ச் 9-ஆம் நாளன்று இது தொடர்பான கலந்தாய்வுக் கூட்டம் மும்பையில் நடந்தது. இக்கூட்டத்தில் எடுக்கப்பட்ட முடிவின்படி இச்சபை தோன்றியது. இதன் நோக்கங் களாகக் குறிப்பிடப்பட்டன வருமாறு:

1. தாழ்த்தப்பட்ட மக்களிடம் கல்வியைப் பரப்ப மாணவர் விடுதிகளை நிறுவுவது.
2. பண்பாட்டை வளர்க்கத் துணைபுரிய நூலகங்கள், சமுதாயக் கூடங்கள், வகுப்புகள் அல்லது வாசகர் வட்டங்களை நிறுவுவது.
3. பொருளாதார நிலையை உயர்த்தும் வகையில் தொழிற்பள்ளிகளையும் வேளாண் பள்ளிகளையும் நிறுவுதல்.

இக்குறிக்கோள்களுடன் கூடிய அமைப்பை நிறுவிய அம்பேத்கர், இயக்கம் ஒன்றை இவ்வமைப்பின் வாயிலாக நடத்தும் வாய்ப்பை எதிர்நோக்கி இருந்தார். இச்சூழலில்தான் தொடக்கத்தில் குறிப்பிட்ட ஆர்.பி.மோர் அம்பேத்கரைச் சந்தித்தார். இந்த இடத்தில் மோரைக் குறித்த சில செய்திகளைக் குறிப்பிட வேண்டும்.

தோழர் ஆர்.பி.மோர்

இவருடைய தாத்தா வித்தல் ஜோஷி-ஹேட் என்பவர் டாஸ்கான் என்ற ஊரில் மாடி வீடு ஒன்றைக் கட்டினார். தீண்டத்தகாத வகுப்பைச் சேர்ந்த ஒருவரது முதல் முயற்சியாக இது அமைந்தது. இப்பகுதியில் வாழ்ந்த பிராமணர்களிடையே இது பெருத்த எதிர்ப்பை ஏற்படுத்தியது. சனாதன தர்மத்தை மீறிய செயல் என்று கூறி, இவ்விடுகட்ட 'பூமிபூஜை' நடத்திய பிராமணப் புரோகிதரை சாதிவிலக்கம் செய்தனர். அத்துடன்

‘காட்டில் திருட்டுத்தனமாக மரம் வெட்டி இவ் வீட்டைக் கட்டினார்’, என்ற பொய்க் குற்றச்சாட்டின் அடிப்படையில் மோரின் தந்தையை இரண்டாண்டு சிறைத்தண்டனைக்கு ஆளாக்கினர்.

புத்திக் கூர்மையுள்ள மாணவர் என்ற முறையில் அரசு உதவித் தொகை பெற்று தம் தொடக்கப் பள்ளிக் கல்வியை மோர் முடித்திருந்தார். ஆனால் தீண்டப் படாத சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர் என்பதன் அடிப்படையில் மகத் நகரின் உயர்நிலைப் பள்ளியில் பயிலும் அனுமதி மறுக்கப்பட்டது. இதைக் கண்டித்து செய்தித்தாள்களில் அவர் கடிதம் எழுதிய பின்னரே, அப்பள்ளிக்கு அரசு உதவித் தொகை கிடைக்காது போய்விடும் என்ற அச்சத்தினால் அப்பள்ளியில் அவர் சேர்க்கப்பட்டார். அப்போது அவரது வயது பதினொன்றுதான். அனுமதி கிடைத்த போதிலும் கூட சாதியின் காரணமாக வகுப்பறைக்கு வெளியில் உட்கார வைக்கப்பட்டார்.

பள்ளிப் படிப்பை முடித்தவுடன் சாதியச் சமுதாயத்தின் மீதான கோப உணர்வினால் தீண்டாமைக்கு எதிரான போராட்ட உணர்வு கொண்ட வரானார். கொங்கன் பகுதியில் தீண்டாமைக்கு ஆட்பட்டிருந்த மஹர் சமூகத்தின் தலைவராக விளங்கினார்.

இவர்தான் மார்ச் 1927-இல் மஹத் நகரில் நிகழ்ந்த ‘பகிஷ்கார’ மாநாட்டின் முக்கிய அமைப்பாளர்.

பகிஷ்கார மாநாடு

தீண்டத்தகாதோர் என ஒதுக்கி வைக்கப்பட்ட மக்கள் பிரிவினரிடம் விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்தி, தம் உரிமைக்காகவும், மேட்டிமை சாதியினரின் ஒடுக்கு முறைக்கு எதிராகவும் போராடச் செய்வது மோரின் நோக்கமாக இருந்தது.

அத்துடன் இலண்டன் பொருளாதாரப் பள்ளியில் பி.எஸ்.சி. பட்டமும், கொலம்பியா பல்கலைக்கழகத்தில் முனைவர் பட்டமும், கிரேஸ் இன் கல்லூரியில் பார் அட்லா பட்டமும் பெற்று அம்பேத்கர் திரும்பியதைப் பாராட்ட விரும்பினார். இதன் வாயிலாக, தீண்டத்தகாத சமூகப்பிரிவு மாணவர்களிடையே ஒரு தாக்கம் ஏற்படும் என்பதும், இம்மாணவர்களை இழிவுடன் நோக்கும் ஆதிக்கசாதியினருக்கு அவமான உணர்வு ஏற்படும் என்பதும் அவரது நம்பிக்கையாக இருந்தது.

இவ்விருப்பம் ஒருபுறம் இருந்தாலும் ‘போல் தீர்மானம்’ என்றழைக்கப்பட்ட மகாராஷ்டிர சட்ட மன்றத் தீர்மானத்தை நடைமுறைப்படுத்தும் ஆர்வம்

அவரிடம் மேலோங்கி இருந்தது. ராவ் பகதூர் போல் என்பவர் இதை அறிமுகப்படுத்தியதால் அவரது பெயரால் இது அழைக்கப்பட்டது. 1907-இல் மெட்ரிக் குலேஷன் தேர்வில் அம்பேத்கர் தேர்ச்சி பெற்றமைக்காக மகர்கள் நடத்திய பாராட்டுவிழாவிற்குத் தலைமை தாங்கியவர் இவர்தான். தீண்டத்தகாத சமூகப்பிரிவைச் சேர்ந்தவர் இல்லை என்றாலும் அவர்கள் நலனுக்குக் குரல் எழுப்பினார்.

சமூக சீர்திருத்தவாதியான இவர் 1923 ஆகஸ்ட் நான்காம் நாள் மும்பை சட்டமன்றத்தில் தீர்மானம் ஒன்றைக் கொண்டு வந்து அதை நிறைவேற்றினார். இதன் படி, பொதுநீர்நிலைகள், கிணறுகள், தர்மசாலைகள் ஆகியனவற்றைப் பயன்படுத்த தீண்டத்தகாத சமூகத்தினரை அனுமதிக்க வேண்டும். இதுபோன்ற அரசுக் குறித்தான பள்ளிக்கூடங்கள், நீதிமன்றங்கள், அரசு அலுவலகங்கள், மருத்துவமனைகள் ஆகியனவற்றிலும் இம்மக்கள் பிரிவை அனுமதிக்க வேண்டும்.

இத்தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி ஏற்றுக் கொண்டாலும், இதைச் செயல்படுத்துவதில் மும்பை அரசு ஆர்வம் காட்டவில்லை. பொது இடங்களைப் பயன்படுத்த, இம்மக்கள் பிரிவினரை அனுமதிக்காத உள்ளாட்சி நிறுவனங்களுக்கு அரசின் நிதிநல்கை கிடையாது என்ற விதிமுறையை 1926-இல் மும்பை அரசு உருவாக்கியது.

போல் தீர்மானமானது, சாதி எதிர்ப்புச் சீர்திருத்தங்களை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும் என்ற உணர்வை மகாராஷ்டிரத்தின் முற்போக்காளர்களிடம் ஏற்படுத்தியது. இதன் முதல் செயல்பாடு கோர்கோன் என்ற கிராமத்தில் வெளிப்பட்டது. சந்தை நிகழும் இக்கிராமத்தைச் சேர்ந்த என்.எம். ஜோஷி என்ற தொழிற்சங்கத் தலைவர் இக்கிராமத்தில் வாழ்ந்த காயஸ்தர் பிராமணர் சாதியினரிடம் முற்போக்குச் சிந்தனையை உருவாக்கினார்.

இவர்கள், இக்கிராமத்தில் வாழ்ந்த தீண்டத்தகாத பிரிவினரை அழைத்து, போல் தீர்மானத்தை, விளக்கியதுடன் அக்கிராமத்தின் குளத்தையும், கிணறையும் பயன்படுத்தும்படிக் கூறினார். இப்பகுதியின் தீண்டத்தகாத சமூகத்தினரிடையே குறிப்பிடத்தக்க அளவில் கல்வி பரவியிருந்தமையால், இராமச்சந்திர சந்த்தோர்கர் என்பவரது தலைமையில் ஒன்று திரண்டு கிராமக் குளத்தினுள் குதித்தனர். இதனால் ஆத்திரமடைந்த ஆதிக்கசாதியினர் அவர்களைத் தாக்கினர். காவல்துறையினர் பெயருக்கு வந்து திரும்பினர்.

தாக்குதலுக்கு ஆளானவர்கள் சந்த்தோர்கர் உடன் மும்பை சென்று, 'மும்பை மகர் சேவா சங்கத்தில்' இந்நிகழ்வைத் தெரிவித்தனர். சங்கமானது இச்செயலைக் கண்டித்து மும்பை முழுவதும் கூட்டங்கள்

நடத்தியதுடன், பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு உதவ நிதி திரட்டியது. தோழர் ஆர்.பி.மோர், சங்கத்தின் சார்பில் இந்நிதியை வழங்கச் சென்றார். பின்னர் தம் சொந்தக் கிராமமான தாஸ்கோனில் இதுபோன்ற செயலுக்குத் தலைமை தாங்க சந்த்தோர்கரை தன்னுடன் அழைத்துச் சென்றார்.

1926 டிசம்பர் 4-ஆம் நாள் இங்குள்ள பொதுக் குளத்திலும் கிணற்றிலும் தீண்டத்தகாதோர் சென்று நீர் அருந்தத் திட்டமிட்டனர். இதனையொட்டி நிகழ்ந்த பொதுக்கூட்டத்திற்கு மேட்டிமை சாதியைச் சேர்ந்த அதர்கார் என்ற முற்போக்குச் சிந்தனையாளர் தலைமை வகித்தார். போல் தீர்மானத்தை விளக்கி தோழர் ஆர்.பி.மோர் உரையாற்றினார். அவரது வழிநடத்தலில் சென்ற மக்கள், அக்குளத்தில் இருந்தும் கிணற்றில் இருந்தும் கூட்டாக நீர் அருந்தினர். சாதி இந்துக்களிடம் இருந்து எவ்வித எதிர்ப்பும் வரவில்லை.

ஆசிரியரும் முற்போக்காளருமான ராமஜி பாபாஜி போத்தார் என்பவர் இதில் கலந்து கொண்டு, இம் மக்களுடன் தண்ணீர் அருந்தினார். இதற்காக மூன்று மாதம் வரை சாதி இந்துக்களின் சமூகப் புறக்கணிப்புக்கு ஆளானார்.

போல் தீர்மானம் குறித்த விழிப்புணர்வை தீண்டத்தகாத பிரிவு மக்களிடையே ஏற்படுத்துவதில் இப்போராட்டம் பெரும் பங்காற்றியது. வர இருக்கும் மஹத் மாநாடு எவ்வளவு முக்கியமான ஒன்று என்பதை இம் மக்களுக்கு உணர்த்தி அதில் கலந்து கொள்வதன் அவசியத்தை உணர்த்தி நின்றது.

மஹத் மாநாடு (1927)

1927 மார்ச் 19-ஆம் நாள் நான்கு மணி அளவில் மஹத் மாநாடு அரங்கம் நிரம்பிவிட்டது. மும்பையில் இருந்து வந்த மஹர்களைத் தவிர ஏனைய மஹர்கள் கையில் லத்தியுடன் அமர்ந்திருந்தார்கள். (லத்திக்கம்பு மஹர்களின் சாதி அடையாளம்).

அம்பேத்கர் அரங்கில் நுழைந்தபோது 3000 லத்திகளை உயர்த்தி வரவேற்றனர். இம்மாநாட்டில் அம்பேத்கர் ஆற்றிய தலைமை உரை, சமூகவியலும், வரலாறும் இணைந்த ஆழமான ஆய்வுரையாக அமைந்தது.

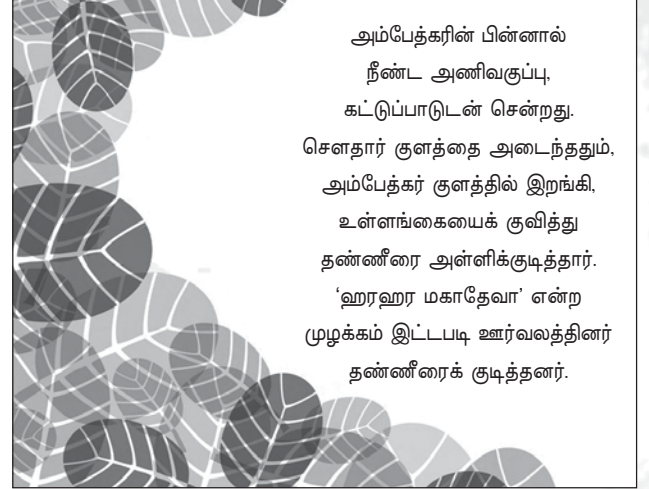
- கிழக்கிந்தியக் கம்பெனி ஆட்சி வருமுன்னர் கழுத்தில் மண்கலயத்தைக் கட்டிக் கொண்டு, தாம் தீண்டத்தகாதவர் என்பதை வெளிப்படுத்தும் அடையாளமாக, மணிக்கட்டில் கறுப்புக்கயிறு கட்டிக் கொண்டு மஹர்கள் திரிந்த அவலத்தை அவர் சுட்டிக்காட்டினார்.
- ஆங்கிலேயர் வருகைக்குப் பின்னரே இம் மக்களது வாழ்வில் முன்னேற்றம் நிகழ்ந்ததை

எடுத்துரைத்தார். அவர்கள் உருவாக்கிய இராணுவத்தில் மஹர்களைச் சேர்த்துக் கொண்டதைக் கூறி அது ஏற்படுத்திய மாற்றங்களையும் வெளிப்படுத்தினார். வீரத்திலும், அறிவிலும் தீண்டத்தகாத மக்கள் பிரிவினர் சிறந்தவர்கள் என்பதை வெளிப்படுத்த இது வாய்ப்பாக அமைந்தது என்பதைச் சுட்டிக் காட்டினார்.

- சுபேதார், ஹமேதார், நவில்தார், தலைமை ஆசிரியர், எழுத்தர்கள் என்ற பதவிகளை இவர்கள் வகிக்கும் வாய்ப்புக் கிட்டியதை எடுத்துரைத்தார்.
- வேலையாட்களாகப் பணிபுரிந்த ஒரு சமூகம் இராணுவப் பணியின் வாயிலாக பிற சமூகங்களின் மீது அதிகாரம் செலுத்தும் சமூகமாக மாறியதைக் கூறி இந்து சமூக அமைப்பில் இது புரட்சிகரமானதாக அமைந்தது என்று அவதானித்தார்.
- மராத்திய சிப்பாய்களும், பிற சாதியினரும் மஹர்களையும், சம்பர்களையும் தீண்டத்தகாதவர்களாகக் கிராமப்புறங்களில் கருதினர். தமக்குக் கீழ்ப்படியாவிடில் தம்மை அவமதிப்பதாகக் கருதினர். இதே ஆதிக்க சாதியினர், மஹர், சம்பர் வகுப்பைச் சேர்ந்த சுபேதார் களுக்கு சல்யூட் அடித்தனர். தீண்டத்தகாத சாதியினரான மேலதிகாரிகள் தம்மைப் புண்படுத்தும் வகையில் கேள்வி எழுப்பினாலும் தம் தலையை, உயர்த்திப் பார்க்காதிருந்தனர். இத்தகைய தகுதி இதற்குமுன் இம்மக்களுக்குக் கிட்டியதில்லை.
- இவர்களில் 90 விழுக்காடு மக்கள் எழுத்தறிவு பெற்றவர்களானார்கள். இதிலும் 50 விழுக்காட்டினர் உயர்கல்வி பெற்றனர். கல்வியறிவால் ஏற்பட்ட இம்முன்னேற்றம் பெரும்பாலும் இராணுவப் பணியால் ஏற்பட்டது.
- இதன் அடுத்தகட்டமாக அலுவலகப் பணியையும், வேளாண் பணிகளையும் இம்மக்கள் மேற்கொள்ள வேண்டியதன் அவசியத்தையும் அம்பேத்கர் விளக்கினார். அரசு வேலைவாய்ப்பு தரும் உயர் தகுதியையும் அவர் விரிவாக விளக்கினார்.
- கிராமப்புறங்களில் வீடு வீடாகச் சென்று இரந்துண்டு வாழ்வதை நிறுத்தும்படி அறிவுறுத்தினார்.
- மொத்தத்தில் அம்பேத்கரின் தலைமை உரையானது எழுச்சியூட்டுதலும், வழிகாட்டுதலும் இணைந்த ஒன்றாக அமைந்தது.

- அம்பேத்கரின் உரைநிகழ்ந்த மறுநாள் (20.3.1927) அம்பேத்கர் உள்ளிட்ட தலைவர்கள் ஒரு வீட்டில் சந்தித்து உரையாடினார்கள். சவுதார்களுத்திற்கு அணிவகுத்துச் சென்று, மஹத் நகராட்சியின் தீர்மானத்தை நடைமுறைப்படுத்துவது என்ற முடிவு இங்கு எடுக்கப்பட்டது.
- மாநாட்டில் நன்றி உரை தெரிவித்து முடிந்த பின் சித்தரி என்பவர் எழுந்து, ஒரு முக்கிய பணியை நிறைவேற்றாமல் இம்மாநாடு நிறைவடையாது என்றார். மஹத்தில் வாழும் தீண்டத்தகாதோர் குடிதண்ணீருக்காகப் பெருந்துயரை எதிர்கொள்ளுவதாகக் கூறிய அவர் இம்மாநாட்டிற்காக 40 ரூபாய் (அக்கால மதிப்பு) கொடுத்து தண்ணீர் வாங்கியுள்ளதாகக் குறிப்பிட்டார்.

கோவில்களில் நுழையவும் பொதுநீர்நிலைகளில் தண்ணீர் எடுக்கவும், செத்த விலங்குகளை அப்புறப் படுத்துவதில்லை என்றும் நாம் முடிவு செய்துவிட்டால். மறுநாளே நமக்கு உணவு தருவதை நிறுத்திவிடுவார்கள் என்று குறிப்பிட்டார். தனக்கு உரிமையான நீர்நிலைகளை அனைத்துச் சாதியினரும் பயன்படுத்தும் உரிமையை, தீர்மானம் ஒன்றின் வாயிலாக மஹத் நகராட்சி வழங்கியுள்ளது. ஆனால் இவ்வரிமையை தீண்டத்தகாதோர் நிலை நிறுத்தவில்லை. இம்மாநாடு இதை நிலைநிறுத்த இன்று உதவி செய்யும். எனவே மாநாட்டுத் தலைவரின் (அம்பேத்கர்) பின்னால் சௌதார் குளத்தின் நீரைப் பருக அணிவகுத்துச் செல்வோம் என்று கூறிமுடித்தார்.

அவர் இதைக் கூறிமுடித்ததும் மாநாட்டு அரசங்கம் உற்சாகமானது. அம்பேத்கரின் பின்னால் நீண்ட

அணிவகுப்பு, கட்டுப்பாடுடன் சென்றது. சௌதார் குளத்தை அடைந்ததும், அம்பேத்கர் குளத்தில் இறங்கி, உள்ளங்கையைக் குவித்து தண்ணீரை அள்ளிக்குடித்தார். 'ஹரஹர மகாதேவா' என்ற முழக்கம் இட்டபடி ஊர்வலத்தினர் தண்ணீரைக் குடித்தனர். இதன் பின்னர் மாநாடு முடிந்ததாக அறிவிக்கப்பட்டது.

மேட்டிமை சாதியின் சூழ்ச்சி

நண்பகல் இரண்டு மணி அளவில் மஹத்தில் உள்ள வீரேல்வர் கோவிலின் குரு, தீண்டத்தகாத மக்கள் கோவிலுக்குள் நுழைந்துவிட்டதாகவும் அதைப் பாதுகாக்கும்படியும் கூக்குரல் இட்டபடி தெருக்களில் ஓடியதுடன் கோவிலைப் பாதுகாக்கும்படியும் மக்களை வேண்டினார். இச்செய்தியை பக்கத்துக் கிராமங்களுக்கும் பரப்பி சாதி இந்துக்களை கையில் கம்புகளுடன் திரட்டினார்.

காவல்துறை உயர்அதிகாரி இச்செய்தியுடன் அம்பேத்கரைச் சந்தித்தார். கோவிலில் நுழையும் திட்டம் எதுவும் இல்லை என்று அம்பேத்கர் கூறியதுடன், அம் மக்களிடம் பேசி அமைதிப்படுத்தும்படி வேண்டினார்.

மாநாடு முடிந்து திரும்பிக் கொண்டிருந்த மக்கள், சாதி இந்துக்களால் தாக்கப்பட்டனர். சிலர் மாநாட்டின் சமையல் கூடத்திற்குள் நுழைந்து உணவருந்திக் கொண்டிருந்தோரைத் தாக்கியதுடன் தண்ணீர்ப்பாணைகளை உடைத்து உணவையும் பாழாக்கினார். இத்தாக்குதலால் இருபது பேர்வரை ஆபத்தான காயங்களுக்கு ஆளாகினர். மூன்று அல்லது நான்கு பெண்கள் உட்பட அறுபது எழுபது பேர் வரை தாக்குதலினால் காயம் அடைந்தனர்.

புனையில் இருந்து வந்த, தீண்டத்தகாத மக்களின் தலைவர்கள் பொதுமக்கள் முன்னிலையில் அவ மரியாதைக்காளாகி, முக்கிய சாலைகளில் இழுத் தெறியப்பட்டார்கள். காம்பிளே என்ற தலைவரின் மனைவி தன் கைக்குழந்தையுடன் அவரைக் காப்பாற்றச் சென்றார். அவரையும், அவரது கைக்குழந்தையையும் கூட தாக்கியவர்கள் விட்டு வைக்கவில்லை. இஸ்லாமியர்கள் சிலர் உதவிக்கு வந்தமையால் உயிர்ச்சேதம் இல்லாது போயிற்று.

அடைக்கலம் கேட்டு ஓடிய இம்மக்களுக்கு சில ஆதிக்கசாதியினர் புகல் அளித்தனர். ஆயினும் பெரும் பாலோர் விரட்டி அடித்தனர். மஹத்தில் வாழ்ந்த இஸ்லாமியர்களும் காரியஸ்தர்களும் மஹர்களுக்கு உதவியாய் இருந்தனர். மாநாட்டுப் பந்தலுக்குத் திரும்பி வந்தவர்கள், கல் எறிக்கு ஆளானார்கள். காவல்துறையின் பாதுகாப்புடன், மாநாட்டுப் பந்தலுக்கு அழைத்து வரப்பட்டோரும் கூட கல்வீச்சுக்கு ஆளானார்கள். கோபமுற்ற இம்மக்களை அம்பேத்கரும், திப்னிஸ் என்பவரும் அமைதியுறச் செய்தனர்.

கலவரக்காரர்களின் மீது நடவடிக்கை எடுக்காது, கோவில் முன்னால் கூடியிருந்த மக்களைப் பாதுகாக்க காவல்துறை சென்றது. எதிர்காலத்தில் சௌதார் குளத்தை இம்மக்கள் நெருங்காது இருக்கச் செய்யவே இத்தாக்குதல் நிகழ்ந்தது.

அனைத்துப் பிராமணக் குருக்களின் கூட்டம் விஷ்ணுகோவிலில் கூடியது. தீட்டுப்பட்ட சௌதார் குளத்தை தூய்மைப்படுத்தும் 'சுத்தி' சடங்கு நிகழ்ந்தது. இது நடந்த முறை வருமாறு:

108 கனிமண் பாணைகளில் குளத்தில் இருந்து தண்ணீர் எடுத்துவரப்பட்டது. பாலும் தயிரும் பசு மூத்திரமும் சாணமும் அவற்றில் நிரப்பப் பட்டன. பிராமண அர்ச்சகர்களும், ஏனையோரும் காது செவிடுபட மந்திரங்கள் உச்சரிக்க இந்தப் பாணைகள் குளத்தில் அமிழ்த்தப்பட்டன. இதன் பேரில் சாதி இந்துக்கள் பயன்படுத்துவதற்கு தண்ணீர் சுத்திகரிக்கப்பட்டு விட்டதாகப் பிரகடனம் செய்யப்பட்டது.

இதைப் படித்தவுடன் இயல்பாக ஒருகேள்வி எழுகிறது. குளத்தை அசுத்தப்படுத்தியது தீண்டத்தகாதவர் என ஒதுக்கி வைக்கப்பட்ட மக்களா? அல்லது சாதி இந்துக்களா?

***

மற்றொரு பக்கம் குற்றவியல் நீதிபதி உட்பட, உயர்அரசு அதிகாரிகள், பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு உதவ முன்வரவில்லை. பத்திரிகைகளும், உண்மையை வெளிப்படுத்த விரும்பவில்லை. சமூக சீர்திருத்த வாதிகளாக தம்மை வெளிப்படுத்திக் கொண்டோரும் அமைதி காத்தனர். இதனால் எரிச்சலுற்ற அம்பேத்கர் போலி சீர்திருத்தவாதிகளை விட தீவிர சனாதனிகள் மேலானவர்கள் என்றார். அவரது கருத்துப்படி எதிரி என்ற வகையில் சனாதனிகளை எதிர்கொள்ள முடியும். ஆனால் போலி சீர்திருத்தவாதிகள் நம்பத்தகாதவர்கள்.

***

திட்டமிடப்படாது, தீர்மானம் எதுவும் நிறைவேற்றப்படாது சௌதார் குளத்தை மையமாகக் கொண்டு 1927 மார்ச்சில் மஹத்தில் நடந்த இப்போராட்டம் திட்டமிட்ட அறப்போருக்கு வழி வகுத்தது. இதே ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் இது வெளிப்பட்டது.

(அடுத்த இதழில் தொடரும்)

நூல் மதிப்புரைக்கான கட்டுரைகளை அனுப்புவோர் நூலின் இரண்டு பிரதிகளைச் சேர்த்து அனுப்புமாறு கேட்டுக்கொள்ளப்படுகிறார்கள்.

மனக்கோட்டம் தீர்க்கும் நூல்

☀ ஜி.சரவணன்

டியூரர் வரைந்த ஓவியம்

உலக இலக்கிய மேதை ஷேக்ஸ்பியர் நினைவைப் போற்றும் விதமாக அவரது நினைவு நாளான ஏப்ரல் 23ஆம் நாள் உலக புத்தக தினமாகக் கடைபிடிக்கப்பட்டு வருகிறது. அன்றைய தினம் புதிய நூல்களின் வெளியீட்டு விழாக்கள், நூல் விமர்சனக் கருத்தரங்கங்கள், நூல் வாசிப்பு நிகழ்வுகள், நூல்கள் குறித்த கருத்துரைகள் என வெவ்வேறு வடிவங்களில் புத்தக தினங்கள் உலகெங்கும் கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றன.

உலகளவில் புத்தக தினம் அனுசரிக்கப் படுவதற்கும் நம் தமிழகத்தின் புத்தக தினத்திற்கும் ஏராளமான வித்தியாசங்கள் உண்டு. இத்தினத்தில் அனைத்துத் தரப்பினரையும் புத்தகங்களை வாசிக்க வைப்பதற்கான விழிப்புணர்வு இயக்கங்கள் தமிழகமெங்கும் பல்வேறு பகுதிகளில் செயல்பட்டு வருவதைப்

பார்க்கையில் ஒரு விஷயம் தோன்றுகிறது. ஒவ்வொரு தனிமனிதருக்கும் தன்னியல்பில் புத்தகங்கள் வாசிக்கும் பழக்கம் உருவாகாமல் இப்படியான பயிற்சியின் வாயிலாக புத்தகங்களைப் படிக்க வைக்க இயக்கம் நடத்த நேர்வது துரதிர்ஷ்டமானது இல்லையா?

ஆயின், தமிழர்களுக்கு வாசிப்புப் பழக்கம் பெருமளவில் குறைந்துகொண்டே வரும் காலச் சூழலில் புத்தக வாசிப்பை முன்வைத்துத்தான் புத்தக தினத்தை அணுகவேண்டியிருக்கிறது. தமிழ்ச் சூழலில் வெகு சில எழுத்தாளர்களின் நூல்கள் தவிர பெரும்பான்மை எழுத்தாளர்களின் நூல்கள் ஆயிரம் பிரதிகளைத் தாண்டுவதே பெரும்பாடாக உள்ளது. விதிவிலக்காக சில புத்தகங்கள் மறு பதிப்பு அந்தஸ்து பெற்று தொடர்ந்து வெளி

வருகின்றன. மற்ற மொழி நூல்கள் விற்பனையின் ஒப்பீட்டளவில் தமிழில் மிகக் குறைவாகவே காணப்படுகின்றன. உலகளவில் பதிப்புத் தரத்திலும் படைப்புத் தரத்திலும் வலுவான சாதனைகளைக் கொண்டுள்ளபோதும் தமிழ்ச்சூழலில் பரந்து பட்ட வாசிப்பு நிகழாமல் போனதற்கான காரணம் என்ன? விற்பனைக் குறைவாக இருப்பது எதனால்? முன்னையிடவும் நூலகங்களின் பயன்பாட்டு அளவு குறைந்துபோனதன் பின்னணியில் உள்ள காரணி எது என்பதை சற்றே ஆராயலாம்.

தமிழகத்தில் 80களில் பல்கிப் பெருகத் தொடங்கிய ஆங்கிலப் பள்ளிகளின் கல்வி கற்றல் முறையிலிருந்தே இந்தப் பின்னடைவு நிகழத் தொடங்கியது. 90களில் கல்வி கற்கத் தொடங்கியவர்கள் பெரும்பாலும் ஆங்கிலவழிக் கல்வியையே அதிகமாக நாடினர். இன்றைய தலைமுறையினர் கலை இலக்கிய அரசியல் சமூகம் என்ற பொதுத் தளங்களில் அதிகம் நாட்டமில்லாது போனதற்கான அக்கறையின்மையின் விதை அக்காலத்திலேதான் வீர்யத்தோடு விதைக்கப்பட்டது. அப் பின்புலத்திலிருந்தே இந்த வாசிப்புப் பின்னடைவைக் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும். அந்நாட்களில் பள்ளிப்பாட நூல்களைத் தவிர மற்ற எதனையும் வாசிக்கவே கூடாது என்றும் வார இதழ்கள் மற்றும் மாத சஞ்சிகைகளைப் படித்தால் தண்டனை என்றும் கண்டித்தும் தண்டித்தும் வளர்க்கும் சூழ்நிலையே ஆங்கிலப்பள்ளி மற்றும் அம்மாணவர்களின் குடும்பங்களிலும் தீவிரமடையத் தொடங்கியது.

இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்திலிருந்து உலக மயமாக்கலின் தொடர்ச்சியாக திட்டமிட்டு வளர்த்தெடுக்கப்பட்ட வேலைக்கான கல்விகள் - படித்துக் கொண்டிருக்கும்போதே வேலை, படித்து முடித்தவுடன் வேலை - என்ற தொழிற்கல்வி மற்றும் தொழில்நுட்பக் கல்விமுறைப்படிப்பைக் கடந்து மாணவர்கள் வேலையை நோக்கி விரையும் எந்திர பொம்மைகளாக மாறிக் கொண்டிருந்தனர். அவர்களின் கல்வி சார்ந்த வேலைக்களவு நூலகத்திற்கு செல்வதைத் தடுத்து, கலை இலக்கியம் அரசியல் நூல்களை வாசிப்பதற்கான வாசல்களை இழுத்து மூடியது.

பள்ளி கல்லூரிகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களும் முழு மூச்சாகப் பாடங்களைப் படித்து மதிப்பெண்களைக் குவிக்கும் எந்திரங்களாக மாணவர்களை மாற்றி அவர்களை ஏதாவது நிறுவனத்தின் பணியாளராக்கி அந்தப் பின்னணியில் தங்கள் கல்வி நிறுவனத்திற்கு புதிய மாணவர்களை சேர்ப்பதில் முனைப்புக் காட்டினர். கலை இலக்கிய சமூகத்

தொடர்பிலிருந்து அவர்களை முற்றிலுமாக அகற்றி வைப்பதில் இக்காலத் தலைமுறை ஆசிரியர்களுடன் கல்வி நிறுவனங்களும் கவனமாகச் செயல்பட்டன.

இதன் விளைவு தமிழக அரசு நடத்தும் அரசு வேலைக்கான போட்டித் தேர்வுகளில் அதிகமாக வெற்றிபெற்று அரசுப்பணிகளில் சேர்பவர்கள் ஆங்கிலவழிக் கற்றவர்களைவிடவும் தமிழ்வழிக் கல்வி கற்றவர்களே அதிகம் என ஒரு புள்ளிவிவரம் தெரிவிக்கிறது. தனியார் பள்ளி கல்லூரிகளில் பயின்ற லட்சக்கணக்கான மாணவர்கள் அரசு நடத்தும் வேலைவாய்ப்புக்கான பொதுத்தேர்வுகளில் கலந்துகொள்ள இயலாதவர்களாக இருப்பதற்கு பொது அறிவுத் துறையில் போதிய தெளிவில்லாததே காரணமாகும். அப்படிக்கலந்துகொள்பவர்களிலும் மிக சொற்பமான அளவிலேயே வேலைக்குத் தெரிவு செய்யப்படுவதாகவும் அவ்வாய்வுமேலும் தெரிவிக்கிறது.

ஆனால் இச்சூழலில் படித்து வளர்ந்தவர்கள் தொழில்நுட்பத் துறைகளில் பணியாற்றி நிறைய வருமானம் ஈட்டுபவர்களாக இருப்பதை கவனத்தில் கொள்வதில்லையா என்ற கேள்வி எழலாம். உண்மைதான். நிறைய பணம் சம்பாதிக்கும் அவர்களின் இருப்பைக் கருத்தில் கொண்டால் ஒரு உண்மை புலப்படும். சமூகத்திற்கு முற்றிலும் தொடர்பற்று தனது சொந்தக் குடும்பத்திலிருந்தும் அந்நியப்பட்டு, தான், தனது மனைவி, குடும்பம் என்று சுருங்கி வாழ்வதோடு பெற்றோர்களை முதியோர் இல்லங்களில் கொண்டு சேர்க்கும் சுயநல வாழ்நிலைக்கான அடிப்படை மனநிலை இக்கற்றல் முறையிலிருந்தே தொடங்குகிறது. பொது அறிவுப் போதாமையைத் தந்த பள்ளிப் படிப்பும், சமூக மதிப்பீடுகளையும் அதன் விழுமியங்களையும் சொல்லித் தராத கல்வி முறையுமே இச்சீரழிவிற்கான அடிப்படை.

இவ்விடம் தமிழ் இலக்கியத்திலிருந்து ஒன்றை நினைவுபடுத்திக்கொள்ளல் நலம்.

..... மரத்தின்
கனக்கோட்டம் தீர்க்கும் நூல் அஃதேபோல் மாந்தர்
மனக்கோட்டம் தீர்க்கும்நூல் மாண்பு

என்கிறது நன்னூல் சூத்திரம்.

ஒரு மரத்தின் வளைவு நெளிவு கனபரிமானத்தை கண்டறிவதற்கு மரவேலை செய்யும் தச்சர் பயன்படுத்தும் கருவி நூல் என்பதாகும். மரத்தின் வளைவைக் கண்டறிந்து அதனைச் சீர்செய்வதற்கு நூலைப் பயன்படுத்துவதுபோல ஒரு மனிதனின்

மனதில் உண்டாகும் வளைவு நெளிவுகளைக் கண்டறிந்து அம்மனநிலையை ஒழுங்குபடுத்தும் கருவியாக நூல் செயலாற்றும் என்று நன்னூல் விளக்குகிறது.

இவ்வுண்மையைப் பலரும் புரிந்துகொள்ளாத காரணத்தாலேயே புத்தக வாசிப்பின் மீதான தமிழ் மக்களது நாட்டமும் குறைந்துபோனதை கண்டுணர முடியும். ஆக மிகுந்த இழிவான தொரு பாதையில் தமிழ்ச்சமுதம் பயணித்துக்கொண்டிருக்கும் வேளையில் புத்தகங்களின் தேவையும் ஆற்றலும் இன்றியமையாததாகிறது.

புத்தகங்கள் ஆற்றுகிற செயல்களில் முக்கியமானது மனதிலுள்ள கேடுகளை அகற்றுவது. இப்புவிடில் நிகழும்

அத்துணை தீங்குகளுக்கும் குணக்கேடுகள்தான் காரணம். அடிப்படையில் மனதில் உண்டாகும் அழுக்குகளை, குறைபாடுகளைப் புத்தகங்கள் களைந்தகற்றுகின்றன. தீமைகளில்லாத உலகத்திற்கு இட்டுச்செல்லும் புத்தகங்களை அனைத்துத் தரப்பினரும் வாசிப்பதற்கான சூழலை வலியுறுத்துவது அவசியமாகும்.

சென்ற நூற்றாண்டின் இறுதிக் காலத்திலிருந்து ‘அச்சுப் புத்தகங்களின் காலம் முடிந்துவிட்டது’ என்பதானதொரு குரல் பரவலாக எழுந்தடங்கி வருகிறது. ஆனாலும் இணையம் மற்றும் பல்வேறு ஊடகங்களில் புத்தக வடிவில் நூல்கள் வெளிவரப் பெற்றாலும் அதன் எல்லைகள் வரையறுக்கப்பட்டவை. எக்காலத்திலும் அச்சு நூல்களே வாசிப்பவருக்கு மிகவும் அணுக்கமானவை. அன்பு, அறம், நேர்மைப்பண்பு, சமூக அக்கறை போன்ற நற்பண்புகளை புத்தகங்களிடமிருந்தே ஒருவர் பெற முடியும். நல்ல புத்தகங்கள் நல்ல மனிதர்களை உருவாக்கிச் செம்மைப்படுத்துகின்றன.

படிப்பதற்கு நேரமில்லை என்று கூறி புத்தகங்களைத் தட்டிக்கழிக்கும் பலரும் ஜவஹர்லால் நேருவின் கூற்றைக் கவனிக்கவேண்டும்.

‘பரபரப்பான பிரதமராக செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கும்போது உங்களால் எப்படி புத்தகங்களை வாசிக்கமுடிகிறது. அதற்கு உங்களுக்கு நேரம் கிடைக்கிறதா’ என்று கேட்டபோது அதற்கு நேரு ‘எனக்கான புத்தக வாசிப்புக்கான நேரத்தை எனது உறக்கத்திலிருந்து நான் திருடிக்கொள்கிறேன்’ என்று பதிலுரைத்தாராம்.

இந்த நேரத்தில்தான் புத்தகம் வாசிக்க வேண்டும் என்று திட்டமிட்டுக் காத்திராமல் கிடைக்கிற நேரங்களில் புத்தகம் வாசிக்கிற பழக்கத்தை உண்டாக்கிக் கொள்வதுடன் மற்றவர்களுக்கும் அப்பழக்கத்தை கைமாற்றி அவர்களையும் வாசிக்கச் செய்து தமிழ்ச் சமுதாயம் தழைக்க முன்னெடுப்போம்.

அறிவை விரிவு செய்து அகண்ட மாக்க ஒவ்வொருவரும் நூல்களைப் பயிலவேண்டும். பிறரையும் பழக்கவேண்டும். அறிவிற செறிந்த தலைமுறையை வாசிக்கும் பண்பால் வளர்த்தெடுக்கவேண்டும். ஏனெனில் மனிதர்களைவிட ரொம்பவும் மும்மரமாக புத்தகங்கள் செயலாற்றவேண்டிய காலமிது.

- உலகப் புத்தகத் தினம் ஏப் - 23

தமிழ்ச்சமூகம் தீராவிட இயக்கம் - திருக்குறள்

☀ வீ.அரசு

“தமிழ்நாட்டில் தமிழ் மக்கள் கூட்டத்தில் பேசப்படும் பேச்சுக்களில், ஆரியப் பாதுகாப்பு நூல்களான கீதையும், பாரதமும், இராமாயணமும் எடுத்துக்காட்டு நூல்களாக விளங்கினவேயன்றி, திருக்குறள் முதலிய தமிழ் நூல்கள் இடம்பெறவில்லை. எங்கு பார்த்தாலும் இராமாயணச் சொற்பொழிவுகள், பாரதச் சொற்பொழிவுகள், புராணப்பேச்சுக்கள், திருக்குறட் பேச்சோ, சிலப்பதிகாரப் பேச்சோ இல்லை. பத்துப்பாட்டு, எட்டுத்தொகை முதலிய சங்க நூல்கள் தமிழ் மக்கட்குத் தெரியாப் பொருள்களாயின. தொல்காப்பியம் என்ற ஒரு சிறந்த பழந்தமிழ் நூல் உண்டு என்பது தமிழர்க்கு அறவே தெரியாது”. (புலவர் குழந்தை 10:1964)

தமிழில் உள்ள தொல் நூல்கள், தமிழ்ச்சமூக வரலாற்றில், ஒவ்வொரு காலச்சூழலிலும் எவ்வாறு எதிர்கொள்ளப்பட்டன என்பது சுவையான உரையாடல் ஆகும். தொல் ஆக்கங்கள் என்பவை பின்னர் உருவாகும் நீதிநெறிமரபுகள், சமயமரபுகள், சீர்திருத்தமரபுகள் ஆகியவை சார்ந்து வாசிக்கப்படுவது தவிர்க்க இயலாத ஒரு செயல்பாடு. இவ்வகையில் தொல்காப்பியம்,

செந்நெறி சார்ந்த பனுவல்கள், சிலப்பதிகாரம், திருக்குறள் ஆகிய பிற குறித்த உரையாடல்கள் நிகழ்ந்துள்ளன. திருக்குறள் தொடர்பான உரையாடல்கள்தான் மிகுதியாக நடைபெற்றதையும் / நடைபெறுவதையும் காண முடிகிறது. இந்த வரிசையில் முனைவர். பா.குப்புசாமி அவர்களின் இந்நூல் அமைகிறது. காலந்தோறும் திருக்குறள் எதிர்கொள்ளப்பட்ட மரபில், இந்நூல் எவ்வகையில் தொழிற்படுகிறது என்பதைப் புரிந்து கொள்ள வாய்ப்புக் கிட்டுகிறது. திருக்குறள் எதிர்கொள்ளப்பட்ட வரலாற்றைப் பின்வரும் வகையில் தொகுத்துக்கொள்ள முடியும்.

- கி.பி. ஒன்பதாம் நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்ட தமிழ்ப் பிரதிகளில் திருக்குறள் எவ்வகையில் இடம்பெற்றுள்ளது என்பது குறித்த உரையாடல்
- பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் திருக்குறள் வாசிக்கப்பட்ட பல்வேறு பரிமாணங்கள்
- இருபதாம் நூற்றாண்டில் திருக்குறள் உள் வாங்கப்பட்ட பல்வேறு முறைமைகள் மற்றும் கருத்து நிலைப்பாடுகள்.

தொல்பழம் பிரதிகளில் இடம்பெற்றுள்ள சொற்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு, அப்பிரதிகள் குறித்த மதிப்பீட்டை நிகழ்த்த முடியும். நமது புலமைப் பாரம்பரியத்தில் 'சொல்லாய்வு' என்னும் நோக்கத்தில் சொல்லின் வேர்ப் பொருள், சொல் தொடர்பான இலக்கணக் குறிப்புகள், புழக்கத்தில் உள்ள சொற்பொருள் மாறுபடும் தன்மைகள், காலந்தோறும் சொற்பொருள் மாறிவரும் வரலாறுகள் ஆகியவை குறித்துப் பேசியுள்ளனர். ஆனால் அந்தந்தக் காலச்சூழலில் சொற்கள் பயன்படுத்தப்படும் சூழல் சார்ந்த சமூக வரலாற்றுப் பதிவுகள் விரிந்த அளவில் நிகழ்ந்ததாகக் கூறமுடியாது. திருக்குறளில் 'தமிழ்' எனும் சொல் இடம்பெறவில்லை. ஆனால் 'உலகம்', 'உலகு' எனும் சொற்கள் ஐம்பத்தேழு முறையும் 'ஊர்' எனும் சொல் பதினாறு முறையும் 'நாடு' எனும் சொல் பதிமூன்று முறையும் இடம் பெற்றிருப்பதைக் காண்கிறோம். இதன் மூலம் இச்சொற்கள் சார்ந்த பொருண்மை என்பது, பிற்காலத்தில் உருவான 'சனநாயகம்' அல்லது 'குடியரசு' எனும் பண்பின் தொடக்ககாலப் பொருண்மையை முன்னெடுத்த நூலாகக் கருதமுடியும். இவ்வகையான பல்வேறு கூறுகளை 'குறள்' எனும் ஆக்கம் தம்முள் கொண்டிருப்பதால், அப்பிரதி பொதுமைப் பண்புகளைக் கொண்டிருப்பதாகப் பலராலும் உள்வாங்கப்படுகிறது. பல்வேறு நீதிமுறை மரபினர், பல்வேறு சமய மரபினர், பல்வேறு கருத்துநிலைச் சார்பினர் ஆகிய அனைவரும் இந்நூலுக்குச் சொந்தம் கொண்டாடுவது, இந்நூலில் அமைந்துள்ள பொருண்மையின் தனித்

தன்மையாகக் கருதமுடியும். இம்மரபு தமிழ்ச்சமூக வரலாறு முழுவதும் தொடர்ந்து செயல்பட்டு வந்திருப்பது திருக்குறளுக்கு மட்டும்தான் என்று கருதமுடிகிறது.

கி.பி ஒன்பதாம் நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்டதாகக் கருதப்படும் காப்பியங்கள் அனைத்திலும் திருக்குறள் வரிகள் இடம்பெற்றிருப்பதைக் காண்கிறோம். காப்பியங்களையும் திருக்குறளையும் ஒப்பிட்டுப் பல்வேறு ஆய்வுகள் நிகழ்ந்த அதேவேளையில், நேரடியான திருக்குறள் ஆட்சி குறித்தும் பல்வேறு தொகுப்புகள் வெளிவந்துள்ளன. திருக்குறள் மரபில் உருவான அறநூல்கள் மற்றும் நீதிநூல்களிலும் நேரடியான திருக்குறள் ஆட்சியைக் காணமுடிகிறது. பக்திப் பனுவல்களிலும் திருக்குறள் எடுத்தாளப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வகையில் தமிழ்ப்பிரதிகளில் பெரிதும் எடுத்தாளப்பட்ட நூலாகத் திருக்குறள் அமைகிறது. இதுவே இப்பிரதியின் தனித்தன்மையாகும்.

தமிழ்ப்புலமைத் தளத்தில் கி.பி. ஒன்பதாம் நூற்றாண்டில் புதிய போக்குகள் உருப்பெற்றன. இத்தன்மை சில நூற்றாண்டுகள் நீடித்தன. பக்திப் பனுவல்கள் தொகுக்கப்படுதல், அப்பனுவல்கள் சார்ந்து சாத்திரங்கள் உருவாக்குதல், அதன் தொடர்ச்சியாக ஆகமங்கள் உருவாக்கம் ஆகிய பிற இலக்கியங்களில் தான் உருவானது. வீரசோழியம், நன்னூல் உள்ளிட்ட பல்வேறு இலக்கண நூல்கள் உருவாக்கப்பட்டன. பழம் பிரதிகளுக்கு உரை எழுதும் மரபு உருவானது. தமிழ்ச் சமூகத்தின் குறிப்பிடத்தக்கப் புலமையாளர்களாக உரையாசிரியர்கள் செயல்பட்டனர். பிரபந்த இலக்கிய வடிவங்கள் உருவாயின. பிரமாண்டமான கோயில்கள் கட்டியெழுப்பப்பட்டன. கோயில் பண்பாடு வடிவம் கொண்டது. அன்றைய சூழலில் பேரரசர்களாகப் பிற்காலச்சோழர்கள் செயல்பட்டனர். பாலி, பிராகிருதம், சமசுகிருதம் உள்ளிட்ட வடமொழிகள், தெலுங்கு போன்ற தென்னாட்டு மொழிகள் ஆகிய வற்றோடு தமிழுக்கு மிக நெருக்கமான உறவு உருபெற்றது. இந்தச்சூழலில் திருக்குறள் பெரிதும் பேணப்பட்டது. இதனை வெளிப்படுத்தும் வகையில் பத்துக்கும் மேற்பட்டோர் திருக்குறளுக்கு உரை எழுதினர். திருவள்ளுவ மாலை எனும் தொகுப்பு உருவாக்கப்பட்டது. திருவள்ளுவர் நூலுக்கு நுண் பொருள் காணும் மரபு உருவாயின. இச்செயல்கள் திருக்குறள் வாசிப்பு மிக உச்ச நிலையில் இருந்ததைக் காட்டுகிறது.

‘தருமர் மணக்குடவர் தாமத்தர் நச்சர்
பருதி பரிமேலழகர் - திருமலையார்
மல்லர் கவிப்பெருமாள் காளிங்கர் வள்ளுவர் நூற்
கெல்லையுரை செய்தா ரிவர்’

என்ற தனிச்செய்யுளும், சுமார் ஐம்பத்து மூன்று பேர்களால் எழுதப்பட்ட திருவள்ளுவமாலையும் இந்நூலுக்கு சமூகத்தில் இருந்த செல்வாக்கைக் காட்டுகிறது.

‘சமயக் கணக்கர் மதிவழி கூறா
துலகியல் கூறிப் பொருளிது வென்ற
வள்ளுவர்’

என்று கல்லாடமும்,

‘தேவர் குறளும் திருநாண் மறைமுடிவும்
மூவர் தமிழும் முனிமொழியும் - கோவை
திருவா சகமும் திருமூலர் சொல்லும்
ஒருவா சகமென் றுணர்’

என்று ‘நல்வழி’ என்ற நீதி நூலும் திருக்குறளுக்கு அன்றைய சூழலில் இருந்த செல்வாக்கைப் புலப்படுத்துவதாகக் கருதலாம். இந்தச் சூழலில் கி.பி. பதிமூன்றாம்

கி.பி ஒன்பதாம் நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்டதாகக் கருதப்படும் காப்பியங்கள் அனைத்திலும் திருக்குறள் வரிகள் இடம்பெற்றிருப்பதைக் காண்கிறோம்.

நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவர் பரிமேலழகர். இவர், திருக்குறளுக்கு எழுதிய உரைதான் மிகச்சிறந்த உரை என்று பலதரப்பிலும் அங்கீகரிக்கப்பட்டது. இவர் காலத்திலும் பின்பும் சைவ மற்றும் வைணவ வைதீக சமயங்கள், பிற தமிழ் நூல்கள் மீது காட்டாத ஈடுபாட்டைத் திருக்குறள் மீது காட்டியிருப்பதைக் காண்கிறோம். இந்நூலை வைதீகச் சமயச் சார்பு நூலாகவே அடையாளப்படுத்தும் முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டது. பதினைந்தாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த அருணகிரிநாதர்,

‘பனுவல்கதை காவ்ய மாமென ணெண்கலை
திருவள்ளுவ தேவர் வாய்மை யென்கிற
பழமொழியை யோதி யேயுணர்ந்து’

என்று பாராட்டுகிறார். ‘பத்துப்பாட்டு’, ‘எட்டுத் தொகை’, ‘சிலப்பதிகாரம்’ ஆகிய நூல்களைப் பயில வேண்டாம் என்று கூறிய பதினெட்டாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த ‘இலக்கணக்கொத்தை’ எழுதிய சுவாமிநாத தேசிகர், திருக்குறளைப் பாராட்டிச் சொல்லியிருப்பதைக் காண்கிறோம்.

‘பல்கால் பழகினுந் தெரியா வுளவேல்
தொல்காப்பி யந்திருவள்ளுவர் கோவையார்
மூன்றினும் முழங்கும்..’

என்பது அவரது பதிவாகும். இவ்வகையில் சைவ நூல்களே பெரும் செல்வாக்கோடு இருந்த காலங்களில் கூடத் திருக்குறள் பெரிதும் போற்றிப் பாராட்டப் பட்டிருப்பதைக் காண்கிறோம். இவ்வகையான அணுகுமுறை, ‘குறள்வெண்பா’ வடிவத்தில் அமைந்திருப்பதும், நேரடியான சமயக்கருத்து நிலைகள் வெளிப்படாமல் இருப்பதும் காரணமாகக் கருத முடியும். தாயுமானவரின் (1706-1744) ‘பராபரக்கண்ணி’ எனும் அவரது சிறந்த பாடல்களாகக் கருதப்படுவனவற்றில் குறளின் தாக்கம் இடம்பெற்றிருப்பதைக் காண்கிறோம்.

கி.பி. ஒன்பதாம் நூற்றாண்டுக்கு முன் திருக்குறளை பயன்படுத்துவது என்ற நிலை இருந்தது. ஆனால் கி.பி. 10-18 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் திருக்குறள் குறித்த பல பரிமாணங்களில் பலரும் பதிவுசெய்திருப்பதைக் காண்கிறோம். சங்கப்பாடல்கள் வாசிப்பு, சிலப்பதிகார வாசிப்பு, தொல்காப்பிய வாசிப்பு ஆகியவை மிகக் குறைவாக இருந்த காலத்தில், வைணவ மரபு மிகுந்த செல்வாக்கோடு இருந்த காலத்தில் திருக்குறள் மிக விரிவாகவே வாசிக்கப்பட்டது என்று அறிகிறோம். இதன் குறியீடாகவே பரிமேலழகர் அமைகிறார்.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில், முன்னிருந்த செல்வாக்கு தொடர்ந்தது. இந்நூற்றாண்டில் திருக்குறளுக்கு ஏழு பதிப்புகள் வெளிவந்தன. இதில் ஐந்து பதிப்புகள் பரிமேலழகர் உரையுடன் கூடிய பதிப்புகள். இதன்மூலம் பரிமேலழகர் உரையின் வாசிப்புத் தொடர்ச்சியைக் காணமுடிகிறது. திருத்தணி சரவணப் பெருமான் அய்யர் (1838), ம.ரா. இராமானுச கவிராயர் (1840), களத்தூர் வேதகிரி முதலியார் (1850), ஆறுமுக நாவலர் (1861) ஆகியோர் பரிமேலழகர் உரையுடன் கூடிய திருக்குறளைப் பதிப்பித்தனர். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த வண்ணச்சரபம் தண்டபாணி சுவாமிகள் எழுதிய ‘மநுநெறித் திருநூல்’ மற்றும் இராமலிங்க அடிகள் எழுதிய ‘மநுமுறை கண்ட வாசகம்’ ஆகிய ஆக்கங்களில் திருக்குறளின் தாக்கம் இருப்பதைக் காண்கிறோம். குறள் வெண்பா வடிவத்தில் எழுதிய தண்டபாணி சுவாமிகள், திருக்குறள் கருத்துக்களை தன் கருத்து வடிவமாக வெளிப்படுத்தியிருப்பதைக் காணலாம்.

‘புறங்கூறல் கேட்டுவய்ப்பார் போய்த்தமக்கும் அந்தத் திறங்கூறல் ஓராச்சிலர்’ (மநுநெறி. 15:5)

அறங்கூறான் அல்ல செயினும் ஒருவன் புறங்கூறான் என்றல் இனிது. (குறள். 181)

வைதீக சமய மரபினர் திருக்குறளைப் போற்றிப் பாராட்டிய அதேகாலத்தில் காலனிய மரபைச்சேர்ந்த ஆட்சியாளர்கள், பாதிரியார்கள் ஆகியோர் திருக்குறளை மொழியாக்கம் செய்யும் பணியில், பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் முனைப்புக் காட்டினர். வைதீக மரபு சார்ந்த கருத்துமுறைகளுக்கு எதிர்நிலையில் திருக்குறளை அணுகும் பார்வை காலனியப் புலமையாளர்களிடம் இருந்ததைக் காணலாம். சீவகசிந்தாமணி, திருக்குறள் ஆகியவை அவைதீக சமய நூல்கள் என்பதைக் கருத்தில் கொண்டு, காலனிய மற்றும் கிருத்துவ சமயப் பரப்புரையாளர்கள் செயல்பட்டனர்.

வைதீகச் சார்பு நூலாக ஒருபுறமும் வைதீக மறுப்பு நூலாக இன்னொரு நிலையிலும் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் திருக்குறள் வாசிக்கப்பட்ட வரலாறு சுவையானது. இந்த நூற்றாண்டில் செயல்பட்ட திருக்குறள் மொழியாக்கங்களை மேற்குறித்த வாசிப்பு மரபோடு இணைத்துப்பார்க்கும் தேவையுண்டு. திருக்குறள் வாசிப்பு குறித்த காழி. சிவ. கண்ணுசாமி அவர்களின் கீழ்க்காணும் பதிவு, திருக்குறள் வாசிப்புப் போக்குகள் குறித்ததாக அமைகிறது.

‘வேதநெறி தானென்பர் வேத வாணர்
விறன் மிகுந்த திருச்சைவ ராகமத்தின்
போதநெறி தானென்பர் அருகர் புத்தர்
பூம்பிடக நூலென்பர் பொழுது மோயா
தோதுநெறி தானென்பர் விவில்ய நூலார்
உயரொழுக்க விதியென்பர் உலகவாணர்
யாதுநெறி தானெனினு மஃதே யாக
இசைத்தனரால் வள்ளுவம் முப்பானூலே.

இவ்வகையில் இருபதாம் நூற்றாண்டில், திருக் குறள் வாசிப்பு சமூக இயங்குதளத்தில் புதிய பரி மாணத்தோடு செயல்படத் தொடங்கியது. குறிப்பாக, திராவிடக் கருத்தியல் சார்ந்த மரபினர், இதற்குமுன் இருந்த வைதீக மரபு சார்ந்த கருத்துக்களை மறுக்கும் நோக்கில் திருக்குறளை வாசித்தனர். இப்பணியை குப்பு சாமியின் நூல் சிறப்பாகப் பதிவு செய்திருப்பதைக் காண்கிறேன். திராவிடக்கருத்துநிலை சார்புநிலையினரும் தமிழ்தேசியப் பார்வையுடையோரும் பரிமேலழகரின் உரையை ஏற்றுக்கொள்ளாது மாற்று உரை எழுத முற்பட்டனர். காங்கிரஸ் அமைப்பு சார்ந்து, இந்திய விடுதலைப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டவரும், ‘தமிழன் என்றோர் இனமுண்டு தனியே அவர்க்கோர் குணமுண்டு’ என்று பாடியவருமான நாமக்கல் இராமலிங்கம்பிள்ளை,

பரிமேலழகர் கருத்துக்களை மறுத்து ‘திருவள்ளுவர் திடுக்கிடுவார்’ எனும் நூலை 1954 இல் எழுதினார். அந்நூலில் அவர் பதிவு செய்யும் கருத்து வருமாறு:

“பரிமேலழகருக்கு முன்னால் ஒன்பது பேர் திருக்குறளுக்கு உரை எழுதியிருந்தார்கள். அவை எல்லா வற்றினும் சிறந்ததாகப் பரிமேலழகர் உரை ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டதால் மற்ற உரைகளெல்லாம் வழக் கிழந்து மறைந்துவிட்டன. அதனால் கடந்த அறுநூறு ஆண்டுகளாகத் தமிழ்மக்கள் பரிமேலழகர் உரையைப் பின்பற்றித்தான் திருக்குறளை அனுபவித்து வருகிறார்கள். ஆனால் போற்றற்குரிய உரையாசிரியரான பரிமேலழகர் பலவிடங்களில் திருவள்ளுவருடைய கருத்துக்குப் பொருந்தாத உரைகளையும் சில இடங்களில் திருவள்ளுவர் கருத்துக்கு முற்றிலும் விரோதமான உரைகளையும் செய்துவிட்டார்.” (மூன்றாம் பதிப்பு. 1963:7)

வைதீகச் சார்பு
நூலாக ஒருபுறமும்
வைதீக மறுப்பு
நூலாக இன்னொரு
நிலையிலும்
பத்தொன்பதாம்
நூற்றாண்டில்
திருக்குறள்
வாசிக்கப்பட்ட
வரலாறு
சுவையானது.

தேசிய இயக்கக் கருத்துமரபில் செயல்பட்ட சவிஞரே பரிமேலழகர் குறித்து இவ்வகையில் பதிவு செய்திருக்கும்போது திராவிட இயக்க மரபினர் பரிமேலழகரை எப்படி எதிர்கொள்வர் என்பது குறித்த உரையாடலை நாம் புரிந்துகொள்ள முடியும். இவ்வகையான அடிப்படை எடுகோளைக் கொண்டு இந்நூல் உருவாக்கப்பட்டிருப்பது பெரிதும் பாராட்டுக்குரியது. இந்நூல் தரும் செய்திகளைப் பின்வரும் வகையில் வகைப்படுத்தித் தொகுத்துக்கொள்ளலாம்.

- திராவிட இயக்க மரபில் வெளிவந்தவை எனும் கண்ணோட்டத்தில் பதினெட்டுபேர்

திருக்குறளுக்கு எழுதிய உரைகளைத் தெரிவு செய்து கொண்டிருக்கும் முறையியல்

- திருக்குறளை, தங்கள் கருத்து மரபுக்காக வலிந்து உரை எழுதியுள்ள பாங்கைப் புரிந்து கொள்ளும் முறைமை
- ஈ.வெ.ரா பெரியார் திருக்குறளுக்குக் கொடுத்த இடம் மற்றும் செயல்பாடுகள்.

திரு குப்புசாமியின் இந்நூலில் பல்வேறுசெய்திகள் பேசப்பட்டிருந்தாலும் சுருக்கம் கருதி மேற்குறித்த மூன்று கருத்துக்களை மட்டும் கவனப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

காலனிய வருகை, பல்வேறு புதிய விளைவுகளுக்கு மூல காரணமாக அமைந்தது. சாதி, தேசிய இனம், மொழி ஆகிய பிற பண்பாட்டுக்கூறுகள் தொடர்பான

புதிய உரையாடல்களைக் காலனியம் உருவாக்கித் தந்தது. இதன் மூலம் தமிழ் தேசியம், இந்திய தேசியம், சர்வதேசியம் எனும் கருத்துநிலைகள் உரையாடலுக்கு வந்தன. ஒவ்வொரு கருத்து நிலை சார்ந்தும், தனித் தனியான 'தேசியம் குறித்த நிலைப்பாடுகள் உருவாயின. கால்டுவெல் காலத்துக்குப்பின் திராவிடக்கருத்தியல் புதிய முறைகளில் அணுகும் சூழல் உருவானது. இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் காலனிய மரபு சார்ந்த பார்வை எனும் தன்மைகள் உருப்பெற்றன. இத் தன்மைகள் இலக்கியம், கலை, பண்பாடு என அனைத்து நிலைகளிலும் வடிவம்பெறத் தொடங்கியது. திருக்குறள்

எனும் இலக்கியம் சார்ந்து, திராவிட இயக்கப் பார்வைகள் என்பதை திராவிட மரபு என்று வரையறை செய்யலாம். இம்மரபிற்குள் பல்வேறு உட்கூறுகள் செயல்பட்டன. மொழிசார்ந்த தனித்தமிழ் இயக்கம், கலை சார்ந்த தமிழிசை இயக்கம், சமூக சீர்திருத்தம் மற்றும் விடுதலை சார்ந்த சுயமரியாதை இயக்கம், அரசியல் அதிகாரம் சார்ந்த நீதிக்கட்சி, மொழி ஆதிக்கத்திற்கு எதிரான இந்தி மற்றும் சமசுகிருத ஆதிக்க எதிர்ப்பு இயக்கம், தேசிய இன விடுதலை சார்ந்த தமிழ் தேசிய இயக்கம், சைவ மறுமலர்ச்சி இயக்கம் எனப் பல பரிமாணங்களில் திராவிட இயக்க மரபு செயல்பட்டது. குப்புசாமி தெரிவு செய்துள்ள பதினெட்டு உரையாசிரியர்கள் மேற்குறித்த பல்வேறு நுண்அரசியல் வேறுபாடுகளைக் கொண்டவர்கள். அதே நேரத்தில் திருக்குறள் எனும் பிரதிமீது ஈடுபாடு உடையவர்கள். தங்களுடைய நுண் அரசியல் வேறுபாடுகளைச் சமரசம் செய்துகொள்ளாமலும் அதே நேரத்தில் 'திராவிட இயக்கம்' எனும் பொதுநிலையில் தங்களை அடையாளப்படுத்திக் கொண்டவர்கள். இத்தன்மைகள் குறித்த நுண்ணியதான ஆய்வு முறையை குப்புசாமி இந்நூலில் மேற்கொண்டிருப்பது அவரது புலமைத்தளம் குறித்து அறிந்துகொள்ள உதவுகிறது. ஓரிறைக் கோட்பாடு, பௌத்த மரபு, தனித்தமிழ் மரபு, நாத்திக மரபு ஆகிய முரண்பட்ட கருத்துநிலைகள், ஒரு புள்ளியில் தமக்குள் இணக்கம் கொண்டுள்ள பாங்கை அறிவதற்குப் பதினெட்டு பேர் உரைகள் உதவுகின்றன. இவ்வகையான தேர்வு மிகவும் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல வேண்டிய தன்மையைப் பெற்றுள்ளது. இவ்வரைகள் அனைத்தும் பரிமேலழகர் உரைக்கு எதிர் நிலையாக எழுதப்பட்டவை. பரிமேலழகர் முன்னெடுத்த வைதீக மரபு என்பது திராவிட இயக்க மரபுக்கு முரணானது எனும் கருத்து நிலையை இவ்வகையான பரிமேலழகர் X திராவிட இயக்கம் என்று கட்டமைத்துள்ள முறை தர்க்கப் பாங்கிலானது. இதற்காக குப்புசாமிக்கு எனது பாராட்டுக்கள்.

இந்நூலில் கீழ்வரும் பகுதி அமைந்துள்ளது.

“திராவிட இயக்க உரைகள் குறளின் உண்மைப் பொருளை வெளிப்படுத்தவில்லை ஆயினும் சமூகத்தை மேம்படுத்தும் கருத்துகளை அவ்வுரைகள் கொண்டிருப்பதால் அவை ஏற்கக் கூடியதாக அமைந்துள்ளன. யார் உரையையும் முழுமையாக ஏற்கவோ முழுமையாகத் தள்ளிவிடவோ முடியாது. எல்லாக் குறளுக்கும் பொருத்தமான உரையை யாரும் இயற்றவில்லை. திராவிட இயக்க உரைகளும் பரிமேலழகர் செய்த அதே தவற்றைச் செய்துள்ளன. பகுத்தறிவுக் கருத்தினை திணித்துள்ளன. ஆனால் நடு

நிலையான உரைகள் தோன்றுவதற்குத் திராவிட இயக்க உரைகள் காரணமாக அமைந்தன. (இந்நூல் ப.213)

குப்புசாமியின் மேற்குறித்த பதிவு, இயக்கங்களின் கருத்துப்பரப்புரை சார்ந்த செயல்பாடுகள் என்பவை தமக்குத் தேவையானவற்றை இலக்கியத்தில் கண்டெடுத்து அவற்றைப் பரப்புரை செய்கின்றன. இப்பண்பு சனநாயகத்தன்மை மிக்கது. அதனை நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும் எனும் நோக்கில் அமைந்திருப்பதைக் காண்கிறோம். இதனை ஏற்றுக்கொள்ள முடிகிறது. இவ்வகையான அணுகுமுறை வளமான மரபாக உள்ளது. இத்தன்மைகள் இந்நூலில் பல இடங்களிலும் விரவியுள்ளது.

‘பெரியார் தமிழுக்கு எதிரானவர்’, ‘இலக்கியத்திற்கு எதிரானவர்’ எனும் குரல்கள் பல தருணங்களில், பல காரணங்களுக்காக எழுப்பப்படுவதைக் காண்கிறோம். இந்நூல் திருக்குறளை பெரியார் இலக்கியமாகக் கருதாமல் ஓர் இயக்கச் செயல்பாட்டிற்கான வழிகாட்டுதல் நூல் என மதிப்பிட்டுள்ளார். இந்நூலுக்காக மாநாடுகள் நடத்தினார். திருக்குறளைப் பரப்புவதற்கான முயற்சிகளைத் தொடர்ந்து மேற்கொண்டார். மேற்குறித்த விவரணங்கள் அனைத்தையும் குப்புசாமி விரிவான உரையாடலுக்கு உட்படுத்தியுள்ளார். திருக்குறள் குறித்தப் பெரியாரின் அணுகுமுறை சிறப்பாக வெளிப்படுவது இந்நூலின் முதன்மையான பங்களிப்பாகக் கருதுகிறேன். இதற்காகப் பெரியார் ஆக்கங்களை குப்புசாமி வாசித்த அனுபவங்கள் பதிவாகியுள்ளன.

தனிமனிதர்கள் குறித்து விதந்து எழுதும் மரபுக்கு நான் உடன்பாடானவன் இல்லை. இருந்தாலும் குப்புசாமி பற்றி எழுதவேண்டும் என்று தோன்றுகிறது. அமைதியான, ஆழமான, தெளிவான அணுகுமுறைகளை அனைத்து நிலைகளிலும் செயல்படுத்தும் எனது மாணவர்களில் குப்புசாமி முதன்மையானவர் என்பது எனது மனப் பதிவு. தோழர் ப.ஜீவானந்தம் ஆக்கங்களை நான் பதிப்பிக்கும்போது, என்னோடு குப்புசாமி செயல்பட்ட பாங்கு மேற்குறித்த மனப்பதிவை என்னுள் உருவாக்கியது. குப்புசாமி மீது இனம்புரியாத அன்பு, மரியாதை, ஈடுபாடு ஆகியவை அவர் அறிமுகம் ஆன காலம் தொடங்கி இன்றுவரை மேலும் மேலும் கூடிக்கொண்டிருப்பதை உணர்கிறேன். இந்நூலை வாசித்த போதும் அதே மனநிலை. நிறைய எழுதா விட்டாலும் குறைவாக எழுதுவதில் அவரது நுண்ணிதான புலமைத் தனத்தைக் கண்டுகொள்கிறேன். நிறைய வாசிக்கும் குப்புசாமி நிறைய எழுதவேண்டும். இப்பதிவைச் செய்ய வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி.

சான்றாதார நூல்கள்

1854. மறுமுறை கண்ட வாசகம், இராமலிங்க அடிகள், மறுபதிப்பு: ப.சரவணன், சந்தியா பதிப்பகம், 2005, சென்னை-83.
1864. ஸ்ரீ சுவாமிநாத தேசிகர் இலக்கணக்கொத்து மூலமுமுரையும். யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர் ஆறுமுகநாவலரவர்களால்... வித்தியானு பாலன யந்திர சாலையில் அச்சில் பதிப்பிக்கப்பட்டன. நான்காம் பதிப்பு, 1924.
1937. தாயுமான சுவாமி பாடல்கள் - மூலமும் உரையும், பதிப்பு நா.கதிரைவேற்பிள்ளை மறுபதிப்பு 2010, சந்தியா பதிப்பகம், சென்னை-83.
1952. திருக்குறளும் பரிமேலழகரும், புலவர் குழந்தை, இளங்கோ புத்தகசாலை, புத்தக வியாபாரிகள், ஈரோடு, இரண்டாம் பதிப்பு, 1964.
1954. திருவள்ளுவர் திடுக்கிடுவார், நாமக்கல் கவிஞர், இன்ப நிலையம், மூன்றாம் பதிப்பு, 1963, சென்னை-4.
1959. திருக்குறள் வழங்கும் செய்தி, மூலம் அ.சக்கர வர்த்தி நயினார், தமிழாக்கம் பகவதி ஜெய ராமன், பாரிநிலையம், முதற்பதிப்பு, சென்னை.
1965. திருக்குறள் அறத்துப்பால், பொருட்பால், காமத்துப்பால் மூலமும் பரிமேலழகருரையும். பதிப்பு வை.மு.கோபாலகிருஷ்ணமாச்சாரியார்; வை.மு.கோபாலகிருஷ்ணமாச்சாரியார் கம்பெனி, சென்னை-5, முதல் பதிப்பு.
1970. தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, பதிமூன்றாம் நூற்றாண்டு, மு.அருணாசலம், திருத்தப்பட்ட பதிப்பு, 2005, தி பார்க்கர். சென்னை-14.
1997. திருக்குறளும் திராவிடர் இயக்கமும் கூதிருநாவுக்கரசு, நக்கீரன் பதிப்பகம், சென்னை-18, முதல் பதிப்பு.
2000. திருக்குறள் நூல்கள். தமிழ் வளர்ச்சித்துறை, சென்னை, முதல் பதிப்பு.
2004. திருக்குறளும் மனுநெறித் திருநூலும், அ.மரிய அலெக்சாந்தர் இருதயராசு, தி.பார்க்கர், சென்னை-14, முதற்பதிப்பு.
2009. திருக்குறள் பன்முக வாசிப்பு; பதிப்பு வெ.பிரகாஷ், மாற்று, சென்னை.

(குறிப்பு: வெளிவர உள்ள முனைவர் பா.குப்புசாமியின் ‘திராவிட இயக்கமும் திருக்குறளும்’ என்னும் நூலுக்கு எழுதியுள்ள மதிப்புரை)

KAANYA TAMIL (QUARTERLY) APRIL - JUNE 2016
Regd. No : TN TAM 8012 / 43610

பாரதிதாசனின் மொத்த படைப்புகள் காவ்யாவின் சிறப்பு பதிப்புகள்

உணர்வைத்
தருவது தம்மே...

- ஆறு தொகுப்புகள்
- பக்கங்கள் ஏழாயிரம்
- மொத்தவிலை ஆறாயிரம்
- சலுகை விலை நான்காயிரம்

மேயுதல் நூல்கள் கடைக்கும், ● ஓராட்க்க : காவ்யா 044-23726882 / 9840480232

மலர் -5 இதழ் 2
KAANYA TAMIL ISSN 2277- 9221
விலை ₹ 100

காவ்யா தமிழ்

கலை, இலக்கியம், பண்பாட்டு பன்னாட்டுக் காராண்டிதழ்

பாரதிதாசன்
125
சிறப்பு இதழ்

மா.அ.நாகராஜன், மா. விசலம்,
சும்பிளி பழைய சித்திரை

ந. முகுலசுபாஷாபயன் தல்
30-க்கும் மேற்பட்ட
கட்டுரைகள்

கவிப்பேரரசு வலமுத்து
சுரணும் பாரதிதாசன்

கே. ஏ. கனகசேகரன்
பலி ஆடுகள்

விநாயகன்
துரைவிவரகனம்

காவ்யா

16, இரண்டாம் குறுக்குத் தெரு, டிரஸ்ட்புரம், கோடம்பாக்கம், சென்னை - 24
போன்: 044-23726882/9840480232

நூல் அறிமுகம்

வெவ்வேறு வகைமாதிரியான மனிதர்களை வெவ்வேறு விதமான வாழ்க்கைப் பாடுகளைச் சொல்லும் இருபத்தியோரு கதைகளை கரிசல் நிலத்துக்காரரான கனவுப்பிரியன் கூழாங்கற்கள் என்ற தலைப்பில் நூலாக்கியுள்ளார்.

நிறைந்த அனுபவச் செறிவுடன் எழுதப்பட்டுள்ள இத்தொகுப்பிலுள்ள கதைகள் வாசகரை விட்டகலாமல் கரம் பற்றுபவை. சிநேகமாக பிணைத்துக்கொள்பவை. பலவிதமான மன உணர்வுகளைத் தரும் வாசிக்க எளிமையான இக்கதைத் தொகுப்பை ஓவியா பதிப்பகம் சிறப்புற வெளியிட்டுள்ளது.

கூழாங்கற்கள்

கனவுப்பிரியன்

வெளியீடு: ஓவியா பதிப்பகம்
17 - 13 - 11, ஸ்ரீராம் காம்பளக்ஸ்,
காந்தி நகர் மெயின் ரோடு,
வத்தலக்குண்டு - 642 202
தமிழ்நாடு
விலை: ரூ. 200/-

பாரதியின் புதிய ஆத்திசூடிக்கு விசாலமான பார்வையிலான விளக்கவுரையாக அமைந்துள்ள இந்நூலை முனைவர் நா.சங்கரராமன் எழுதியுள்ளார்.

பாரதி எழுதிய புதிய ஆத்திசூடி வரிகளுக்கு புதிய பல விளக்கங்கள் எளிமையாகவும் தெளிவாகவும் எழுதப்பட்டுள்ள இந்நூலை விஜயா பதிப்பகம் வெளியிட்டுள்ளது.

எண்ணுவது உயர்வு

முனைவர் நா.சங்கரராமன்
வெளியீடு: விஜயா பதிப்பகம்
20, ராஜ வீதி,
கோயம்புத்தூர் - 641 001
விலை: ரூ. 150/-

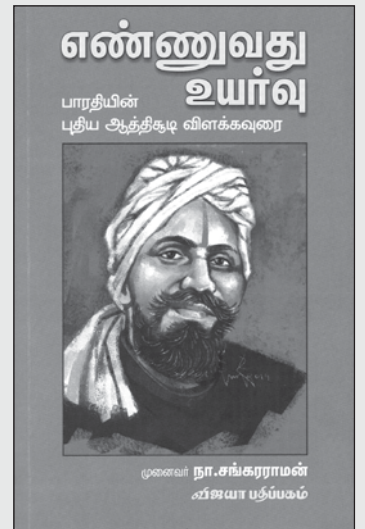
முழுக்க முழுக்க காதல் கவிதைகள் மட்டுமே நிரம்பிய கவிதைத் தொகுப்பை கவிஞர் ஷர்மிஸ்தா வெளியிட்டுள்ளார்.

அன்பையும் காதலையும் மட்டுமே பாடுபொருளாகக் கொண்டு எழுதப்பட்ட கவிதைகள் தொகுப்பு முழுதும் நிறைந்திருக்கின்றன. கவிதைத் தளத்துக்கேற்ற அழகிய படங்கள் இணைக்கப்பட்ட நூல் வடிவமைப்பு கவிதைத்தொகுப்பை மேலும் சிறப்பானதாக்குகிறது.

அழகிய காதல் கவிதைகளடங்கிய இத்தொகுப்பை வாசகன் பதிப்பகம் வெளியிட்டுள்ளது.

தீமிரும் நீயும் ஒரே சாயல்

ஷர்மிஸ்தா
வெளியீடு: வாசகன் பதிப்பகம்,
167, AVR காம்பளக்ஸ்,
அரசு கலைக்கல்லூரி எதிரில்,
சேலம் - 636 007
விலை: ரூ. 75/-

தமிழ்வழி மருத்துவம் – முடியும் (சாத்தியம்)

☀ டாக்டர் சு.நரேந்திரன்

இது அறிவியல் நூற்றாண்டு, அண்மைக் காலத்தில் அறிவியல் பல துறைகளிலும் மிக வேகமாக வளர்ச்சி பெற்று வருகிறது. அறிவியல் துறையிலும், தொழில்நுட்பத் துறையிலும் வளர்ச்சி பெற்ற நாடுகள் தான் இன்றைய மனித சமுதாயத்தின் தலைவிதியை நிர்ணயிக்கும் வலிமையைப் பெற்றுள்ளது என்பதை நாம் அனைவரும் அறிவோம்.

உலக நாடுகளோடு இணைந்து நமது நாடும் வளர்ச்சியை வல்லமையைப் பெற வேண்டுமானால் நாமும் இந்த அறிவியல் ஆற்றலைப் பெறவேண்டும்.

அறிவியல் ஆற்றலும் அறிவியல் கல்வியும் பெற மக்களின் முதல் தேவை மனதின் உந்து சக்திதான். இச்சக்தியை அளிப்பதில் மொழிக்கு முக்கிய பங்கு உண்டு.

“கல்தோன்றி மண் தோன்றாக் காலத்தே முன்தோன்றிய மூத்த குடியினரின்”

தமிழ் மொழிக்கு - வளர்ந்து வரும் அறிவியலுக்கு ஈடு

கொடுத்து அதற்கான சொற்களை தானே உருவாக்கிக் கொடுக்கும் தன்மையும், சிறப்பும் நம் மொழிக்கு உண்டு. ஏனெனில் தமிழ் தொன்மை வாய்ந்த மொழி.

தமிழில் இலக்கிய இலக்கணங்களின் பெருமையையும், சிறப்பையும் உலகம் அறியும். ஆயிரம் ஆயிரம், ஆண்டுகளாக சீரோடும், சிறப்போடும் வழக்கில் இருந்துவரும் நமது தாய் மொழிக்கு அறிவியல் செய்திகளை தமிழில் தரும் வல்லமை உண்டு.

நமது முன்னோர்கள் தமிழில் இலக்கியம் அல்லாத மற்ற துறைகளான மருத்துவம், அறிவியல், வானியல் ஆகியவை அனைத்தையும் கவிதைகளில் ஆக்கி வைத்தார்கள்.

சங்கப் புலவர்கள் பாடலாக இருந்தாலும், சித்தர் பாடலாக இருந்தாலும், புலிப்பாணி மருத்துவ நூலாக இருந்தாலும், அகத்தியர் நாடி சோதிடமாக இருந்தாலும் அவை கவிதை உருவில் தான் இயற்றப்பட்டன.

இந்த கவிதை நூல்கள் அனைத்திலும் இன்றைய அறிவியல் கருத்துகளுக்கு சமமான சொற்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன.

எந்தக் கல்வியும் தாய் மொழி வாயிலாக கற்றால் தான் அக்கல்வி சிறப்பு பெறும்.

மொழியானது சமுதாயத்தின் தேவைக்கேற்ப மாற்றங்களை ஏற்று வளர்ச்சி அடைந்து வருகின்றது. சமுதாயத்தில் உள்ள எந்த ஒரு மனிதனும் தன் குழந்தைப் பருவம்தொட்டு தன் தாய்மொழியில் சிந்திக்கிறான். அந்தச் சமுதாயத்துடன் தொடர்பு கொள்கிறான். அவனது செய்தித் தொடர்பு அனைத்துமே தாய்மொழி வழியே அமைந்து விடுகிறது. இதுதான் இயல்பானது; எளிதானது; சிறந்தது.

“தாய்மொழியில் அறிவியலைப் படிக்கும் பொழுது அந் நாட்டுப் பொருளாதாரமும் பகுத்தறிவும் பண்பாடும் முன்னேறும்” என்ற பெர்ட் ரான்ட் ரசலின் கருத்தும், கருத்தக்கது. தாய் மொழி வழி அறிவியல் கற்பிக்கப்படின்

அறிவியல் கல்விக்கும், சமூகத்திற்கும் ஓர் நெருங்கிய தொடர்பு ஏற்படும். இது அந்நாட்டு மக்களின் வாழ்க்கையைச் செம்மையாக்க உதவும் என்பதில் ஐயமில்லை. அறிவியல் வளர்ச்சியுற்ற நாடுகள் எல்லாம் தத்தம் நாட்டு மக்களுக்கு அவரவர் தம் தாய்மொழியில் தான் அறிவியலை விவரித்துச் சொல்கின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, ஜப்பானில் ஜப்பானிய மொழியே பயிற்சி மொழி. ஆங்கிலம் விருப்பப் பாடமாக உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலும், கட்டாயப் பாடமாகக் கல்லூரிகளிலும் மொழிப் பயிற்சிக்காகக் கற்பிக்கப்படுகிறது. ஜப்பானிய மொழியிலேயே உயர்தர அறிவியல் கற்பிக்கப்படுகிறது. ரஷ்யாவிலும் பல மொழி பேசும் மக்கள் உள்ளார்கள். அவரவர் பேசும் மொழிகளே கல்லூரிகளில் பயிற்சி

மொழியாக உள்ளன. மொழிப் பயிற்சிக்காக ரஷ்ய மொழியையும், வேறோர் ஐரோப்பிய மொழியையும் அவர்கள் கற்றுக்கொள்கிறார்கள். சுவீடனில் சுவீடிஸ் மொழியே பயிற்சிமொழி. ஜெர்மனியிலும் ஜெர்மனியே பயிற்றுமொழி.

இதைக் கண்ணூறும் பொழுது அறிவியல் வளர்ச்சியுள்ள நாடுகளெல்லாம் தத்தம் நாட்டு மக்களுக்கு அவர்தம் தாய்மொழியில் தான் அறிவியலை விவரித்துச் சொல்கின்றன என்பது புலப்படுகிறது. எனவே நமது வாழ்வு உயர வளர் தமிழில் அறிவியல் கற்க வேண்டும் என்று கருதுவதில் தவறில்லை.

அறிவியல் கருத்துக்களை தமிழில் எழுத வேண்டும் என்ற எண்ணம் சென்ற நூற்றாண்டில் தான் தோன்றியது.

அதே காலத்தில் தமிழிலும் அறிவியல் நூல்களும் வெளிவந்தன. அப்போதுதான் புதிய அறிவியல் சொற்களைப் பயன்படுத்தும் தேவை ஏற்பட்டது.

இந்த நூற்றாண்டின் ஆரம்ப காலத்தில் வட மொழியை நன்கு அறிந்தவர்கள் தான் அறிவியலை மொழியாக்கம் செய்தபோது ஆங்கில மொழிச் சொற்களையும் வடமொழிச் சொற்களையும் அதாவது Human Anatomy - என்பதை மனுஷ அங்காதிபாதம் எனவும் Chemistry - யை கெமிஸ்தம் எனவும் மொழிபெயர்த்தனர்.

ஆயினும் தமிழாய்ந்த தமிழ் பெருமக்கள் அறிவியலை தமிழில் கொண்டுவர முடியும் என்பதை உணர்த்தும் வகையில் வடமொழிச் சொற்களையும், ஆங்கிலத்தையும் ஒதுக்கித் தள்ளிவிட்டு அற்புதமான தமிழ் சொற்களை உண்டாக்கித் தந்துள்ளார்கள். மனுஷ அங்காதிபாதம் இன்று உடற்கூற்றியலாகவும், Chemistry - வேதியியலாகவும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு வழக்கத்தில் உள்ளது.

இதன் காரணமாக பல அறிவியல் நூல்கள் தமிழில் வெளிவந்த வண்ணமாக உள்ளன.

மருத்துவ இயலை தமிழால் கூற இயலுமா என்ற ஐயப்பாடு ஒரு சாராரிடையே உள்ளது. இது தேவையற்றது.

ஏனென்றால் மருத்துவச் சொற்களை உருவாக்க தமிழால் முடியும். நமது தமிழ் இலக்கியத்தால் முடியும். தமிழ் இலக்கியமே ஆழமான சுரங்கம். சுரங்கத்தைத் தோண்டினால் தான் நமக்கு பொன்னும், மணியும் கிடைக்கும்.

remove the etiology” என்று மருத்துவ அறிஞர்கள் கூறுகிறார்கள். இந்த Etiology - என்பதற்கு என்ன தமிழ்ச் சொல் என்றால்,

“நோய்நாடி நோய் முதல்நாடி அதுதணிக்கும் வாய்நாடி வாய்ப்பச் செயல்”

என்ற குறளில் வரும் “நோய்நாடி” என்ற சொல்லே பொருத்தமான சொல். திருக்குறள் ஒரு அறிவியல் கடல். இரத்தக் கொதிப்பு, மாரடைப்பு, நீரிழிவு, வயிற்றுப்புண், தலைவலி போன்ற நோய்களுக்கான

போன்ற பல நோய்கள் வராது. மாறுபாடு இல்லாது உண்டி மறுத்துண், அழற்சி என்ற ஒவ்வாமையை ஓடவைக்கலாம். இதுதான் தமிழின் வள்ளுவ மருத்துவம்.

குறளில் மருந்தைப் பற்றி நேரிடையாக எங்கும் கூறவில்லை. ஆனால். யாக்கைக்கு - உடம்புக்கு என்று குறிப்பிட்டு ‘மருந்தென வேண்டாவாம் யாக்கைக்கு’ என்கிறார்.

குறளைப் போலவே நிகண்டு, பதினெண் சீழ்க்கணக்கு, போன்ற நூல்களிலும் பல மருத்துவச் செய்திகள் அறியவருகின்றன. கம்பராமாயணத்தில் உடலில் ஏற்பட்ட சீழ்க்கட்டிக்கான அறுவை மருத்துவம் எவ்வாறு இருந்தது என்பதை

“உடலிடைத் தோன்றிற்று ஒன்றை அறுத்துஅதன் உதீரம் ஊற்றிச் கூடலுறச் சுட்டு வேறோர் மருந்தினால் துயரம் தீர்வீர்” எனவரும் இப்பாடலில் சீழ்க்கட்டிக்கான அறுவை மருத்துவம் நான்கு நிலைகளில் நடைபெற்றதாகக் கூறப்படுவதைக் காணலாம்.

கட்டியை அறுத்தல், கெட்ட குருதியையும் சீழையும், அகற்றல், கட்டி தோன்றிய பகுதியைச் சுடுதல் - மருந்திடல் என்பன.

இதேபோல் சும்பருக்கு முன் ஆழ்வார் பாடல்களும்

“வாளால் அறுத்துச் சுடினும் மருத்துவன்பால் மாளாத காதல் நோயாளன்” என்று இதே அறுவை மருத்துவச் சிகிச்சைக் கருத்தைத் தெளிவுறுத்துகிறது.

பெரிய புராணத்தில் Transplantation Surgery மாற்று

நமது முன்னோர்கள் தமிழில் இலக்கியம் அல்லாத மற்ற துறைகளான மருத்துவம், அறிவியல், வானியல் ஆகியவை அனைத்தையும் கவிதைகளில் ஆக்கி வைத்தார்கள்.

தமிழ் இலக்கிய சுரங்கத்தில் வள்ளுவர் பெருமானின் திருக்குறள் தனிச்சிறப்புப் பெற்றது. திருக்குறள் பொன்னையும் - மணியையும் அள்ளி அள்ளித் தரும் அற்புதச் சுரங்கம். திருவள்ளுவர் ஒரு தலைசிறந்த மருத்துவ அறிஞர்.

திருவள்ளுவர் தலைசிறந்த மருத்துவ அறிஞர் என்பதற்கு அவர் செய்த மருந்து அதிகாரம் ஒன்று போதுமே! நோயைப் போக்க முக்கியமானது நோயிற்கான காரணத்தை அகற்றுவது “To treat a disease fundamentally-

மூல காரணம் பெருமளவில் உள்ளத்தைச் சார்ந்ததே ஆகும். இதனைத் தவிர்க்க வள்ளுவர் கூறும் மருத்துவம் ‘எச்சரிக்கையாய் இரு’ என்பதுதான்.

“வருமுன்னர்க் காவாதான் வாழ்க்கை எரிமுன்னர் வைத்தாறு போலக் கெடும்”

இது நோய் வராமல் காக்கும் தடுப்பு முறை. கோபம் கொள்ளாதே - இரத்தக் கொதிப்பு வராது. அளவறிந்துண் - உடல் பருமனாகி கொலஸ்டிரால் அதிகமாகி மாரடைப்பு

உறுப்பு மருத்துவம், கல்வி அறிவில்லாத வேடன் கண்ணப்பன் காளத்தி நாதனான இறைவனின் கண்ணிலிருந்து குருதி கண்டு பதறி மூலிகை மருத்துவங்களையெல்லாம் முறையே செய்த பின்னும் குருதியொழுக்கு நில்லாமையால் வேறு என்ன செய்யலாம் என்றெண்ணியபோது

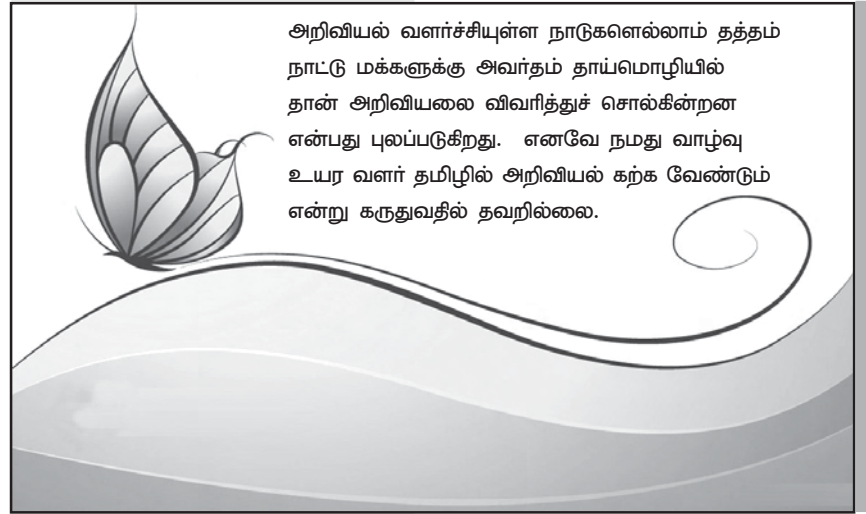
“உற்றநோய் தீர்ப்பது ஊறுக்கு ஊனையும் உணரமுன் கண்டார்” எனவும் அம்முறையிலேயே தன் கண்ணைப் பறித்து இறைவனின் கண்ணில் அப்பிக் குருதியொழுக்கை நிறுத்தினாரெனவும் பெரியபுராணத்தில் காண முடிகிறது. இவைகளெல்லாம் தமிழ் இலக்கியம் தந்த மருத்துவக் குறிப்புகள். இதை அன்றி தமிழ் மருத்துவம் செய்தவர்களும் தேக தத்துவநூல், நோயைப் பற்றிய நூல், நோய் அணுகாவிதி, இரண மருத்துவம், உணவுப் பொருள் மருத்துவநூல், விஷங்களை நீக்கும் நஞ்சு நூல், ஞானசரநூல், ஜோதிடம் முதலிய நூல்களை எழுதி மாணவர்களுக்கு 12 ஆண்டுகள் பாடம் சொல்லித்தந்து பிறகே மருத்துவம் புரிய அனுமதித்தனர்.

இவ்வாறு படித்த தமிழ் மருத்துவர்கள் நோயாளரை சோதித்தறியும் பொழுது நோய் வந்ததற்குக் காரணத்தைக் காண்பார்கள். பல தரப்பட்ட மக்களுக்கு அவர்தம் நிலத்தியல்பு, உணவு, கல்வி, அறிவு, செய்தொழில் ஆகியவற்றைக் கவனித்து அறிந்த பிறகு,

“நாடியால் முன்னோர் சொன்ன நல்லொலி பரிசுத் தாலும் நீடிய விழியி னாலும் நின்றநாக் குறிப்பி னாலும் வாடிய மேனியாலும் மலமொடு நீரினாலும் கூடிய வியாதி தன்னைச் சுகமுடன் அறிந்து பாரோ”

என்றபடி கைநாடி, குரலொலி, உடற்குடறியத் தொடுதல், கண், நாக்கு உடம்பின் நிறம், நீர், மலம் இந்த எட்டு விதச் சோதனைகளையும் செய்த பின்பே மருந்து கொடுக்கப்பட்டது. இத் தமிழ்வழி மருத்துவம்

ஆனால், ஐரோப்பிய மருத்துவத்தைத் தமிழில் கற்றுத்தர இயலும் என உறுதியாகக் கருதிச் செயற்படுத்தி முதன் முதல் வழிகாட்டியவர். டாக்டர் ஃபிஷ்கீரின் என்ற அமெரிக்க மருத்துவர் தான். இவர் 1847-இல் இலங்கை வந்தார். மருத்துவத் தொழிலில் ஈடுபட்டதோடு ஈழ நாட்டார்க்கு ஆங்கில மருத்துவம் கற்பிக்கும் பணியையும் மேற்கொண்டார். 33 பேருக்கு தமிழ்வழி மருத்துவம் கற்பித்தார். மாணவர்களுக்குத்

அறிவியல் வளர்ச்சியுள்ள நாடுகளெல்லாம் தத்தம் நாட்டு மக்களுக்கு அவர்தம் தாய்மொழியில் தான் அறிவியலை விவரித்துச் சொல்கின்றன என்பது புலப்படுகிறது. எனவே நமது வாழ்வு உயர வளர் தமிழில் அறிவியல் கற்க வேண்டும் என்று கருதுவதில் தவறில்லை.

பதினெண்கீழ்க்கணக்கிலும் அதிக அளவில் நிகண்டுகளின் வாயிலாகவும் அறியப் படுகிறது. இம்முறையும் இன்றுவரை பலரால் கையாளப்பட்டு வருவதும் நாம் அறிந்ததே!

அலோபதி என்ற ஆங்கில மருத்துவம் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் தமிழகத்திற்கு வந்ததாகும். இந்த மருத்துவ இயலைப் பற்றிய நூல்கள் அனைத்தும் ஆங்கிலத்தில் இருந்தன. ஆகவே அவை அனைத்தும் ஆங்கிலத்தில் கற்பிக்கப்பட்டன.

தேவையானவை என்று தாம் கருதிய சில மருத்துவ நூல்களைத் தம் மாணவர்கள் உதவியுடன் மொழிபெயர்த்தார். இவரால் வெளியிடப்பட்ட நூல்களின் மொத்தப் பக்கங்கள் 4500 ஆகும்.

இவரால் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட நூல்கள்

1. இரண வைத்தியம் (Surgery)
2. வைத்தியாகரம் (Physicians Vade Mecum)
3. மனுஷங்காதிபாதம் (Human Anatomy)

4. கெமிஸ்தம் (Chemistry)
5. வைத்தியம் (Practical Medicine)
6. மனிஷு சுகரணம் (Human Physiology)
7. இந்து பதார்த்த சாரம் (Warmings Pharmacopia of India) ஆகியவைகளாகும்.

இதைத் தொடர்ந்து இலங்கையிலேயே மருத்துவர் சின்னத்தம்பி மகப்பேறு மருத்துவம், உற்றொழியியல், அறுவை மருத்துவம் ஆகிய நூல்களை 1969லிருந்து 1980 வரை தொடர்ந்து எழுதி வந்துள்ளார்.

இதைத் தொடர்ந்து 1909-இல் அலோபதி மருத்துவம் பற்றிய புத்தகம் மைசூர் அரண்மனை மருத்துவர் திரு. ஜெகன்னாதன் நாயுடு அவர்களால் 500 பக்கங்கள் எழுதப்பட்டு சென்னையில் அச்சிடப் பட்டுள்ளது. இதில் மருத்துவம் பற்றிய அனைத்து விவரமும் காணப்படுகிறது. இதன் பின்னர் “தமிழ் மெட்டிரியா மெடிக்கா” என்ற நூல் 1911-இல் திரு. வி.என். ஈஸ்வரம்பிள்ளையால் நான்கு பகுதிகளாகத் தமிழாக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. பின்னர் 1924-இல் டாக்டர் எ.சி. செல்மன் என்பவர் எழுதிய ஆங்கிலப் புத்தகத்தை “புதிய ஆரோக்கியமும், நீண்ட ஆயுளும்” என்ற தலைப்பில் டாக்டர் நெல்சன் தமிழாக்கம் செய்தார். இந்நூல் பூனாவில் உள்ள ஓரியன்டல் வாட்ச்மேன் என்ற பதிப்பகத்தாரால் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. அதன் பிறகு, 15 ஆண்டு இடைவெளி விட்டு “வீட்டு வைத்தியம்” என்ற புத்தகம் டாக்டர் டி.எஸ்.எஸ். ராஜனால எழுதப்பட்டு கலைமகள்

காரியாலயத்தால் வெளியிடப்பட்டது.

1967க்குப் பிறகு இதுபோன்ற புத்தகங்களைத் தமிழ் வெளியீட்டுக் கழகம், தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகம், தமிழ் நாட்டுப் பாடநூல் நிறுவனம், நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், மதுரை காந்தி நினைவுநிதி, சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், வானதி பதிப்பகம், தமிழக அரசாங்க சுகாதாரத் துறை, போன்றவை தொடர்ந்து வெளியிட்டு வருகின்றன. இதற்கெல்லாம் மகுடம் வைத்தாற்போல், மருத்துவப் பாடத்திட்டத்தின் கீழ் எழுதப்பட்ட 14 மருத்துவ நூல்களைத் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் வெளியிட்டு வருகிறது. இச் செயற்பாடு தமிழால் மருத்துவத்தை எழுதுவது கடினம் என்று சொல்வதற்கு ஒரு முற்றுப் புள்ளி வைத்தது. மேலும், கலைக்களஞ்சியங்களின் வாயிலாகவும், அறிக அறிவியல், கலைக்கதிர், ஹெல்த் விஞ்ஞானச் சுடன், உங்கள் உடல்நலம், நல்வழி, ராணி இதழ்கள் மூலமும் தினமணி, தினகரன் போன்ற சில நாளேடுகள் வழியாகவும் பல ஆண்டுகளாகப் பல மருத்துவக்கட்டுரைகள் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன என்பது நாமறிந்த உண்மை.

இப்படி இருந்தும், அறிவியலை, அதிலும் குறிப்பாக, மருத்துவத்தைத் தமிழில் எழுத முடியுமா என்பதற்கு இன்றும், நாளையும் கேட்கப் படும் முதற்கேள்வி தகுந்த கலைச்சொற்கள் உண்டா என்பதே ஆகும். உண்மையில் ஆங்கிலத்தில் படிக்கப்படும் மருத்துவ நூல்களில்

பெரும்பாலான சொற்கள் கிரீக்கும், இலத்தீனும் ஆகும்.

இக் கலைச்சொல்லாக்கம் ஆரம்ப நிலையில் எல்லா மொழிகளும் அனுபவித்த பிறப்பு வேதனைக் கோளாறுகளைப் போல தமிழ்மொழியும் அனுபவித்து வருகிறது. இது தாய் தமிழில் ஒரே விதமாக ஒரு சொல்லையே எல்லோரும் எல்லா நூல்களிலும் பயன்படுத்தும் முறை மேற்கொள்ள வேண்டும் எனும் வாதம். இதற்கு அனுசரணையாக ஒரு நிறுவனத்தை உருவாக்கி அறிஞர்களுடைய ஒத்துழைப்புடன் கலைச் சொற்களை வெளியிடுவது. இந்த முறையை இஸ்ரேல் பின்பற்றி வெற்றிகரமாகச் செயல்பட்டு வருகிறது. அங்கே அறிஞர், பொதுமக்களுடைய ஒத்துழைப்புடன் ஒரு பிறமொழிச் சொல்லுக்கு ஹீப்ரு மொழியில் நேர்ச்சொல் எது என்று செய்தித்தாள், வானொலி, தொலைக்காட்சி, எழுத்து மூலம் வினவுகின்றனர். அறிஞர்களும் இந் நற்பணிக்கு முதலிடம் கொடுத்துத் தமது கருத்தைத் தெரிவிக்கின்றனர். ஒரு சொல்லுக்கு சில நேர்ச் சொற்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருந்தால் பொதுமக்களிடம் அந்தச் சொற்களை வாக்கிய அமைப்பில் பயன்படுத்தி அவர்களுடைய எண்ணம் யாது என அறிகிறார்கள். இதற்கு, வானொலி, செய்தித்தாள் முதலிய மக்கள் தொடர்பு சாதனங்கள் துணைசெய்கின்றன. ஒரே தரமாக எல்லோராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட கலைச்

சொற்கள் அங்கே
பயனாகின்றன.

கீழை நாடாகிய ஜப்பானில்
ஆசிரியர்கள் தாமே
கலைச்சொற்களை உருவாக்கி,
பிற்சேர்க்கையாக மூலமொழிச்
சொற்களையும், பெயர்ப்பு
மொழிக் கலைச் சொற்களையும்
கொடுக்கின்றனர்.

மாநாடுகளில் கூடும் போது
ஒரு சொல்லுக்குப்
பல ஜப்பானிய ஆக்கங்கள்
இருக்குமாயின் ஒருமைப்படுத்த
முயல்கின்றனர்.

இம்முயற்சியில் பலர்
ஒத்துழைக்கின்றனர்.

சிலர் ஒத்துழைக்காது தமது
கலைச் சொல்லே சிறந்தது
என்று பிடிவாதம் பிடிப்பதும்
உண்டு. அவ்வாறு சிக்கல்
ஏற்படும் போது
நாளாவட்டத்தில்
மாணவர்களும், பொது
மக்களும் எந்தச் சொல்லைத்
தேர்ந்தெடுக்கிறார்களோ
அதை அறிஞர்கள் ஏற்றுக்
கொள்கின்றனர். இஸ்ரேல்
நாட்டிலும், ஜப்பான்
நாட்டிலும் இம் முறை
இன்றும் வெற்றிகரமாகச்
செயற்படுவதற்குக் காரணம்
பொதுமக்களின் ஒத்துழைப்பு,
அறிஞர்களின் மெய்மறந்த
ஈடுபாடு நிறுவனத் தீர்ப்பிற்கு
மதிப்பு ஆகியவையாகும்.

சமுதாயத்தின் தேவைக்கேற்ப
மொழியில் புதிய சொற்கள்
தோன்றுகின்றன. தமிழ்மொழி
அமைப்பை உணர்ந்த
மொழியியல் அறிஞர்களும்
பிற துறை அறிஞர்களுடன்
இணைந்து செயல்பட்டால்
தமிழ்க் கலைச்சொல்லாக்கப்
பணி வெற்றி பெறும். சிறப்புப்
பெயர்கள், குறியீடுகள்,
சமன்பாடுகள், வாய்ப்பாடுகள்,
அனைத்துலகச் சொற்கள்
ஆகியவற்றை அப்படியே

எடுத்தாளுவது பொருந்தும்.
கலைச்சொல்லாக்கச்
சிக்கல்களை ஆய்ந்து தீர்வு
காண அனைத்துத் துறை
அறிஞர்களைக் கொண்ட
ஒரு குழு தேவை.
இதனுடன் கணிப்பொறியும்
பேருதவி செய்யும்.

நல்ல பல கலைச்சொற்களை
அறிய ஆங்கிலம் - தமிழ்
அகராதி ஒன்று சுமார் 1200
பக்கங்களில் சென்னை
பல்கலைக்கழகத்தால் 1963-இல்
வெளியிடப்பட்டது. தமிழ்ப்
பல்கலைக்கழகம் 50,000க்கு

மருத்துவ
இயலை
தமிழால் கூற
இயலுமா என்ற
ஐயப்பாடு ஒரு
சாராரிடையே
உள்ளது. இது
தேவையற்றது.

மேற்பட்ட மருத்துவக் கலைச்
சொற்கள் அடங்கிய அகராதி
ஒன்றை வெளியிட உள்ளது.
இதுபோல் தனியார்
துறையினராலும் மூன்று
புத்தகங்கள் வெளிவந்துள்ளன.
மேலும் தற்போது புதிய புதிய
கலைச் சொல்லாக்க
முறைகளைக் கையாண்டு புதிய
புதிய சொற்கள் தமிழில் வந்த
வண்ண மாகவே உள்ளன.
(எ.கா) பெட்டிக் அல்சர் என்ற
சொல்லுக்கு குடற்புண்,
வயிற்றுப்புண், இரைப்பைப்

புண் என்ற சொற்கள்
தமிழாகத் தரப்படுகின்றன.

இதில் வழக்கில் உள்ள
வயிற்றுப் புண் பொதுவாக
ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட
ஒன்றாகும். இந்நோயை
கண்டுபிடிக்க உதவும்
கருவியான
(O esophago Gastro Duodeno
Endoscope) என்பதற்கு
இரைப்பை அகநோக்கி என்று
பொதுவாகக் கூறப்படுகிறது.
அதே நோய்க்கு செய்யப்படும்
அறுவைக்கு Gastro- Jejunio
Anastomosis என்ற அறுவை
சிகிச்சைக்கு இரைப்பை
இடைச் சிறு குடல்- இணைப்பு
என்று கலைச் சொல்லாக்கப்
பட்டு பல கட்டுரைகள்
எழுதப்பட்டுள்ளன.
இதை நோக்கும் பொழுது
புதிய அறிவியல் கண்டு
பிடிப்புகளுக்கும் புதிய புதிய
சொற்கள் உருவாகி வருகின்றன
என்பது தெளிவாகும்.

அடுத்து ஆய்வுக்
கட்டுரைகளைத் தமிழில்
எழுதினால் மேலை
நாட்டினருக்குப் புரியாது.
நம் கண்டுபிடிப்புகளை எப்படி
அவர்கள் புரிந்து கொள்ள
முடியும் என்பது ஆங்கிலம்
தெரிந்த அனைவராலும்
கேட்கப்படும் ஒரு கேள்வி
யாகும். உலகில் அறிவியல்
ஆய்வுகள் அனைத்தும்
ஆங்கிலத்தில்
வெளிவருவதில்லை.
சுமார் 50 விழுக்காடு
ஆங்கிலத்திலும் மீதி
50 விழுக்காட்டில் சுமார்
20 விழுக்காடு ரஷ்ய
மொழிகளிலும்
வெளி வருகின்றன.
இம்மொழியிலிருந்து
வெளிவரும் ஆய்வுக்
கட்டுரைகளைப் பார்க்கும்

பொழுது இச் சிக்கல் மிக
எளிதாகத் தீர்க்கப்பட்டுள்ளது
என்பது தெளிவாகப் புரிகிறது.
கட்டுரை ஆரம்பத்தில்
கட்டுரையாளர்களின் விபரம்,
கட்டுரைச் சுருக்கம், ஆய்வு
நடைபெற்ற ஆராய்ச்சி
நிலையம், நாடு ஆகியவற்றுடன்
நூலடைவும் ஆங்கிலத்தில்
எழுதப்பட்டுள்ளன.
கட்டுரை மட்டும்
தாய்மொழியில்
எழுதப்பட்டுள்ளது.

(எ.கா) ஜப்பான் மொழியில்
வெளிவரும் ஜப்பான்
முடநீக்கியல் கழகச் சஞ்சிகை.
ஜப்பான் மொழியில்
எழுதப்பட்ட கட்டுரையில்
மூலப் பகுதிகளில் இடை
இடையே சில சொற்கள்
ஆங்கிலத்தில்
எழுதப்பட்டுள்ளன.
இதைக் கண்ணுறும்
பொழுது இரண்டு

மொழிகளில் எழுதும்
நிலையில் ஆரம்பத்தில்
தமிழில் ஆய்வுக்
கட்டுரைகளையோ,
புத்தகங்களையோ எழுதுவதில்
தடையேதும் இல்லை என்று
தெளிவாகப் புலப்படுகிறது.

இவற்றை ஆய்வுறும் பொழுது
மருத்துவத்தில் தமிழ்ப்
பயன்பாட்டைப் பெருக்குகின்ற
இந்நிலையில் “தாய்
மொழியிலும் விஞ்ஞானக்
கலைகள் கற்பிக்கப்படும்
காலமே தமிழ்நாட்டின்
பொற்காலம்” என அறிஞர்கள்
கண்ட கனவு நினைவாகி வர
ஆரம்பித்துள்ளது புலப்படும்.

இந்த நிலையில், இயல், இசை,
நாடகம் என்ற முத்தமிழ் அன்றி
நான்காம் தமிழாம் அறிவியல்
தமிழின் உதவியால் மருத்துவ
இயல் தழைத்தோங்கும்.
அறிவியல் மொழி வளர்ந்து

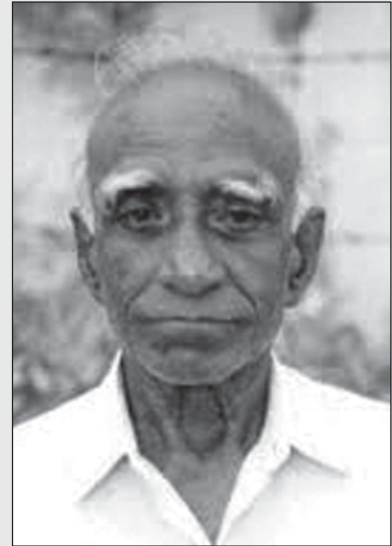
அதன் பயன் பெருகும்
பொழுது, மருத்துவத்தில்
மொழி பெயர்ப்பு என்பது
போய் சுய படைப்புகள்
தாமே பெருகும்.

மேலும் உடல் நலம் பற்றிய
செய்திகளைப்
பொதுமக்களிடையே
பரப்புவதற்கும், பொது மக்கள்
தாமும் படித்தறிவதற்கும்
தாய்மொழி தான்
துணைநிற்கும்.
நோய் குறைந்தால் ஒவ்வொரு
குடும்பமும் நோய்களுக்காகச்
செய்யும் செலவு குறையும்.
உடல்நலத்துக்காக அரசாங்கம்
செய்யும் மருத்துவச் செலவும்
நல்ல பலனைத் தரும். நாட்டின்
பலமுனை வளர்ச்சிக்கு
குறிப்பாக உடல் நலம்,
நாட்டின் வளம் மற்றும் மொழி
வளர்ச்சிக்கும் தமிழ்வழி
மருத்துவம் உதவும்.

அஞ்சலி

விடுதலைப் போராட்ட வீரரும்,
முதுபெரும் பொதுவுடைமைவாதியும்
பல்வேறு மொழிகளிலிருந்து தமிழ் மொழிபெயர்ப்பில்
அளப்பரிய பங்காற்றியவருமான
தோழர் திருவைகாவூர் கோ.பிச்சை அவர்களின்
மறைவுக்கு ஆழ்ந்த இரங்கல்கள்.

தொடக்க காலங்களில்
நியு செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் நிறுவனத்தில்
மேலாளராகப் பணியாற்றி ஓய்வுபெற்ற
தோழர் திருவைகாவூர் கோ.பிச்சை அவர்களின்
மறைவுக்கு 'நியு செஞ்சுரியின் உங்கள் நூலகம்'
நெஞ்சார்ந்த அஞ்சலியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறது.

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸின் புதிய வெளியீடுகள்

அரிவாள் ஜீவிதம்
ஜோஸ் பாழக்காரன்
தமிழில்: யூமா வாசுகி

₹ 180/-

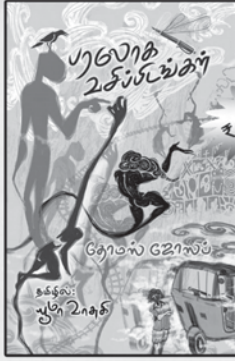
அழகான அம்மா
ரஷ்ய சிறார் கதைகள்
தமிழில்: யூமா வாசுகி

₹ 290/-

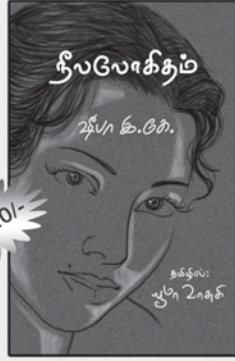
துனியா
ஷீபா இ.கே.
தமிழில்: யூமா வாசுகி

₹ 110/-

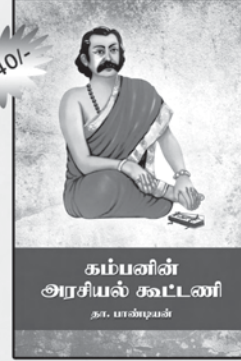
பரலோக வசிப்பிடங்கள்
தோமஸ் ஜோஸப்
தமிழில்: யூமா வாசுகி

₹ 130/-

நீலலோகிதம்
ஷீபா இ.கே.
தமிழில்: யூமா வாசுகி

₹ 110/-

கம்பனின் அரசியல் கூட்டணி
தா. பாண்டியன்

₹ 140/-

வேதியியல் மேதை முதல் விஞ்ஞான வித்தகர் வரை
பி. தயாளன்

₹ 120/-

உலகம் போற்றும் சிலம்பு
(ஆப்பலக் கடளுரைகள்)
முனைவர் துரை. குணசேகரன்

₹ 110/-

இலக்கியமும் சமூகமும்
முனைவர் இரா. காமராசு

₹ 110/-

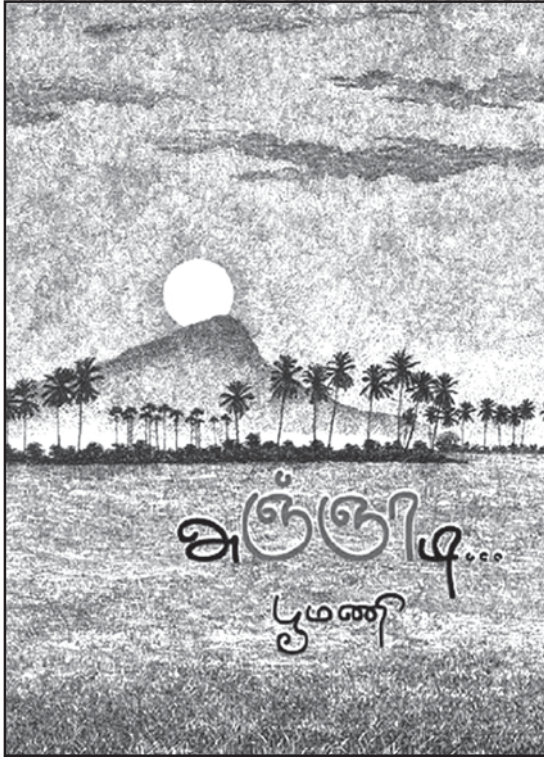
நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட.,

41-B, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 098.
தொலைபேசி எண்: 044-26251968, 26258410
www.ncbhpublisher.com | email: info@ncbh.in

காலத்தின் நகர்வுகளே நடவலகை...

☀ பொன்னீலன்

அஞ்சாடி

ஆசிரியர் : பூமணி

வெளியீடு: க்ரியா பதிப்பகம்

3, 19வது கிழக்குச் சாலை,

திருவான்மியூர், சென்னை - 41

விலை: ரூ. 925/-

18-ம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் பிரதாப முதலியார் சரித்திரத்தில் மெல்லத் தவழத் தொடங்கிய தமிழ் நாவல் இலக்கியம், வளர்ந்து வளர்ந்து ஆற்றல்கள் பல பெற்றுப் பருவம் எய்தி, இந்த 21-ஆம் நூற்றாண்டில் பல சாதனைகளைச் செய்துவருகிறது.

மர்மங்கள் நிறைந்த கதையாய்த் தொடங்கிய நாவல், எதார்த்தத் திசையில் வளர்ந்து, வாழ்க்கையின் பல முரண்களாய், முரண்களின் மோதல்களாய்,

போராட்டங்களாய், நாட்டின் மேற்பரப்பு முழுவதும், மற்றபடி சமூக அடித்தளங்களின் ஆழங்கள் எங்கும் வியாபித்து வருவது இன்றைய சாதனை. இந்தச் சாதனைச் சிகரத்தின் படிக்கற்களாகத் தங்கள் வாழ்வையும், உழைப்பையும், ஆன்மாவையும் அர்ப்பணித்திருக்கிறார்கள் நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட தீவிர நாவலாசிரியர்கள். ஒவ்வொரு நாவலாசிரியரிடமும் ஒரு தளம், ஒரு கோணம், ஒரு பார்வை, அதற்கான ஒரு மொழி, இவற்றின் வழியே அவரவர் தம் காலடியில் பரவிக் கிடக்கும் மண்ணின் அழகையெல்லாம் காட்சிகளாக தீட்டித்தரும் திறன்... நினைக்க நினைக்க வியப்புத் தருகின்றது.

1960-70களையொட்டித் தமிழ் நாவல் இலக்கிய வரலாற்றில் புதிய படைப்பாளிகளின் அணி களத்தில் இறங்கிப் பணி செய்யத் தொடங்கியது. எதார்த்தத் திசையைக் கவனிக்கும்போது கு.சின்னப்ப பாரதி, டி.செல்வராஜ், பொன்னீலன், பிரபஞ்சன், சமுத்திரம், முதலியவர்கள் தத்தமக்குரிய வேறுவேறுபட்ட கலைப் பார்வையோடும், கலை நுட்பத்தோடும் தத்தம் பேனாவைக் கையாண்டிருக்கிறார்கள்.

இந்த வரிசையில் குறிப்பிடத்தக்க ஒருவர் பூமணி. சிறுகதைகளில் தொடங்கி நாவல்களில் நுழைந்து, பல விந்தைகளைச் செய்தவர் இவர். பிசிறற்ற காட்சித் தெளிவும், வளம் மிக்க மக்கள் மொழியும் அவரின் சிறப்புக்கள். அவருடைய முந்தைய காலப் படைப்புகளில் உச்சம் 'நைவேத்தியம்'. வாசகப் பெரும்பரப்பை ஈர்த்த நாவல் அது.

சாதிகளின் ஒற்றுமை, ஒன்றுக்கொன்றின் அரவணைப்பு, அதனால் ஏற்படும் முன்னேற்றம் ஆகியன அவருடைய படைப்புகளின் பொதுவான மைய ஓட்டம். பொருளாதார, சமூக, அரசியல் மற்றும் பண்பாட்டுச் சூழல்களால் சமூகங்களின் ஒற்றுமை எப்படி வளர்ச்சியின் புதுக் குருத்துக்களாகத் தோற்றம் கொள்ளுகின்றது அல்லது சிக்கலுக்குள்ளாகுகின்றது என்பதே அவர் படைப்புகளின் மையம். இந்தப் பின்புலத்தோடு 2012-இல் வெளிவந்த 'அஞ்சாடி' நாவலை வாசிக்கும்போது பூமணியின் கலை நேர்த்தியும், கலை உத்திகளும் உச்சத்தை நோக்கி மேலும் உயர்ந்திருப்பதை வாசகர்கள் உணர முடியும்.

1050 பக்கங்கள் கொண்ட இந்தப் பெரு நாவலில் பூமணி கையாளும் இலக்கிய உத்தி புதுமையும், நேர்த்தியும் கொண்டது. எதையும் பூமணி தெளிவு படுத்திச் சொல்லவில்லை. கதையாகவும் நாவலில்

எதுவும் இல்லை. பக்கம் பக்கமாகப் பரவிச் செல்வது கோவில்பட்டி வட்டாரக் கலிங்கல் என்னும் நிலப் பகுதியில் வாழும் மனிதர், புழு, பூண்டு, விலங்குகள், பறவைகள் என ஒன்றிலிருந்து ஒன்று பிரித்துப் பார்க்க முடியாதபடி ஒன்றாகப் பிண்ணிப் பிணைந்து கிடக்கின்ற வாழ்க்கை. வாழ்க்கை அதன் சகல அர்த்தங்களுடனும், ஆழமான பேராறாக மெல்ல நகர்ந்து செல்கிறது.

எந்தப் பாகுபாடும் இல்லாமல் எல்லா உயிரினங்களும் ஒன்றோடொன்று உரையாடுகின்றன. மனிதர்களும் இதர உயிரினங்களும் உரையாடுகின்றனர். இறந்தவர்களும் வாழ்பவர்களும் உரையாடுகின்றனர். வேறுபாடற்ற இந்தப் பிரபஞ்ச மா சமுத்திரப் பின்னல் கிட்டத்தட்ட 300 ஆண்டுகளாகக் கலிங்கலில் நகரும் அழகுதான் நாவலாக விரிந்துகிடக்கிறது. இவைகளினுள்ளே ஏற்றத்தாழ்வுகள் உண்டா? உண்டு. முரண்கள் உண்டா? உண்டு. மோதல்கள் உண்டா? உண்டு. ஆனாலும் காலம் எல்லாவற்றையும் இழுத்துக் கொண்டு முன்னேறிச் செல்கிறது என்று காட்டுகிறது நாவல்.

அஞ்சை என்பது அம்மை என்னும் சொல்லின் திரிபு. அது தேவேந்திர குல வேளாளர் சமூகத்தில் ஒரு சிறிய கிளையாகவும் பல நேரங்களில் மனதில் பதிக்கிறது.

கலிங்கல் குடும்பர் சமூகத்தின், அதாவது அஞ்சாடி சமூகத்தின் ஒரு சிறுவன் ஆண்டி. ஆண்டியின் சமூகத்தை ஒட்டி வாழும் துணி வெளுக்கும் சமூகத்தைச் சார்ந்த சம வயதுச் சிறுவன் மாரி. இந்தியாவுக்கே உரிய வருண ஏற்றத்தாழ்வு ஆண்டியை உயர்சாதியாகவும், மாரியைச் சற்றுத் தணிந்த சாதியாகவும் காட்டுவதிலிருந்து நாவல் தொடங்குகிறது. இந்தச் சாதி ஏற்றத்தாழ்வைத் தாண்டி ஆண்டியும், மாரியும் ஒன்றாகப் பழகுவதுதான் நாவலின் உயிர்ப்புள்ள முதற் பகுதி.

ஆண்டி ஈரிணை ஏருக்குச் சொந்தமான, நாலு கட்டு வீட்டில் வாழும் சம்சாரியின் வாரிசு. ஊரின் பலர் அந்தக் குடும்பத்தை அண்டி உழைத்து வாழ்கிறவர்கள். அம்பாரம் அம்பாரமாக விளைபொருள்கள் அந்த வீட்டைச் சுற்றிக் குவிந்து கிடக்கின்றன.

மாரியோ கழுதையோடு கழுதையாக வாழும் ஒரு வெளுப்புக்காரன். இந்த இருவரும் வளர்ந்து இளைஞர்களாகித் திருமணம் செய்வது பெருகுவது சுவையான முதல் பகுதி.

திருமணமான பின்பும் இவர்களின் உறவு தொடர்கிறது. மாரி நோயுறும்போது ஆண்டி உதவுகிறார். மாற்றமில்லாத வாழ்க்கை தொடர்கிறது. அடுத்த தலைமுறையிலும் படர்கிறது.

அதன் பிறகு சண்முகம் நாடார், மாலைமம்மாள் குடும்பம் கலிங்கலில் இவர்களோடு சேர்கிறது. சண்முகம்

நாடார் வந்ததும் ஆண்டியை வித்தியாசப்படுத்திப் பேசுகிறார். இந்த வித்தியாசப்படுத்திய பேச்சு ஆண்டிக்கு கெட்ட கோபத்தை ஏற்படுத்துகிறது.

வருணம் சார்ந்த ஒரு பேருண்மையை மிக நுட்பமாக, அலட்சியமாக வெளிப்படுத்துகிறார் பூமணி. மாரியை எந்த மனக்கூச்சமும் இல்லாமல் தாழ்ந்த சாதி என்னும் உணர்வோடு கூப்பிட்டுப் பேசும்பழகிவரும் ஆண்டி, சண்முகம் என்னும் நாடார் தன்னை வித்தியாசப்படுத்திப் பேசும்போது மட்டும் கெட்டக் கோபப்படுகிறார். இதுதானே வருணாசிரமம், நமக்குள் ஏற்படுத்தி வைத்திருக்கும் ஒருபக்கப் பார்வை. வேடிக்கை என்னவென்றால், மாரியைத் தாழ்வுப்படுத்திப் பேசும் அந்தப் பேச்சு முறையை நாவலின் கடைசிவரை ஆண்டி மாற்றிக் கொள்ளவே இல்லை. மாரியின் மகன் மருதன் காலத்திலும் அந்த ஏற்றத்தாழ்வு கிட்டத்தட்ட அப்படியேதான் தொடர்கிறது. இது நம் சமுதாயத்தின் இன்னொரு விபரீதம்.

அப்புறம், ஆங்கிலேயர் ஆட்சி நுழைந்த கதை, 18-ஆம் நூற்றாண்டு ரவிக்கைப் போராட்டக் கதை, கிறிஸ்தவர்கள் நுழைந்த கதை, அம்மை நோயழிவு, பேதி நோய் அழிவு, தாது வருசப் பஞ்சப் பேரழிவு, பஞ்சம் பிழைக்க மக்கள் உலகெல்லாம் அலைந்து திரியும் துயரம், அங்கும் உதவியைப் பெற்ற கலிங்கல் மக்கள் தங்கள் நேர்மையை வெளிப்படுத்தும் கம்பீரம், எல்லாம் மனசைத் தொடும் விதத்தில் நாவலில் பதிவாகியிருக்கின்றன. தீப்பெட்டி ஆபீஸ் வருகை, பள்ளிக்கூடம் வருகை, வாத்தியார் வருகை, மருத்துவமனை வருகை, கல்லூரி வருகை என காலத்தின் நகர்வைக் காட்ட ஏராளமான செய்திகள் உள்ளன. ஆனாலும் மக்கள் வாழ்வில் பெரிய சலனங்கள், மாற்றங்கள், முரண்கள், மோதல்கள் எவையும் காட்டப்படவில்லை. உள் மாறுதலற்றத் தட்டையான ஓட்டமாகவே கலிங்கல் வாழ்க்கை 300 ஆண்டுகளாக நகர்கிறது.

நாவலின் பின்பகுதி முன் பகுதியைவிட பிரம்மாண்டமான அழகுடன் நீள்கிறது. கடைசியில் நாயக்கர் - பள்ளர் உறவு, பிணத்தைப் புதைப்பதில் பிரச்சினை என நீண்டு பள்ளர் நாயக்கர் இணைப்பைக் காட்டுகிறது. இந்த இணைப்புகள்தான் பூமணியின் மையக் கரு.

சத்திரப்பட்டி சுந்தர நாயக்கர் சாமியாரான கதை, அவருடைய இறுதிக் காலம், அவருக்கும் ஒரு நாய்க்கு மாண உறவு. அவர் மறைந்து, பள்ளர்களிடையே சீரணமாகிப் போன கதை எல்லாமே மனசைச் சுண்டி இழுப்பவை.

இந்த நாவலில் பூமணி புழங்கும் வட்டார மொழி ஒப்பற்ற அழகு கொண்டது. பழமொழிகள்,

சொலவடைகள் என ஒவ்வொரு வரியினுள்ளும் நாம் கண்ணுக்குள் சுவைதரும் அழகுகளை அனுபவிக்கும் போது வாசகரால் பல இடங்களில் மேற்கொண்டு நகர இயலாத பிரமிப்பு ஏற்படுகிறது. நாவலினுள்ளே சொல்லப்படும் எண்ணற்ற பேய்க்கதைகள், நல்ல பேய்கள், கெட்ட பேய்கள், பேய்களும் மனிதர்களுக்கு மான உறவு... அப்பப்பா ஒவ்வொரு வரியும் பத்தியும் அழகுக் குவியல்.

விடியலைப்பற்றி நாவல் இப்படிச் சொல்கிறது: “இருட்டு முற்றிய விடியக்கருக்கல். கிழக்கே அடைச்சுடு முற்றிப் பொழுது இன்னும் முண்டிக்கீறவில்லை.” இம்மாதிரி ஒப்பற்ற உவமையழகுடைய வரிகள் வாசகர்களுக்குப் பாயசத்தில் சுவைபடும் முந்திரிப் பருப்புகள்.

மாரியின் சமூகம், சமூகத்தின் உழைப்பு, வாழ்வு நாவலின் மையமாக வாசகர் கவனத்தைப் பெரிதும் ஈர்க்கிறது. ஈரிணை ஏர் உரிமையாளர் ஆண்டி ஏர் பிடித்த காட்சி எங்கேயும் துல்லியமாய்ப் பதிவாகவில்லை.

நாவலின் இன்னொரு அழகு அத்தியாயங்களுக்குக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கும் தலைப்புகள். ஒவ்வொரு தலைப்பும் மண்மணம் கொண்டது, சுவையானது, எ தி ர் ப ா ர் ப் பை ப த் து ண் டுவது.

இவ்வளவு பெரிய நாவலின் தொடக்கக் காலம், இடைக் காலங்கள், இறுதிக்காலம் எது? காலத்தின் பதிவுகள் நுட்பமாகச் செய்யப் படாதது நாவல் வாசிப்புத் தெளிவுக்குச் சற்று இடையூறு செய்கிறது. ஈரிணை ஏர் விவசாயமும்

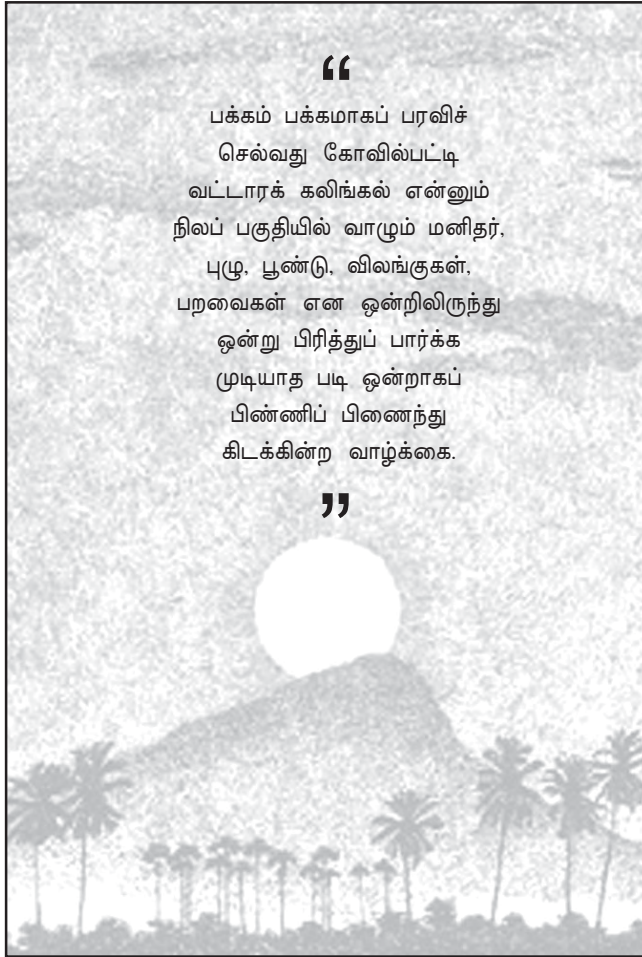
நாலுகட்டு வீடும் பல விவசாயிகளின் உழைப்புகள் வந்துசேரும் செல்வக்குவியல்களுமாக எந்த நூற்றாண்டில் குடும்பர்கள் வாழ்ந்தார்கள், இன்னும் வாழ்கிறார்களா என்பதற்கான தெளிவு நாவலில் கிடைக்கவில்லை. வாசிப்பவரின் பார்வையில் கிட்டத்தட்ட 300 வருடங்களாக விரியும் நாவல், மூன்று தலைமுறையின் வாழ்வாகத் தெரிகிறதே என்ற கேள்வியும் எழுகிறது.

இன்னொன்று. அஞ்ஞாடிப் பள்ளர்கள் அவர்களைச் சார்ந்து வாழும் வண்ணார்கள், இவர்கள் இருவருமே சேர்ந்துத் தனி ஊராக அன்று வாழ்ந்தார்களா? அல்லது பொதுவாக நாம் காணும் ஒரு ஊரின் ஒரு பகுதியாக வாழ்ந்தார்களா? தேவர்களும், நாயக்கர்களும் நாவலின் பிற்பகுதியில் வருகிறார்கள். செட்டியார்களும் கூட கலிங்கலுக்கு வந்து செல்லுகிறார்கள். தேவர்கள் எதிராளிகள் போல் காட்டப்பட, அவர்களை எதிர்க்க ஊரில் இளவட்டங்களுக்குப் பயிற்சியளிக்கப்படுகிறது. இவற்றைப் பாரக்கும்போது கலிங்கலானது பள்ளர் மக்களை மட்டும் கொண்ட தனி ஊர் போலத்தான் காட்சியளிக்கிறது. வாசகர் மனதில் இது அன்றைய சமூக இருப்பு சார்ந்த சில எதிர்பார்ப்புகளையும் சந்தேகங்களையும் கிளப்புகிறது.

நாவலினுள் கழுகு மலைக் கலவரம், குமரி மாவட்டத்தில் நடந்த தோள் சீலைக் கலவரம், என நாடார் சமூகம் நடத்திய போராட்டங்கள் 400 பக்கங்களிலிருந்து 500 பக்கங்கள் வரை ஆக்கிரமித்துக் கிடக்கின்றன. நாவலின் முன்பகுதியிலும் பின் பகுதியிலும் இருக்கும் வளமான மக்கள் மொழியோடும், மக்கள் வாழ்வேடும், மண்ணோடும், மண்மணத்தோடும் எந்த வகையிலும் இந்தப் பகுதி ஒட்டவில்லை மொத்தத்துடன். ரத்த ஒட்டமும், உணர்வு ஒட்டமும் இல்லாமல், வெறும் செய்திகளாகக் கெட்டிதட்டித் திரண்டு கிடக்கும் இந்தப் பகுதி நாவலின் வாசிப்பு ஒட்டத்துக்கு இடைஞ்சல் செய்கிறது. இப்பகுதியில் பயன்படுத்தப் படும் மொழிகூட வேறுபட்டது, பண்டிதத்தனமானது. இந்தப் பகுதி ஏன் இந்த

அருமையான நாவலுக்குள் புதைக்கப் பட்டிருக்கிறது என்ற கேள்வியும் எழுகிறது.

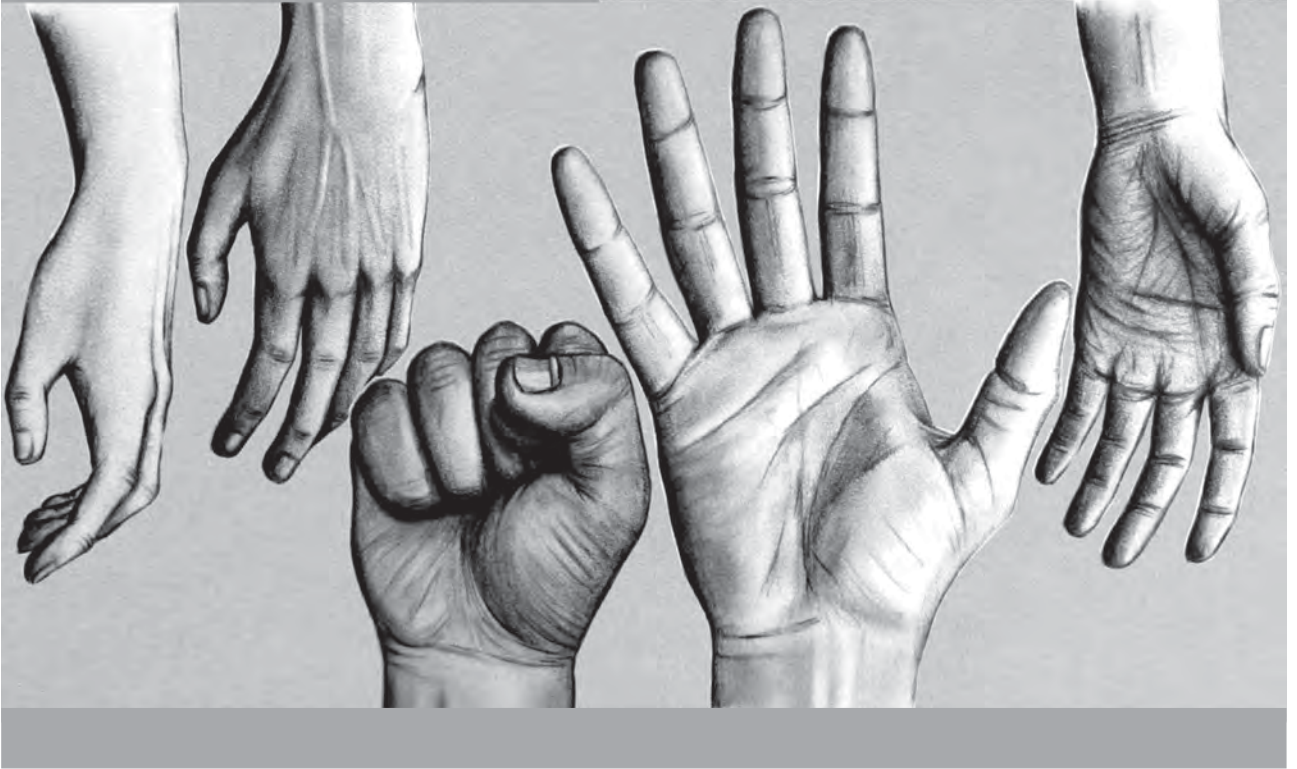
இவற்றையெல்லாம் மீறி, நாவலின் முன்பகுதியும், பின் பகுதியும் வளமும் அழகும், அற்புதமான வாசமும் கொண்டவை. வாசிக்கத் திகட்டாத அருமையான கலைப் பகுதிகள் அவை... பூமணி மிகுந்த பாராட்டுக்குரியவர்.

“
பக்கம் பக்கமாகப் பரவிச்
செல்வது கோவில்பட்டி
வட்டாரக் கலிங்கல் என்னும்
நிலப் பகுதியில் வாழும் மனிதர்,
புழு, பூண்டு, விலங்குகள்,
பறவைகள் என ஒன்றிலிருந்து
ஒன்று பிரித்துப் பார்க்க
முடியாத படி ஒன்றாகப்
பிண்ணிப் பிணைந்து
கிடக்கின்ற வாழ்க்கை.
”

மக்கள் எழுச்சியின் கலைப்பதிவு

✨ இரா.காமராசு

“

“குண்டைப் போட்டுட்டேன்”

“என்ன குண்டு?” மணிமேகலை பயத்துடன் கேட்டாள்.

“நாம யாருன்னு சொல்லிட்டேன்”.

சாதி எப்படி வெடிகுண்டு போல செயல்படுகிறது. பார்த்தீர்களா?

”

நவீனத் தமிழ் இலக்கியத்தில் இன்று நாவல் எனும் வகைமை புதுப்பாய்ச்சலோடு வருகின்றது. கவிதை, சிறுகதை, பிற வகை எழுத்துக்கள் போல் அல்லாமல் முழுமைத்தன்மை பெற்று விளங்கவேண்டிய முன் நிபந்தனையால் நாவல் உருவாக்கம் பெரும் கலை உழைப்பாகத் திகழ்கின்றது. வெறும் சாகசக் கற்பனைகளால் “கதையளந்த” காலம் மலையேறிவிட்டது. இலக்கியம் அதன் முழு பரிமாணத்தோடும் தன்னை நிறுவிக்கொள்ளும் காலம் இது.

புள்ளிவிவரங்கள், ஆண்டுகள், நிகழ்வுகள், நபர்களால் ஆனது வரலாறு. மனிதர்கள், மனித உறவுகள், மனிதச் சிந்தனைகள், முரண்கள் ஆகியவற்றின் காட்சிச் சித்திரங்கள் படைப்பாகின்றது. வரலாற்றில் படைப்பும், படைப்பில் வரலாறும் சாத்தியம் தான். ஓர் இலக்கியப்

படைப்பில் உண்மை நிகழ்வுகளாக வரலாற்று மூலங்களைக் கையாள்வது சவாலானது. எதையும் அப்படியே சொல்லிவிடமுடியாது. எடுத்துரைப்பில் படைப்பாளியின் கைவண்ணம் மட்டுமல்ல விழிக்கோணமும் முக்கியமாகின்றது. சொல்பவரைப் பொறுத்து நோக்கும் போக்கும் தீர்மானமாகும். உள்ளதைச் சொல்வதைத் தாண்டியும், நுகர்வோர் மனங்களில் விவாதங்களை அதன் வழியே முடிவுகள் நோக்கிய நகர்வை நிகழ்த்து பவையாகப் படைப்புகள் அமையவேண்டும்.

எழுத்தாளர் முருகவேள் “ஒரு பொருளாதார அடியாளின் ஒப்புதல் வாக்குமூலம்”, “எரியும் பணிக்காடு” முதலான மொழிபெயர்ப்புகள் வழி தமிழ் எழுத்துலகில்

அறிமுகமானவர். வரலாறும், தொன்மமும் கைகோர்க்க நவீன வாழ்வின் சிக்கல்களை, சிந்தனைப் போக்குகள் குறித்த உரையாடலின் வழி சாத்தியப்படுத்திய “மிளிர்கல்” அவரின் முதல் நாவல். செறிவும் நுட்பமும் அழகும் கை கூடிய படைப்பு அது. அவரின் பேருழைப்பில் சமகால வரலாற்று ஆவணப் படைப்பாக வெளிவந்திருப்பது “முகிலினி” நாவல்.

1836-இல் ஆர்தர் காட்டனால் திட்டமிடப்பட்டு நூற்றாண்டுகள் கடந்து 1946-இல் பிரகாசம்காருவால் அடிக்கல் நாட்டப்பட்ட பவானி அணை கட்டும் பணி 1949-இல் தொடங்குகிறது. 1953-இல் அணை கட்டிமுடிக்கப் படுகின்றது. இதிலிருந்து அறுபது ஆண்டுகளின் வரலாற்றுச் சுவடுகள் “முகிலினி” நாவலாக விரிகின்றது.

“முதல் முதலாக இங்கு வந்து நின்று இந்த ஆற்றைப் பார்த்த போது அது நேரடியாக வானத்து முகில்களில் இருந்தே பெருகி வருவது போல ராஜிவுக்குத் தோன்றியது. அப்புறம் பவானி என்ற வடமொழிப் பெயர் அவனுக்குப் பிடிக்கவில்லை. ராஜி பின்னால் கைகளை கட்டிக் கொண்டு உலாவியபடி இந்தக் காடுகளும் மலைகளும் சூழ்ந்த பிரதேசத்தின் வசீகரத்தையும் இந்த ஆற்றின் அழகையும் பற்றிச் சிந்தித்துக் கொண்டிருப்பான்.

முகில்களிலிருந்து பாய்த்தோடி வருபவள் இவள். முகில்களைப் போன்றவள்.

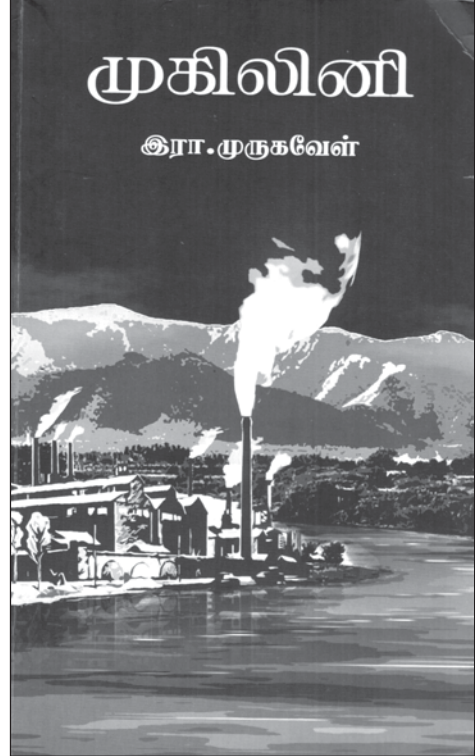
ஒரு நாள் முகிலினி என்ற பெயர் அவன் மனதில் தோன்றியது.

ராஜிவுக்கு அந்தப் பெயர் மிகவும் பிடித்து விட்டது. அன்றிலிருந்து இந்த ஆற்றை முகிலினி என்றே நினைத்து வந்தான்”. (ப. 97)

விடுதலைக்குப் பின் தொழில்கள் வளர்ச்சிக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படுகின்றது. பருத்தியிலிருந்து பஞ்சை எடுத்து நூலாக்கி ஆடையாக்கும் மில் தொழிலில் கோவையின் கண்ணம்மாநாயுடு ஈடுபடுகிறார். இந்திய - பாகிஸ்தான் பிரிவினைக்குப் பின் பருத்தி விளைச்சலும், பஞ்ச உற்பத்தியும் குறைகிறது. பருத்தி விளைநிலங்கள் அதிக அளவில் பாகிஸ்தான் பகுதிக்குச் சென்றதும் ஒரு காரணம். கண்ணம்மாநாயுடுவின் மகன் கஸ்தூரிசாமி நாயுடு காலத்துக்கேற்ப தொழிலை வளர்க்க விரும்புகிறார். அவர் திருமணம் செய்யும் பழைய காங்கிரஸ் காரரான செளந்தர்ராஜன் மகள் செளதாமினியும் உடன்பயணியாகிறார். கோவை மில் முதலாளிகள் ஒன்று கூடி ஆலோசிக்கின்றனர்.

வெளிநாடுகளில் செயற்கை நூலிழைத்தயாரிப்பு குறித்துக் கவனம் திரும்புகிறது. இத்தாலியிலிருந்து “பெர்னான்டினோ” என்ற வல்லுநர் வரவழைக்கப் படுகிறார். ஆலோசனை நடைபெறுகிறது. பெரும்பணம் முதலீடு தேவைப்படுகின்றது. மலைக்கிறார்கள், கஸ்தூரி

சாமியும் அவரது உறவினர் ஜனார்த்தனும் சொந்த பந்தங்களின் உதவியோடு முதலீடு செய்து “டெக்கான் ரேயான்” சிறுமுகையில் பிரம்மாண்டமாக எழுகிறது. இத்தாலியானா விஸ்கோவிடம் இருபத்திநான்கு சதவீதப்பங்குகள் இருக்கின்றன. முதலமைச்சர் அடிக்கல் நாட்டிவைக்கிறார். சலுகையில் மின்சாரமும், தண்ணீரும், மின்நிலையமும் கிடைக்கின்றன. மலைக்கு நிகரான செயற்கைக் குன்றாய் “டெக்கான் ரேயான்” காட்சி தருகின்றது. தொழிலாளர்கள் போதிய சம்பளம் பெறுகிறார்கள். இறக்குமதி, ஏற்றுமதி, அன்னியச்

முகிலினி

ஆசிரியர் : இரா.முருகவேள்

வெளியீடு: பொன்னுலகம் பதிப்பகம்
4/413, பாரதி நகர், 3-வது வீதி,
பிச்சம்பாளையம் அஞ்சல், திருப்பூர் - 641 603
விலை: ரூ. 375/-

செலாவணி என மில் லாபமீட்டுகிறது. மில் உற்பத்தித் திறனை அதிகரிக்கிறது, உப தொழில்களான ரசாயனப் பொருள்கள், உரங்கள் தயாரிப்பும் நடக்கிறது.

இதற்கிடையே பன்னாட்டு மூலதனப் பங்கு கைமாறுகிறது. இந்திய பெருமுதலாளியமும், பன்னாட்டு நிதி மூலதனமும் கைகோத்து உள்ளூர் முதலாளிகள் வெளியேறும் நிலை ஏற்படுகிறது. கால ஓட்டத்தில் ஆலைக்கழிவுகள் பவானி ஆற்றில் (முகிலினி) கலந்து பளிங்கு போல் இருந்த தண்ணீர் பயன்றிப்போகிறது.

நிலம் மலடாகிறது. உயிர்கள் சாகின்றன. மக்கள் எழுச்சி முகிழ்க்கிறது. உரிமைப் போராட்டமும், சட்டப் போராட்டமும் வெடிக்கிறது. மாசுக்கட்டுப்பாட்டு வாரியம், நீதிமன்றம், களப் போராட்டம் ஆகிய பல் முனைகளில் மக்கள் போராடுகிறார்கள். வழியேயின்றி ஒரு நாளில் ஆலை மூடப்படுகின்றது. கோவையில் தொழிலாளர் - மக்கள் போராட்ட அடையாளமான விஸ்கோஸ் போராட்டம் இரத்தமும் சதையுமாக நாவலில் பதிவாகின்றது, இது நாவலின் ஒரு தளம்.

மலை, காடு, மலை வாழ்மக்கள் உரிமைகள் அவர்களின் தன்னுணர்வுமிக்க போராட்டங்கள் சார்ந்த பதிவுகள் மற்றொரு தளம்.

விஸ்கோஸ் ஆலை மூடப்பட்ட பின்னால் அந்த ஆலையின் ராட்சச எந்திரங்களை, உலோகக் கம்பிகள், பொருள்களை இரவோடு இரவாகப் பல நாட்கள் மக்கள் கொள்ளையிடுவது, காவல்துறையும் கைகோர்த்து நடக்கும் கொள்ளை குறித்த பதிவுகள் மற்றொரு தளம்.

உரங்கள், பூச்சிக் கொல்லிகள் விளைவாக மலட்டுத் தன்மை, நோய்கள் ஆகியவற்றுக்கு எதிராக இயற்கை வாழ்வு, வேளாண்மை, நம்மாழ்வார் போன்றோரின் முன்னெடுப்பு இதிலும் கஸ்தூரிசாமியின் பேரன் ராஜ் குமார் பாலாஜி போன்றோர் ஈடுபட்டு வணிகமாக்குவது இன்னொரு தளம்.

சேகுவேராவை வணிகப் பொருளாக்க முயன்று ஒஷோ வழியாக தானே சாமியாராக மாறும் திருமகன் (ஆஷ்மான் சவாமிகள்) இன்னொரு தளம்.

இப்படி நாவல் பல அடுக்குகளில் இயங்குகிறது. கண்ணம்மநாயுடுவின் தொழில் தொடக்கம் “ராபர்ட் ஸ்டேன்ஸ், ஸ்டேன்ஸ் மில்லைத் தொடங்கிய போது அதற்கு பஞ்சு கொண்டு வந்து கொடுக்கும் வேலையை கஸ்தூரிசாமியின் அப்பா கண்ணம்மநாயுடு செய்தார். அடுத்தக் கட்டமாக பஞ்சில் இருந்து விதைகளைப் பிரித் தெடுக்கும் ஜின்னிங் பாக்டரி தொடங்கினார். விதை நீக்கம் செய்யப்பட்ட பஞ்சுதான் நூல் நெய்வதற்கு ஏற்றது. ராபர்ட் ஸ்டேன்ஸிசும் இதை ஊக்குவித்தார். பின்பு ஜின்னிங்கிலிருந்து நூல் உற்பத்தி செய்யும் ஸ்பின்னிங்குக்கு மாறவேண்டியிருந்தது. அப்புறம் ஆடை நெய்யும் வீவிங். இதற்கெல்லாம் முதலீடு வேண்டும். அப்போதும் இதே போல் நெருக்கடிதான்”.

எனச் சுட்டப்படுகின்றது. அதே போல ரேயான் பற்றிய விளக்கம்,

“1884 - இல் கவுண்ட் ஆஃப் சார்டோனேவால் சார்டோனே இழை உருவாக்கப்பட்டது. இது அழகாகவும், மலிவாகவும் இருந்தது. ஆனால் எளிதில்

தீப்பிடிக்கக் கூடியது. எனவே கடைகளில் விற்பது தடை செய்யப்பட்டது. பின்பு 1905 - இல் செயற்கைப்பட்டு எனப்படும் ரேயான் விற்பனைக்கு வந்தது. அப்போது இதன் பெயர் விஸ்கோஸ் ஃபைபர். சூரிய ஒளியைப் போல் பளிச்சென்று இருப்பதாலும், பருத்தியைப் போல குணங்கள் கொண்டிருப்பதாலும் ரேயையும், காட்டனையும் இணைத்து ரேயான் என்று பெயர் சூட்டப்பட்டது”.

இப்படி தொழில் நுட்ப விவரங்கள், இயந்திரங்கள், கருவிகள், அதன் செயல்பாடுகள், இரசாயனங்கள் அதன் விளைவுகள்... என அத்தனையும் துல்லியமாக நாவலில் இடம் பெறுகின்றன.

வரலாறும் அரசியலும் விவாதப் புள்ளிகளாக முன்வைக்கப்படுகின்றன. பொருளாதாரமும் தான். காங்கிரஸின் வெற்றி தோல்விகள், காந்தியத்தின் போதாமைகள் நூலிழையாய் நாவல் முழுக்கப் பதிவாகின்றன. காந்திக்கு மாற்றாக தாகூர் முன்மொழியப் படுகிறார். ஜெ.பியும் வினோபாவும், ஜெ.ஸி.குமாரப் பாவும் வந்து போகிறார்கள். இராஜாஜியும் காமராசரும் அவரவர் சாய்வுகளின் வழி அலசப்படுகிறார்கள்.

காங்கிரஸை அப்புறப்படுத்தி அண்ணா அரியணை ஏறுதலும், அவர் மறைவுக்குப்பின் நாவலர், பேராசிரியரைத் தாண்டி மு.கருணாநிதி ஆட்சியைப் பிடிப்பதும், பின் எம்.ஜி.ஆர் கட்சித் தொடங்கி ஆட்சிக்கு வருவதும் நாவலில் இடம் பெறுகின்றது.

இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியிலிருந்து மார்க்சிஸ்ட் கட்சி உருவாவது பின் அதிலிருந்து மார்க்சிஸ்ட் லெனினிஸ்ட் உருவாவதும் நாவலில் சுட்டப்பெறுகின்றது.

இந்தி ஒழிப்புப் போராட்டம், 1964 பஞ்சம், 1965 அன்னியச் செலாவணிச் சட்டம், குடால் கமிஷன், போர்டு பவுண்டேசன் அறிக்கை... என வரலாற்றுக் குறிப்புகள் ஆங்காங்கே நாவலில் இணைந்து முன் செல்கின்றன.

நாவலின் கதையை கதைமாந்தர்கள் ஏந்திச் செல்கிறார்கள். வகை மாதிரி பாத்திரப்படைப்பு நாவலின் யதார்த்த அழகாக மிளர்கிறது. ஓரிரு தலைமுறைகளின் வழி ஏற்ற இறக்கங்கள் வாழ்க்கைச் சித்திரங்களாகின்றன. கண்ணம்மநாயுடுவின் மகன் கஸ்தூரிசாமி நாயுடு சௌந்தர்ராஜ நாயுடுவின் மகன் சௌதாமினி இவர்களின் மகன்கள் கிருஷ்ணகுமார் - லதா, இராஜேஷ்குமார், கிருஷ்ணகுமாரின் மகன் ராஜ்குமார் பாலாஜி. இந்தக் குடும்பம் செல்வச் செழிப்பின் குறியீடாகக் காட்டப்படுகின்றது. அரசியல் செல்வாக்கும், சமூக அந்தஸ்தும், ஆயிரம் கோடிச் சொத்தும்தான் உயர் மேட்டுக்குடி வாழ்வுமாக இந்திய முதலாளியத்தின்

மாதிரியாக இக்குடும்பம் விளங்குகிறது. இதில் கஸ்தூரி சாமிக்கு எந்த வகையிலும் குறைவில்லாத ஆளுமை மிக்கவராக சௌதாமினி படைக்கப்பட்டுள்ளார். ஒரு வகையில் இக் குடும்பத்தின் “உச்சமாக” நிற்பவர் சௌதாமினி எனச் சொல்லலாம்.

அடுத்து தொழிலாளி வர்க்கத்திலிருந்து மேலெழும் ராஜூ, ஒரு வகையில் இந்நாவலின் நாயகனும் இவர்தான். நொய்யலாற்றங்கரையில் பிறந்து வளர்ந்து பிழைப்புக்காக பவானிக்கு இடம் பெயர்ந்து இயற்கை ஈடுபாட்டில் வனமும் மலையும் முகில் கூட்டமும் கலந்த பழைய பவானிக்கு “முகிலினி” எனப் பெயரிட்டு அழைக்கிறான். ஒடுக்கப்பட்ட வகுப்பில் பிறந்து இராணுவத்தில் சேர்ந்து பின் கஸ்தூரியின் நட்பால், அறிமுகத்தால் மில் வேலைக்குச் சேர்கிறான். ஆங்கிலமும், தூயத்தமிழும், கொஞ்சம் தெலுங்கும் இராணுவப் பணி சிநேகமும் முதலாளியோடு நெருக்கப் படுத்துகிறது. பணிநிலையில் கொஞ்சம் நாகரிகப் பொறுப்பில் இருக்கிறான். கவிதை ஏக்கமும் இலக்கிய நாட்டமும் மிக்கவன். தியாகராஜபாகவதர் போல தோற்ற முடையவன். நாடகக்காரன். திராவிட இயக்க அனுதாபி. தமிழ்த் தேசியன். கம்யூனிஸ்டோடு முரண்படுபவன்.

அவரது மனைவி மரகதம். மகள் மணிமேகலை. மருமகன் சொக்கலிங்கம். பேரப்பிள்ளைகள் ஆனந்தி, கௌதம், நெறியான ஆள் ராஜூ, மரகதம் ஆசிரியை. சௌதாமினிக்கு சற்றும் குறைவில்லாத வகையில் மரகதம் படைக்கப்பட்டுள்ளார். இக் குடும்பம் எப் பொழுதும் சாதியை வெளிப்படுத்திக் கொள்ளாத, உள்மறைத்து வாழும் தன்மையுடன் வெளிப்படுகின்றது. அம்பேத்கரின் அரிச்சுவடி போல கல்வி ஒன்றுதான் கடைத்தேற்றம் என்பதற்கான காட்சியாக இவர்கள் படைக்கப்பட்டுள்ளார்கள். அதே நேரத்தில் சாதியின் கோரமுகம் ஆங்காங்கே சுட்டிக் காட்டப்படுகின்றது. ராஜூவின் பேத்தி ஆனந்தியை ஒருவன் காதலிப்பதாகக் கூறி, பெண் கேட்டுவருகிறார்கள். பெண்ணுக்கு அப்படி யொன்றும் விருப்பமில்லை. எப்படித் தவிர்ப்பது? சொக்கலிங்கம் - ஆனந்தியின் அப்பா சொல்கிறார்:

“குண்டைப் போட்டுட்டேன்”

“என்ன குண்டு?” மணிமேகலை பயத்துடன் கேட்டாள்.

“நாம யாருன்னு சொல்லிட்டேன்”.

சாதி எப்படி வெடிகுண்டு போல செயல்படுகிறது. பார்த்தீர்களா? ராஜூவின் வாரிசு போல அவரது பேரன் கௌதம் வழக்கறிஞராக, இயற்கை விவசாயியாக அற்புத இளைஞனாக வலம் வருகிறான். பரிணாம வளர்ச்சி இது வாகத் தானே இருக்கமுடியும்? நாளை நம்பிக்கையை

இதைவிட எப்படி ஓர் இலக்கியப்படைப்பில் விதைக்க முடியும்?

இந்த இரண்டுக்கும் பெருமுதலாளிக்கும் நவீனத் தொழிலாளிக்கும் இடையில் நிற்பவர் ஆரான். இராஜூவின் உயிர்த் தோழன். அடித்தளச் சாதி. படிக்காதவர். உடல் உழைப்பாளி. மில் தொழிலாளி. ஏழெட்டுப் பிள்ளைகள். கம்யூனிஸ்ட் கட்சி. தொழிற் சங்கம். போராட்டம் எனக் கழிகிறது வாழ்க்கை. இளமையில் தந்தையை, உடன் பிறந்தாரை பெரும் நோய்(பிளேக்)க்குப் பலி கொடுத்தவர். போராட்டங் களால் உரம் பெற்றவர். சி.பி.ஐ, சி.பி.எம், எம்.எல்... என எல்லா இயக்கத்தோடும் தலைவர்களோடும் பயணித்தவர். பல பத்தாண்டுகள் மில் வேலை செய்தும் ஒண்டக் குடிசை கூட இல்லாதவர். எந்நிலையிலும் தொழிலாளி வர்க்கத்தை, இயக்கத்தை விட்டுக் கொடுக்காதவர். இவர் ஒரு வகையில் இந்திய உழைக்கும் வர்க்கத்தின் பிரதிநிதி. தன்னையே சமூகத்திற்காய் அழித்துக் கொள்ளும் மெழுகுவர்த்தி மனிதர்களின் வார்ப்பு. சந்தர்ப்பவாத, பிழைப்பு அரசியல்வாதிகள் மத்தியில் இன்றைக்கும் நிமிர்ந்து நிற்கும் கம்யூனிஸ்டு களின் ஒற்றை அடையாளம் ‘ஆரான்’. கொள்ளை யடிக்கும் கும்பலில் சேர்ந்தால் சூதும், குடியும், மாதும்தான் சேரும். அழிந்து போவதைத்தவிர வேறு வழியில்லை என்பதை - கொள்ளையை எந்த விதத்திலும் நியாயப்படுத்தாமல் நாவலில் சொல்கிறார். அதே நேரம் சந்துருவுக்காக வாதாடி வெல்வது, சந்தர்ப்பவாதத்தால் தவறு செய்து, திருந்தி வாழ நேரும் பாத்திரமாக சந்துருவைப் படைத்திருப்பது அற்புதம்.

மாசுக்கட்டுப்பாட்டு வாரியம், நீதிமன்றம் ஆகிய வற்றின் செயல்பாடுகள், விருப்பு வெறுப்புகள் துல்லிய மாகக் காட்சிப்படுத்தப்படுகின்றன. மக்கள் திரள் போராட்டம் மட்டும் வெல்லாது. சட்டம், தொழில் நுட்ப விவரங்களும் வேண்டும் என்பதையே விஸ்கோஸ் போராட்டம் உணர்த்தி நிற்பதை நாவல் உறுதி செய்கிறது.

இயற்கை வேளாண்மை என்பது இன்றைய காலத்தின் கட்டாயம். நம்மாழ்வார் போன்றவர்கள் நீண்ட நெடிய சோதனை முயற்சிகளின் வழி வந்து சேர்ந்த இடம். ஆனால் அதுவும்கூட ஏழை எளியவர் களுக்கு எட்டாக்கனியாக்கப்படுவதை - வணிகமும், நுகர்வுக் கலாச்சாரமும் காவு கொள்வதை கௌதம், அரசு ஆகியோரின் உழைப்பு, செயல்பாடுகள், விவாதங்கள் வழி நாவல் சுட்டிச் செல்கிறது.

எண்பதுகளில் கோவைக்கு வந்து சேர்ந்த புதிய வஸ்துக்கள் தியானமும் யோசனமும். வாழ்க வளமுடன், ஈஷா யோகா போன்று பல குழுக்கள் மனம், ஆன்மீகம், கடவுள் எனத் தொடங்கியதன் பின்னணியில் வளர்

'உருளைக் கிழங்கு உண்பவர்கள்' வின்சென்ட் வான்காவின் ஓவியம்

முகத்தில் இந்துத்துவமாக இன்று ஆகி நிற்பதன் பின்புலத்தை - சேகுவேராவில் தொடங்கிய கர்னல் திருமகன், ஓஷோ வழி ஆஸ்மான் ஸ்வாமியாக உருவெடுப்பதையும் நாவல் விட்டுவைக்கவில்லை.

நாவலில் வரலாற்றையும் மக்கள் பண்பாட்டையும் கதை ஓட்டத்தோடு பல இடங்களில் பதிவு செய்கிறார்.

அந்தக்காலத்தில் திரைப்படத்தின் மீது பொது மக்களுக்கு இருந்த அபிமானத்தை, ராஜி தியாகராஜ பாகவதரைப் பார்க்க கோவையிலிருந்து திருச்சிக்கு சென்ற நிகழ்வு மூலம் அறியமுடிகிறது.

“யாருப்பா நீ, எந்த ஊரு?” ஜாதி சொல்லியாக வேண்டும். “கோயமுத்தூருக்குப் பக்கத்தில் வெள்ள லூருங்க. கோனாரு”. கோனார் பெண்களும் கைகளில் சங்கு அணிந்திருப்பார்கள். எனவே அது வாயில் வந்து விட்டது.

ஊரிலேயே ராஜி மட்டும் தான் ஜாதியை மாற்றிச் சொல்பவன். மற்றவர்களுக்கு அது வரவே வராது. உனக்கு மரியாதை வேண்டுமென்றால் இதெல்லாம் செய்யத்தான் வேண்டும் என்பது ராஜிவின் நினைப்பு.

ராஜி தலையசைத்தான். எதிரே நின்றிருந்த ஆளுக்கு ரவுத்திரகாரமான கோபம் வந்தது.

“ஆம்பள பொம்பளன்னு எத்தன பேருடா காடுதோட்டத்தை விட்டுட்டு ஓடி வருவீங்க?. ஊருல ஒரு நாளு கூத்து பாத்தமா, உட்டமான்னு இல்லாம, இது என்னடா பொழப்பு? எல்லாரும் பாகவதர் ஆகிட முடியுமா? அவனுக்கு உன்னையெல்லாம் நெனைக்க நேரமிருக்குமாடா? போடா. போ. ஊருல போய் பொழைக்கிற வேலையைப் பாரு”. (ப.58)

அக்கால யதார்த்தப்பதிவு.

வாழ்க்கையில் எளிய மக்களின் துய்ப்பு அவர்களின் உணவு ஒன்றுதான். உழைப்பாளிகளின் உணவுப் பண்பாட்டைப் பாருங்கள்:

“ஜானகிராமன் மூக்கை உறிஞ்சியபடி சற்றுத் தள்ளிக் கைநீட்டிக் காட்டினான். அடுத்ததாக இருந்தது சாப்ஸ்மாணிக்கத்தின் கடை. கொஞ்சம் எலும்பும் நிறையக் கறியுமான ஆட்டுக்கறித்துண்டை உப்பு, புளி, காரம் தடவி பொறித்து எடுப்பதற்குப் பெயர்தான் சாப்ஸ். மாணிக்கம் கடை சாப்ஸ் என்றால் வெள்ளைக்காரர்களுக்கு மிகவும் பிடிக்கும். ரேஸ்கோர்ஸிலிருந்து பட்லர்களும், டிரைவர்களும் வந்து வாங்கிக்கொண்டு போவார்கள். வெள்ளைக்காரர்களின் ருசி மாணிக்கத்துக்கு அத்துப்படி. நமது ஆட்களுக்கு இளஞ்சிவப்பான மென்மையான கறிதான் பிடிக்கும். கறியை குழம்பு

வைத்து தின்பார்கள். வெள்ளைக்காரர்களுக்கு கறி சிவப்பாக முற்றியிருக்க வேண்டும். வறுத்தத் துண்டுகள் கறுஞ்சிவப்பு நிறத்தில் கண்ணைப் பறிக்க வேண்டும். சற்றே கருகிய மசாலா வாசத்துடன் சாப்ஸிலிருந்து வரும் மனம் எப்பேர்ப்பட்டவனையும் கிறங்கடித்துவிடும். மாணிக்கம் நான்கு மணிக்கு மசாலா அரைக்கத் தொடங்குவான். அந்த மனம் தெரு முழுக்கப் பரவிவிடும். அதை கறியில் பிரட்டி ஒரு அண்டா மூடியில் பரப்பி வைப்பான். அடுப்பைப் பற்றவைத்து விட்டு பீடி குடிக்கத் தொடங்கி விடுவான். முக்கால் மணி நேரத்திற்குமேல் வெந்த பிறகு கம்மென்று இங்கிலிஷ் மனம் ஊரைத்துக்கத் தொடங்கிவிடும். ஆரான் மாணிக்கத்தின் ரசிகள். ஜானகிராமனுக்கு சாராயம் குடித்துவிட்டால் மாட்டுக்கறி வேண்டும். ஜானகிராமன், ராஜலி, ஆரான் மூவரும் இரண்டு கடைக்கும் நடுவே இருந்த

ம ர பெ ஞ் ச் சி ல் உ ட் க ா ர் ந் த ா ர் க ள் . ஜானகிராமன் சிவப்பேறிய விழிகளால் ராஜலிவைப் பார்த்தான்”.(ப. 68)

க ம் யூ னி ஸ் ட் கட்சியைக் குறை கூறுவதை எதிர்த்து விவாதிக்கும் போது ஆரான் பழைய சம்பவங்களை நினைவு கூர்கிறான்:

“அது எனக்குத் தெரியாது. உன்னையும், என்னையும் கோழி மாதிரி கூடைக்குள்ளப் போட்டு மூடுனப்ப பாப்பாங்கட்சிதானே வந்துச்சு” என்றான் ஆரான்.

“ராஜலி கனமான ஆயுதத்தால் தாக்குண்டது போல துடிதுடித்துப் போனான். அவன் அடியோடு மறக்க விரும்பிய நாட்கள் அவை. தமிழன் பெருமை, வரலாறு, பண்பாடு பற்றி சண்டமாருதமாகப் பொழிந்தான். ஆரான் பதில் பேசவில்லை. ஆனால் அன்றிலிருந்து இன்று வரை ராஜலி கட்சிக்கு எதிராகப் பேசும் ஒவ்வொரு சொல்லும் அன்று ஆரான் சொன்ன அந்த இரண்டு வரிக்கு எதிரான வாதங்கள் தான்”. (ப.84)

ரேயான் தொழிற்சாலை தொழிலாளிக்கு சம்பளத்தை ஓரளவு நியாயமாக வழங்கியது. அன்று 165 ரூபாய் பெரிது. சம்பள நாள் குதூகலம் நாவலில்:

“சம்பளம் 165 ரூபாய் எண்ணி வைக்கப்பட்டது.

தொழிலாளர்கள் சைக்கிள்களில் நெசவு செய்யும் வீடுகளை நோக்கிப் பறந்து வந்தனர்.

தறியோட்டும் குடும்பத் தலைவர்கள் வீட்டு முன் நின்று கைகூப்பி ‘ஒரு நாலு நாள் பொறுங்க. ஒரு அணா அட்வான்சு குடுங்க போதும். வந்து சேலையை எடுத்துட்டுப்போங்க’ என்று கெஞ்சினர். யாருக்கு நின்று கேட்க பொறுமையிருந்தது? ஆட்கள் கூட்டம் சைக்கிளின் வேசத்தைக்கூடக் குறைக்காமல் பறந்து கொண்டே இருந்தது.

அடுத்து இரண்டு மூன்று மணிநேரத்தில் தியேட்டர் மேட்டில் ஒரு அதிசயம் நடந்தது. ஞாயிறு மட்டுமே திறந்திருக்கும் பாய் கடை இன்று ஜெகஜோதியாகக் காட்சியளித்தது. பாய் எங்கிருந்தோ ஆடுகளை ஓட்டிக் கொண்டு வந்திருந்தார். ஆட்டுத்தொடைகளை கூடையில் போட்டு எடுத்துக்கொண்டு கிருஷ்ணா நகர் குடியிருப்புக்குச் சென்றார்.”

‘பன்னன்டணா. அப்படியே வாங்கிக்கங்க’

ஒவ்வொரு இரவும் போர்க்களம் தான். வேறு வழியில்லை. விட்டுக்கொடுத்தால் உழைப்பு முழுக்கப் போய்விடும். ஒண்ட வேறு இடமுமில்லை. உயிரைக் கொடுத்தாவது பிடித்த நிலத்தைக் காக்கவேண்டிய தேவை இருந்தது.

தெரு முழுக்க மணமணக்கத் தொடங்கியது. தெருவில் செல்பவர்களுக்கும் வாயூரத் தொடங்கியது.

‘அண்ணே மணக்குது?’

‘ஒரு வா சாப்டுட்டு போறது?’

‘அங்கையும் அதுதான்’

அடுத்த மாதம்

ஏழாம் தேதி கம்பெனியை விட்டு வெளியே வந்த தொழிலாளிகள் அசந்துபோனார்கள். மேட்டுப்பாளையம் சாலையில் ஒரு புத்தம் புதிய கடைத்தெரு முளைத்திருந்தது. அனைத்து மேட்டுப் பாளையம் துணிக்கடைகளும், மளிகைக் கடைகளும் முன்னால் பந்தல் கூரைபோட்டு கடை திறந்திருந்தன. கோவையிலிருந்து கூட கடைகள் வந்திருந்தன”. (பக். 119-120)

மலை, காடு ஆகிய இடங்கள் தனிநபர் ஆதிக்கத்துக்கு வருவதற்கு முன் தொல்குடிகளின் நிலங்களாக இருந்ததை நாவல் இப்படிப் பதிவு செய்கிறது:

“இந்த முறை இவர்கள் தயாராக இருந்தார்கள். இருளில் கற்கள் குண்டுகள் போலப் பறந்துவந்து முன்னால் வந்தவர்களைத் தாக்கின. ஓடிவந்தவர்கள் நெஞ்சிலும், தலையிலும் அடிப்பட்டு சேற்றில் வழக்கி விழுந்தனர். வந்தவர்கள் தயங்கி நின்றதும் ராமக்கா கருக்கருவாளை வீசியபடி அவர்களை நோக்கிப்

பாய்ந்தாள். வீர்வீரென்று அடித்துக்கொண்டிருந்த எதிர் காற்றில் முடிபறக்க இழுத்துச்சொருகிய வெள்ளைச் சேலையோடு சேற்றில் கால் புதைய அஞ்சாமல் முன்னேறினாள் அவள். தாக்கவரும் அந்த வெறி கொண்ட மனிதர்களின் கரங்களில் இருக்கும் கடப்பாறைகளும், வீச்சரிவாள்களும், கழிகளும் தன்னை எதுவும் செய்ய முடியாது என்று அவள் உறுதியாக நம்பியது போலிருந்தது. ராமக்காவின் மகன்களும் மற்றவர்களும் பேய்க்கூச்சலுடன் அவள் பின்னே ஓடினர். தாக்க வந்த கூட்டம் அடிபட்டு ரத்தம் ஓடியது.

ஓவ்வொரு இரவும் போர்க்களம் தான். வேறு வழியில்லை. விட்டுக்கொடுத்தால் உழைப்பு முழுக்கப் போய்விடும். ஒண்ட வேறு இடமுமில்லை. உயிரைக் கொடுத்தாவது பிடித்த நிலத்தைக் காக்கவேண்டிய தேவை இருந்தது. ராமக்கா இந்த பாறைக்கருகே கருக்கருவாளை கையில் பிடித்தபடி இரவு முழுவதும் மாரிமுத்துவை கைப்பிடியாக அழைத்துக்கொண்டு உறங்காமல் சுற்றி வந்தாள். எவன் வந்தாலும் வெட்டிச் சாய்க்கும்படி சொன்னாள்.

அவர்கள் வாரக்கணக்கில் இரவு முழுவதும் பாறையில் வாட்கள், கற்களோடு காத்திருப்பார்கள். மாரிமுத்துவும் கையில் கல்லோடு நிற்பான். சேற்றில் விதைக்கப்பட்டிருந்த கம்புப்பயிர் உயிரை விட முக்கியமானதாக இருந்தது. அணைக்காடு முழுக்க இடம் பிடிக்க மூர்க்கமான சண்டைகள் நடந்தன. இன்னும் கொஞ்சநாள் போயிருந்தால் என்ன நடந்திருக்குமோ? அதற்குள் கம்ப்யூனிஸ்ட் தலைவர் வெள்ளிங்கிரி தலையிட்டு பொதுப்பணித் துறையோடு பேச்சுவார்த்தை நடத்தி தண்ணிக்காட்டில் விவசாயம் செய்பவர்களுக்கு டோக்கன் கொடுக்கச் செய்தார். அதற்கு ஒரு சிறிய வாடகையும் வசூலிக்கப்பட்டது. இந்த ஆறேழு ஆண்டுகளில் இன்னாருக்கு இன்ன இடம் என்பது உறுதியாகிவிட்டது”. (பக். 169- 170)

தலைமுறை மாற்றம் வணிகத்திலும் நிகழ்கிறது. காலத்துக்கேற்ப தங்களை முதலாளிகள் மாற்றிக் கொள்வதை - இயற்கைப் பொருள் தயாரிப்பு குறித்த பதிவாக,

“அப்பா, தாத்தா இன்னுமா நீங்க ஆர்கானிக்கும் மாறலை? உலகம் முழுவதும் எங்கோ போயிட்டிருக்க. நீங்க இன்னும் பழைய மாதிரியே இருக்கீங்களே! ” என்றான்.

“யார்கிட்ட என்ன பேசறே?” என்றார் கிருஷ்ண குமார்.

“உரமும் பூச்சி மருந்தும் தயாரிக்கற டெக்கான் அக்ரோ கெமிக்கல்ஸ் ஓனர்கள் கிட்டதான்” பாலாஜி

சிரித்தான். “அது ஒரு காலம் அப்பா. அப்ப நெருக்கடி இருந்துச்சு. எப்பாடுபட்டாவது விளைவிக்க வேண்டியிருந்தது. இப்ப காலம் மாறிடிச்சு. இந்த உரத்துக்கும், பூச்சி மருந்துக்கும் எதிரா எவ்வளவு அவேர்னஸ் வந்திட்டிருக்கு தெரியுமா? நிலத்தைக் காப்பாத்தணும், காத்தைக் காப்பாத்தணும், காட்டைக் காப்பாத்தணும் எவ்வளவு ரிசர்ச் நடந்துட்டிருக்கு. உங்களுக்கு அதெல்லாம் தெரியாதுன்னு பொய் சொல்லாதீங்க”

கிருஷ்ணகுமாரும், லதாவும், பயந்திருப்பது கஸ்தூரிசாமிக்கும், சௌதாமினிக்கும் நன்றாகத் தெரிந்தது. ஃபிளையிங் கிளப், கிளைடர் என்று இருந்த விளையாட்டுப்பையனா இவன்? சித்ரிதா வாய்விட்டுச் சிரித்தாள். அடிக்கடி அமெரிக்கா செல்லும் போது ராஜ்குமாரிடம் பேசி விவாதித்து வந்த அவளுக்கு இந்த மாற்றம் புதிதாகத் தெரியவில்லை. கிருஷ்ணகுமாருக்கு கோபம் வந்து நெற்றி சுருங்கியது. ஆனால் ஒரு வருடம் கழித்து வந்திருக்கும் பையனிடம் உடனடியாகக் கோபப்பட அவர் விரும்பவில்லை. கஸ்தூரிசாமியைப் பார்த்தார். கஸ்தூரிசாமி பதில் பேசாமல் முறுவலித்தார். “பார்க்கலாம்” (பக். 294 - 295)

நாவலின் மையக்களம் கோவை மில் தொழிலாளர்கள் போராட்டம். எனவே, இடதுசாரிகள் விட்ட இடங்கள் பற்றிய விவாதக்களமாகவும் நாவல் அமைகின்றது. சுற்றுச்சூழலும் மார்க்சியமும் எதிர் எதிரானவையா? மில்லை மூடி சூழலைக்காப்பதா? என்பன போன்ற முரண்கள் விவாதப்பொருளாகின்றன. அதே போல சாதியும், வர்க்கமும் பற்றிய விவாதங்கள்- ஏகபோகமும் உள்ளூர் முதலாளியமும் பற்றியவை... என நாவலின் கூர் நீள்கிறது.

அடிப்படையில் நாவலின் வெற்றி அதன் திறந்த மனப்பக்குவத்தில் இருக்கிறது. ஜனநாயகம் கொடிகட்டிப் பறக்கிறது. எல்லாக் கருத்துக்கும் உரிய இடம் அளிக்கப்படுகின்றது. சிக்கல்கள் வழி தீர்வுகளை நோக்கிப் பயணிக்கும் பொறுப்பு வாசகர்களிடம்தான். இதுவே எழுத்தாளர் முருகவேளின் பலம் எனப் பார்க்கிறேன்.

ஒரு வித எள்ளல் நாவல்முழுக்க, அறுபதாண்டுகால தமிழ் மக்களின் வாழ்க்கைக் கவித்துவமாக எழுத்தாக்கப்பட்டுள்ளது. அன்பு, காதல், வாஞ்சை, நட்பு, தோழமை, ஆக்ரோஷம் என சகல உணர்வுகளும் சேர்ந்து பிசைந்து மனித உறவுகள் முன்னிலை பெறுவது சிறப்பு.

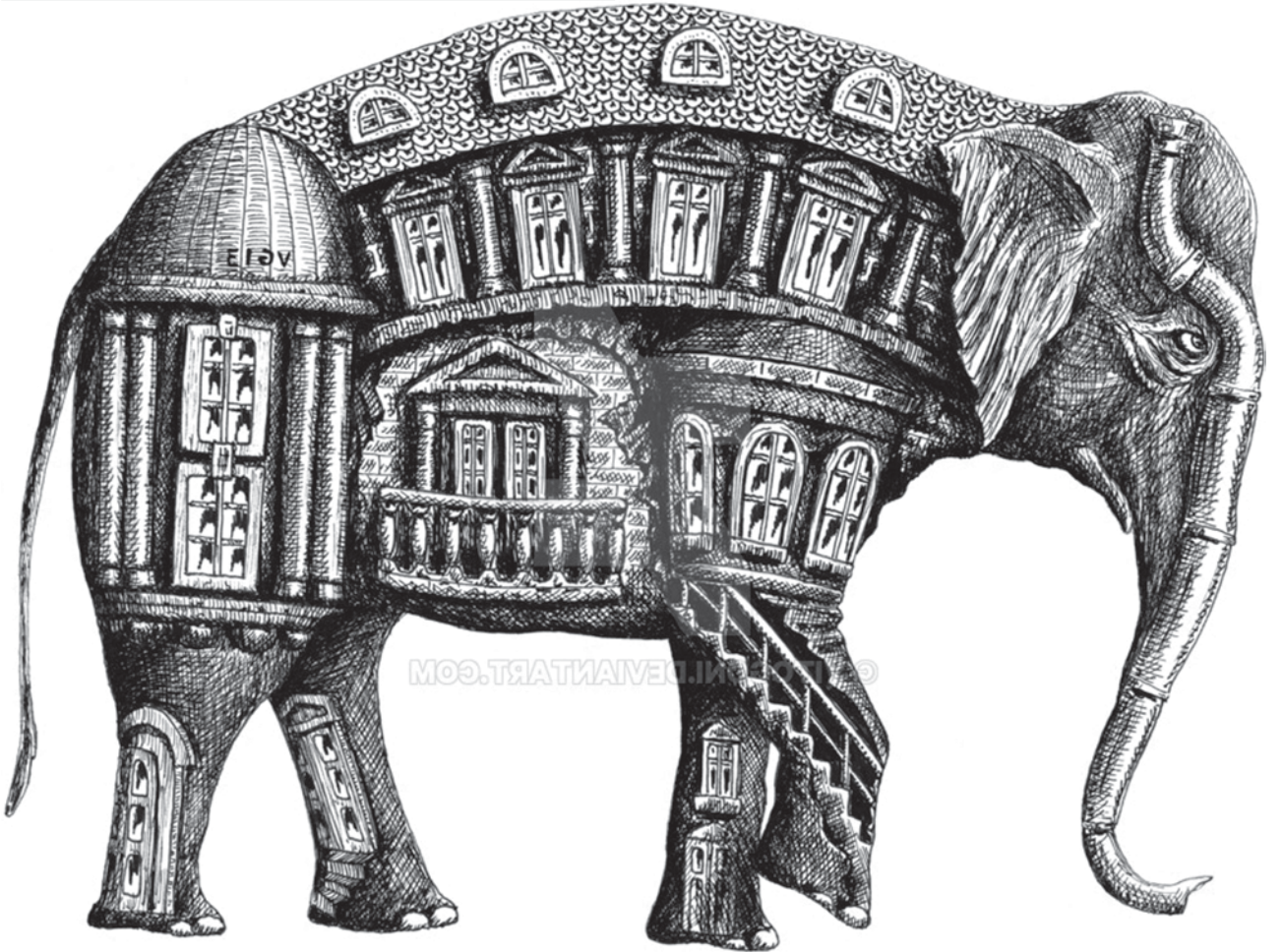
அமைப்பு தேவை. ஒற்றுமை தேவை. போராட்டம் தேவை. மாறும் என்பதைத் தவிர எல்லாம் மாறக்கூடியது தான் என்ற ‘அரசியல்’ அறமாக நாவலில் முன்மொழியப்பட்டுள்ளது.

உலகமயமாதலின் தாக்கங்களில் ஒன்று, கல்வி நிறுவனங்கள் வியாபாரச் சந்தைகளாக மாறி, கல்வி ஒரு சரக்காகவும் ஆசிரியர்கள் விற்பவர்களாகவும், மாணவர்கள் நுகர்வோராகவும் மாறிப்போனது. இச்சூழலில் ஆசிரியர் - மாணவ உறவில் பெரும் திண்டாட்டமும் துண்டாட்டமும் ஏற்பட்டுள்ளது. 'நான் காசு கொடுக்கிறேன். கற்பித்து விட்டு வெளியே செல்' என்று மாணவர்கள் ஆசிரியர்களை அணுகுவதும், 'பணம் வாங்குவதற்கேற்ப பாடம் சொல்லித் தருகிறேன்' என்று ஆசிரியர்கள் வியாபார நோக்கில் வகுப்பறைகளில் செயல்படுவதும், ஆசிரியர் மாணவ உறவை நிலை குலையச் செய்துள்ளது. ஆசிரியப்பணி என்ற நிலையிலிருந்து மாறி, ஆசிரியம் தொழிலாகிப் போன கல்விச் சூழலில் முனைவர் கி. பார்த்திபராஜாவின் 'இப்படிக்குத் தங்கள் அன்புள்ள...' ஆசிரியர் மாணவர்களுக்கு இடையிலான கடிதங்களுடன் கூடிய இந்நூல் ஆசிரியர் - மாணவ உறவின் ஆழத்தை, நெகிழ்ச்சியை, உறவுத் தேவையை மிக எதார்த்தமாகச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. குறுஞ்செய்தியும், மின்னஞ்சல்களும் தொடர்பை உறுதி செய்யக்கூடிய இக்காலகட்டத்தில் சிகப்புத் தபால் பெட்டி அட்டைப்படத்துடன் வெளியாகியுள்ள இந்நூல் நமது கூடுதல் கவனத்தைப் பெறுகிறது.

✧ ஆரோக்கிய ஜெயசீலி

முனைவர் கி. பார்த்திபராஜா திருப்பத்தூர் தூய நெஞ்சக் கல்லூரியில் தமிழ்ப்பேராசிரியர். பதிமூன்று ஆண்டுகள் கற்பித்தல் அனுபவம் கொண்டவர். நாடகக் கலைஞர். மாற்று நாடக இயக்கத்தினூடாக மாணவர்களிடையே கற்றல்-கற்பித்தல் என்ற வெளிகளில் புதிய சோதனை முயற்சிகளை முன்னெடுப்பவர். இத்தகைய பின்னணியில் இவரிடம் மொழிப்பாடம் பயின்ற மாணவர்கள், முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்கள், நாடகப் பயிற்சிப் பட்டறையில் பங்கு கொண்ட மாணவர்களென இவர்களின் 21 கடிதங்களும், அக்கடிதங்களுக்கு ஆசிரியரின் பதில் கடிதங்கள் இருபதும், அவருடைய ஆசிரியச் செயல்பாட்டினை, புதிய அணுகுமுறைகளைப் பாராட்டி மற்றொரு ஆசிரியரின் கடிதம் என மொத்தம் 42 கடிதங்கள் இந்நூலில் இடம் பெற்றுள்ளன.

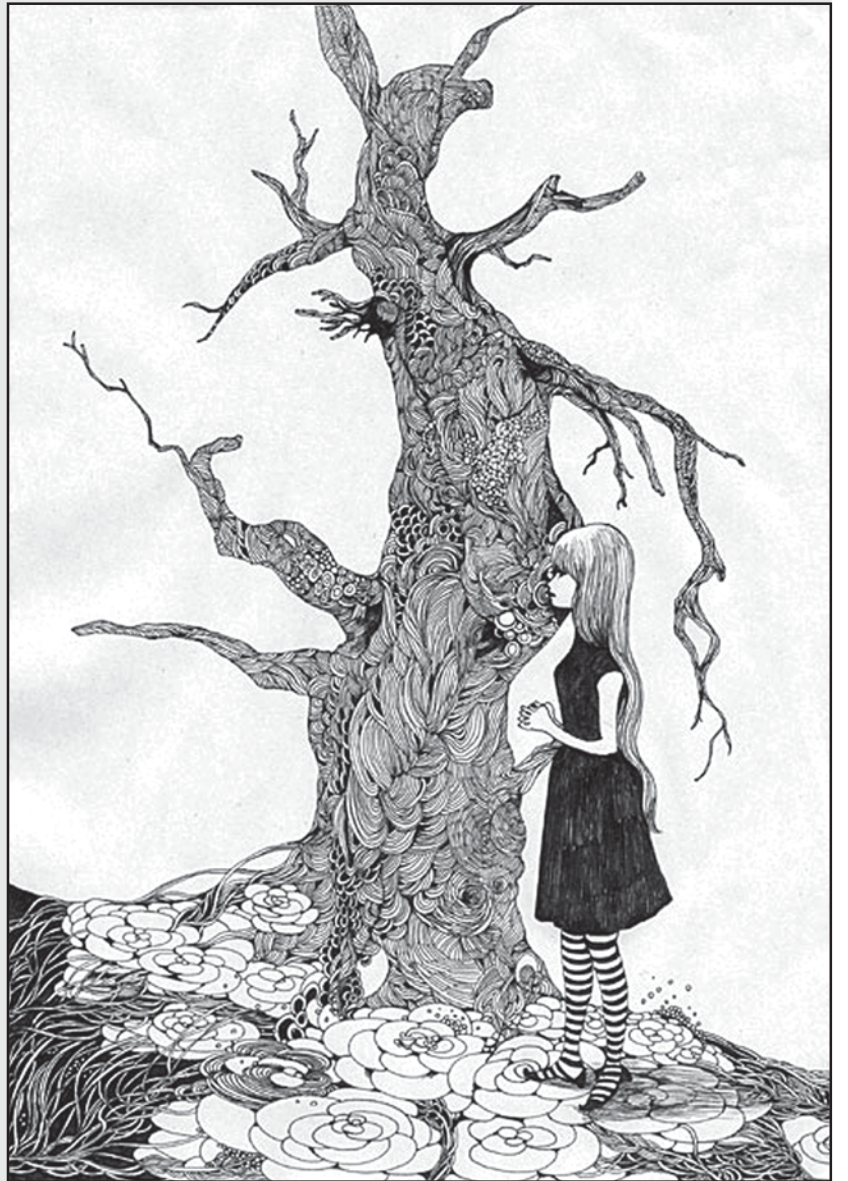
முகநூல், சுட்டுரை, வாட்ஸ்அப் என்று சுற்றித் திரிகின்ற கல்லூரி மாணவர்கள் மனத்தில்தான் எத்தனை

கேள்விகள், ஐயங்கள், குமுறல்கள், பயங்கள், வேதனைகள், கோபங்கள், சமூக அக்கறைகள், விசாரிப்புகள் கொட்டிக் கிடக்கின்றன என்பதை மாணவர்களின் கடிதங்களை வாசிக்கும் போது அறிய முடிகிறது. மாணவர் தென்னரசன் கடிதத்தில் 'ஆசிரியர்களுக்கும் மாணவர்களுக்கும் இடையில் எப்படி இடைவெளி விழுகிறது? மாணவர்கள் பலரும் ஏன் தங்கள் ஆசிரியர்களை எதிரிகளாகவே நினைத்து விலகி இருக்கிறார்கள்? தமிழ் இணையதளத்திலும், அலைபேசியிலும் இடம் பிடித்தாலும் தமிழர்கள் நாவில் இடம்பிடிப்பது ஏன் கடினமாக இருக்கிறது?' (பக்.18-19) என்று கேள்விகள் எழுப்புகிறார். இவை, மாணவப் பருவத்திற்கே உரிய சமூக பிரக்ஞையோடு எழுப்பப்பட்ட கேள்விகளாகும். முனைவர் பட்ட ஆய்வு மாணவர் வித்யா ஆய்வுத் தளத்தில் ஏற்படும் சிக்கல், குறைந்த சமயத்தில் பல நூல்கள் வாசிப்பது எப்படி, புதிய நூல்களின் அறிமுகங்கள் குறித்துக் கேள்விகள் எழுப்பியுள்ளார்.

தூய நெஞ்சக் கல்லூரியில் வேதியியல் துறை மாணவனாகப் பயின்ற அறிவழகன் முனைவர் கி. பார்த்திப ராஜா தொடங்கிய மாற்று நாடக இயக்கத்தில் பயிற்சி பெற்று, புதுதில்லியில் உள்ள தேசிய நாடகப் பள்ளியில்

பயில்வதற்குப் பொருளாதாரத் தடைகள் ஏற்பட்ட போது, பல உதவிகளைச் செய்த பேராசிரியரின் உயர் உள்ளத்தை நன்றிப் பெருக்கோடு நினைவு கூர்கிறார். ஆசிரியரோ 'என்னையும் தாண்டி என் மாணவர்கள் முன்னேறிச் செல்ல வேண்டும்' (பக்.38.) என்ற ஆசிரியப் பணிக்கே உரிய தனிப்பெருமையினைச் சுட்டுகின்றார்.

வாழ்வதற்கு வழிவகை தெரியாத போது, ஆசிரியர் முன் சென்று எனக்கு ஏதாவது வழிகாட்டுங்கள் நான் நடக்கத் தயார் என்று உறுதியேற்று பாண்டிச்சேரி நாடகப் பள்ளியில் பயிலும் சே. பிரதாப்ராஜின் ஆளுமையில் நாடகம் ஏற்படுத்திய தாக்கத்தை கடிதத்தில் பதிவு செய்திருப்பது நாடகம் குறித்த புதிய அணுகுமுறையைச் சுட்டுகிறது. கல்லூரி மாணவர்கள் மட்டுமின்றி திருச்சி எஸ்.ஆர்.வி. பள்ளிக்கூடத்தில் நாடகப் பட்டறையில் பயின்ற ம.ச. ஹரிணி கலையின் மீது ஏற்பட்டுள்ள தீராத ஆர்வத்தை எடுத்துரைப்பதும்

‘சாதி, சமயம் கடந்து தன்னை அங்கீகரிப்பது எப்படி?’ (137) என்ற கேள்வியை எழுப்பியுள்ளதும் சமத்துவ சமூகத்திற்கான வித்தினை மாணவர்களிடையே பள்ளியில் விதைப்பதற்கான அவசியத்தை உணர்த்துகிறது. 12ஆம் வகுப்பு மாணவி நுஸ்கத் கானின் கடிதத்திலுள்ள சுய பரிசோதனையும் ‘நாடகம் என்பது நடிப்பு அல்ல அது ஒரு உணர்வு’ (160-161) என்ற நாடகம் பற்றிய புரிதலும் முனைவர் கி.பார்த்திபராஜாவின் ஆளுமை குறித்த பகிர்வும், கல்வி பயிலும் மாணவர்களிடையே ஆசிரியர்களின் வாழ்வியல் செயற்பாடுகள் ஆழமாக மனதில் பதிந்து விடுவதைக் கடிதங்கள் சுட்டுகின்றன.

மாணவர்கள் பலர் முனைவர் கி. பார்த்திபராஜாவை தந்தையாக, அண்ணனாக, குருவாக, ஆசானாக, வழிகாட்டியாக, தாயாக, மார்க்சிய சிந்தனையாளராக, பேராசிரியராக, விமர்சகராக, நாடகக் கலைஞராக, முன் மாதிரியாக, மனித நேயமுள்ளவராக வரித்துக் கொண்டுள்ளனர் என்பதை கடிதங்களில் பல இடங்களில் சுட்டியுள்ளனர். அவரை மட்டுமல்ல அவருடைய இணையர் ம.ஆ.சினேகாவையும் அவ்வாறே கருதித் தங்கள் மன உணர்வுகளைப் பதிவு செய்துள்ளனர்.

மாணவர்களின் அத்தனைக் கடிதங்களுக்கும் ஆசிரியர் மிகுந்த சிரத்தையுடன், நேர்மையுடன், அக்கறையுடன் பதில் எழுதியுள்ளார். மாணவர்கள் கேட்கும் கேள்விகளுக்குத் தக்க விடையளித்து ஐயங்களுக்கு விளக்கம் தருகின்றார். கொள்கைப் பிடிப்பிற்கு இணையர் ம.ஆ.சினேகாவின் பங்களிப்பைப் பாராட்டுகின்றார். மாணவர்களின் புகழ்ச்சிக்கும் பெருமைக்கும் தம்பேராசிரியர்களே மிகப் பெரிய முன்னுதாரணமாக இருந்ததை ஆணித்தரமாகச் சுட்டிக் காட்டுகின்றார். சான்றாக டாக்டர் பீ.மு. அபிபுல்லாவின் இலக்கிய ஆர்வம், பக்தி இலக்கியத்தைக் கற்பித்த டாக்டர் மீனாள் மேடம், ஐயந்திரிபறக் கற்பித்த டாக்டர் ம.கார்மேகம், புத்தகங்களின் அருமை பெருமைகளை உணர்த்தி பாசத்தோடு மாணவர்களை நடத்திய கலாநிதி கார்த்திகேச சிவத்தம்பி, விடுதியில் இடம் கிடைக்காமல் அலைந்து விபத்தில் தவித்த போதும் வீட்டில் உணவளித்து தங்க உதவிய பேராசிரியர் வீ. அரசு, தோழமையோடு தோள் கொடுத்த பேரா.ய.மணிகண்டன், நூல்களைப் பெரு முயற்சியுடன் சேகரித்த அறிஞர் தே.லூர்து, பேராசிரியர் போத்திரெட்டி இத்தகைய பேராசிரியர்களே இவருடைய வாழ்க்கையில் படிந்து விட்டதைக் குறிப்பிட்டு சில நிகழ்வுகளையும் உறவுத் தொடர்பினையும் பதில் கடிதங்களில் முன்னுதாரணமாகச் சுட்டியுள்ளார். வகுப்பில் மாணவர்களுக்கு ஒரு ஆசிரியர்; பாடம் கற்பித்தாலும் அந்த ஆசிரியருக்குள்ள்தான் எத்தனை ஆசிரியர்கள்

இப்படிக்குத் தங்கள் அன்புள்ள...

ஆசிரியர் : கி.பார்த்திபராஜா
 வெளியீடு: புகஸ் ஃபார் சிலர்ன்
 7, இளங்கோ சாலை, தேனாம்பேட்டை,
 சென்னை - 600 018
 விலை: ரூ. 130/-

மறைந்து மாயவித்தைகள் செய்கிறார்கள் என்பதை இவருடைய கடிதங்கள் வழிகண்டறிய முடிகிறது.

பேராசிரியரிடம் பயிலும் ஒவ்வொரு மாணவனின் தனித்திறன்கள் தேவைகளை ஆளுமைப்பண்புகளை கூர்ந்து அவதானித்து அவர்களுடைய பங்களிப்பைப் பாராட்டியும், தவறுகளைச் சுட்டிக்காட்டும் பதில் கடிதமானது ஆசிரியர் மாணவப் புரிதலை வளப்படுத்துவனவாக உள்ளன.

தெ.பொ.மீனாட்சிசுந்தரனாரின் ‘அறிவுலகின் குருதேவர்’ ம.ரா.போ.குருசாமியின் ‘ஒரு ஆசிரியன் எப்படி இருக்க வேண்டும்?’ சிங்கிஸ் ஐதமாத்தவின் ‘முதல் ஆசிரியர்’, எ.எஸ். மகரெங்கோவின் ‘வாழ்க்கை பாதை’ பேராசிரியர் ச.மடாசாமியின் ‘எனக்குரிய இடம்

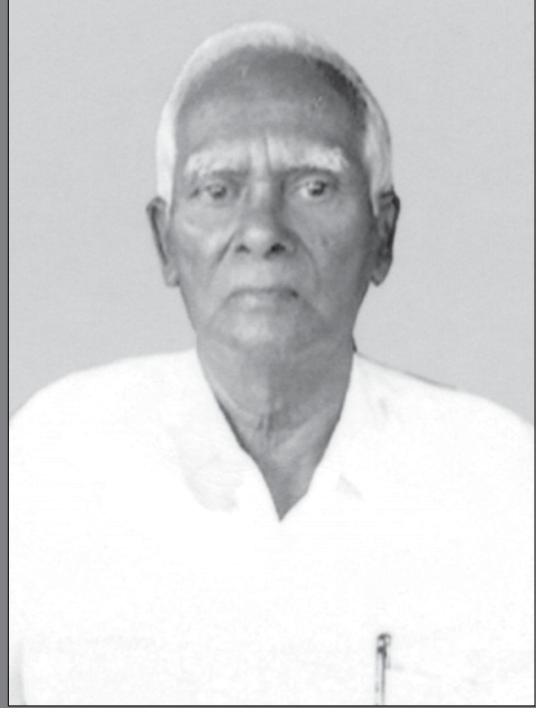
எங்கே? பவா. செல்லதுரையின் 'சிறகசைத்த காலம்' க.துளசிதாசனின் 'கனவு ஆசிரியர்' ஆகிய நூல்கள் இவருடைய ஆசிரியப் பணி குறித்த புதிய தேடலை ஊக்குவித்துள்ளது என்பதை அறிந்துகொள்கையில், ஒரு ஆழ்ந்த பெரும் வாசகனால்தான் நல்ல வாத்தியனாகவும் வாழ முடியும் என்பதையும் உணர முடிகிறது. வாசிப்பு தான் மாணவர்கள் வாழ்வை வளப்படுத்தும் என்பதையும் அவர் வாசித்த புத்தகங்களின் குறிப்புக்களையும் தக்க இடத்தில் சுட்டுவதன் மூலமாக மாணவர்களின் வாசிப்புத் திறனை வளர்த்துக்கொள்ள ஊக்குவிப்பதாக கடிதங்கள் உள்ளன.

ஆசிரியப்பணி என்பது வகுப்பறையோடு முடிந்து விடுவது அல்ல. அதையும் தாண்டி முனைவர் கி. பார்த்திப ராஜா ஒரு நாடகக் கலைஞராக, மாணவர்களோடு கொண்டுள்ள உறவு, நாடகப் பயிற்சிப்பட்டறைகள், பகிர்வுகள் இவை குறித்த பதிவுகள் இந்நூலில் இடம் பெற்றுள்ளது கடிதங்களுக்கு மேலும் வலு சேர்த்து அதன் தனித்தன்மையை உறவினவெளியை உறுதிப் படுத்துகின்றன. ஆய்வு மாணவர்கள், ஆய்வு நெறியாளர்களின் அடிமைகளும் அடிவருடிகளும் அல்லர். புதிய கருத்தியலை, தேடலை நோக்கிப் பயணிக்கக் கூடிய சக மாணவர்கள், சமமானவர்கள் என்ற உண்மையை உணர்த்தும் விதத்தில் இவர் ஆய்வு மாணவர்களுக்கு எழுதிய கடிதங்கள், ஆய்வுதளத்தில் புதிய வீச்சை நோக்கி பயணிக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை உணர்த்துகிறது.

இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ள ஆசிரிய மாணவ உறவு, மாணவர்களின் கலை ஆர்வம், மாற்று நாடக இயக்கம் குறித்த பதிவுகள், நாடகக் கலைஞர்களின் வாழ்க்கை, மாணவர்களின் பொருளாதாரச் சிக்கல்கள், மன உளைச்சல்கள், இளைஞர்களின் வாழ்க்கைத் தேடல், முன்னுதாரணங்களின் தேவை இவை பற்றிய பல செய்திகள் அனுபவ வழி விவரணைகளாக விரிவடைகிறது.

மொழி, இலக்கியம், கலை இவற்றிற்கு வரலாறுகள் எழுதப்படுவது போல் வகுப்பறை - ஆசிரியப்பணி, ஆசிரிய - மாணவ உறவு குறித்த வரலாறுகள், பதிவுகள், பகிர்வுகள், புதிய சோதனை முயற்சிகள் நமக்கு இன்றைய கல்வி சூழலில் அவசரத் தேவையாக உள்ளது. அத்தகையத் தேவையை இந்நூல் நிறைவு செய்வதோடு அது குறித்த விவாதத்தை முன்னெடுத்துள்ளது. ஆசிரியர்கள், நெறியாளர்கள், மாணவர்கள், இளைஞர்கள் படித்துப் பயன் பெறுவதோடு மட்டுமல்லாமல் நம் மனஉணர்வுகளை எழுதிப் பதிவு செய்வதற்குமான ஒரு தூண்டுதலாக துலக்கமாக 'இப்படிக்குத் தங்கள் அன்புள்ள' இந்நூல் அமைந்துள்ளது.

அஞ்சலி

எழுத்தாளரும்

மொழிபெயர்ப்பாளருமான

சொ.மு.முத்து அவர்களின்

மறைவுக்கு

ஆழ்ந்த இராங்கல்கள்.

தமிழில் ஏராளமான

நூல்களை எழுதியவரும்,

ஜப்பான் மொழியில்

திருக்குறள் நூல்

மொழிபெயர்க்கப்படுவதற்கு

காரணமாக இருந்தவருமான

எழுத்தாளர் சொ.மு.முத்து

அவர்களின் மறைவுக்கு

'நியூ செஞ்சுரியின் உங்கள் நூலகம்'

நெஞ்சார்ந்த அஞ்சலியைத்

தெரிவித்துக்கொள்கிறது.

பேசும் புத்தகங்கள்

☀ மனித நேயன்

கவிஞர் வைரமுத்து எழுதிய 'இந்தப் புக்கள் விற்பனைக்கல்ல' என்பது ஓர் அருமையான கவிதைத் தொகுதி.

அதில் 'புத்தகப் புராணம்' என்ற தலைப்பில் பாடும் போது வைரமுத்து பாடுவார்.

உயிரின் சுவாசமல்லவா புத்தகம்?
உனக்குள் ஒரு சூரியன் அல்லவா புத்தகம்?
அட்டையிட்ட அமுதமல்லவா புத்தகம்?
உனக்கு வரம் தர யாரோ இருந்த தமமல்லவா புத்தகம்?

புத்தகங்களின் பெருமையைப் பற்றி, பல்வேறு அறிஞர்களும் புகழ்ந்து பேசி இருக்கிறார்கள், "ஒருவர் வாசிக்கும் புத்தகங்களை எவை எனக் கூறுங்கள், அவர் எப்படிப்பட்டவர் என்பதைச் சொல்கிறேன்" என்றார் பெட்ரண்ட்.

"புரட்சிப் பாதையில் கைத்துப்பாக்கிகளை விடப் பெரிய ஆயுதங்கள் புத்தகங்களே" என்று லெனின் முழக்கமிட்டார்.

வாசிப்புக்கு இலக்கணம் வகுத்த ஆங்கில அறிஞன் ப்ரான்சிஸ் பேக்கன் கூறுவான். "சில புத்தகங்களைச் சுவைப்போம்... சிலவற்றை அப்படியே விழுங்குவோம்... சில புத்தகங்களை மென்று ஜீரணிப்போம்..." Some books are to be tasted, others to be swallowed. very few to be chewed and digested.

அமெரிக்காவில் நீக்ரோக்கள், கருப்பர்கள், மாடுகள் போல விலைக்கு விற்கப்படுவதைக் கண்டு மனம் கொதித்தார் இளைஞனாக இருந்த ஆபிரகாம் லிங்கன். இவர் அமெரிக்காவின் ஜனாதிபதியானதும்

இந்தக் கொடிய பழக்கத்தை ஒழித்தார்.

நீக்ரோக்களுக்கு ஆதரவாக அவர்களின் வேதனையைப் பிழிந்தது ஹெரியட் பீச்சர் என்கிற பெண் நாவலாசிரியை எழுதிய "Uncle Tom's Cabin" என்கிற சமூகச் சீர்திருத்த நாவலாகும்.

அடிமை வணிகத்தை ஒழித்த ஆபிரகாம் இந்தப் பெண்மணியைச் சந்தித்துப் பாராட்டிப் புகழ்ந்தார். இதுவன்றோ புத்தகத்தின் வலிமை!

இருபத்து மூன்று வயதிலேயே விடுதலைக்காகத் தூக்குக் கயிற்றை முத்தமிட்டார் மாவீரன் பகத்சிங். அவர் எழுதிய "நான் ஏன் நாத்திகள் ஆனேன்" என்ற நூல் இந்தியாவில் புரட்சிக்கு வித்திட்டது.

பகத்சிங்கின் நூலை மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டதற்குப் பொதுவுடைமைப் போராளி ஜீவானந்தத்திற்கு ஆறு மாதச் சிறை தண்டனை கிடைத்தது.

லாகூர் சதி வழக்கில் ஆங்கில நீதிமன்றம் மாவீரன் பகத்சிங்குக்குத் தூக்குத் தண்டனை அளித்தது.

சிறை அதிகாரி தூக்கில் போட அழைக்க வந்த போது பகத்சிங் லெனின் வரலாற்றைப் படித்துக் கொண்டிருந்தார். சிறை அதிகாரியிடம் பகத்சிங், 'நான் புரட்சிவாதி... மற்றொரு புரட்சிவாதி யிடம் விவாதித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். சிறிது பொறுங்கள்' என்றார்.

ஆதலால் புத்தகங்களை நேசிப்போம். புத்தகங்களை வாசிப்போம். ●

புராதன நிலத்தைத் தேடும் பறவையின் பாடல்

☀ ஹெச்.ஜி.ரசூல்

தமிழ்நாடு கலை இலக்கியப் பெருமன்றம், நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிலையம் மற்றும் ஹோலி கிராஸ் கல்லூரி இணைந்து நடத்தும் புலம்பெயர்தல் வரலாறும் இலக்கியமும் பன்னாட்டு கருத்தரங்கம், நாகர்கோவில் ஹோலிகிராஸ் கல்லூரியில் இருநாட்கள் நடைபெற்றன. இலங்கையிலிருந்து எழுத்தாளர் ஏ.பி.எம். இதர்ஸ் கலந்து கொண்டு தொடக்கவுரை ஆற்றினார். ஹெச்.ஜி.ரசூல் கருத்தரங்க மையக்கருத்துரையை வழங்கினார்... கருத்தரங்க மலரை ஏ.பி.எம். இதர்ஸ் வெளியிட தமிழ்நாடு கலை இலக்கியப் பெருமன்றத் தலைவர் சி.சொக்கலிங்கம் பெற்றுக்கொண்டார். துவக்கவிழா அமர்வில் முனைவர் அருட்சோதரி சோபி, முனைவர் வ.ஜெயசீலி, முனைவர் சு.செல்வகுமாரன் உள்ளிட்ட பலர் பங்கேற்றனர்.

இலங்கையிலிருந்து சிறப்பு அழைப்பாளராகக் கலந்து கொண்ட எழுத்தாளர் ஏ.பி.எம். இதர்ஸ், புலம்பெயர் வரலாறும் இலக்கியமும் பன்னாட்டு கருத்தரங்கை துவக்கி வைத்து சிறப்புரையாற்றினார். ஈழத்தமிழர், முஸ்லிம், சிங்கள உறவுகள், முரண்கள், போர்க்காலச் சூழல், போருக்குப் பிந்தைய வாழ்க்கை, ஈழ படைப் பிலக்கியப் போக்குகள், கிழக்கிலங்கை எழுத்தாளர்கள் பற்றிய விவரிப்புகள், அரபு மொழியினூடாக தான்

கற்றுக்கொண்ட பின்னவீனத்துவக் கோட்பாடு என உரையாடல் பன்முகத்தளங்களில் விரிவடைந்தது.

உயாஸ்பொரா (Diaspora), மைகிரேசன் (Migration) எக்லைல் (Exile), டிஸ்பிளேஸ்மென்ட் (Displacement) என்பதான வேர்ச்சொற்களின் தேடலில் துவங்கி இலங்கையின் போர்ச்சூழல் தமிழர் வெளியேற்றம், அதிலும் ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கும், இந்தியா உட்பட்ட ஆசிய நாடுகளுக்கும் புலம்பெயர்தலின் வேறுபாடுகள் எனப் பல களங்கள் பேசப்பட்டன.

உள்நாட்டுப் புலப் பெயர்வு என்றவகையில், மலையகத்தமிழர்கள், முஸ்லிம் தமிழர்கள் அவர்களது வாழிடங்களிலிருந்து துரத்தப்பட்ட வரலாறு குறித்தும் நினைவுபடுத்தினார். இதுபோன்றதொரு சூழல் இஸ்ரேலின் உருவாக்கமும், பாலஸ்தீனியர்களின் புலம்பெயர்வும் நிகழ்ந்த வரலாற்றுத் தடங்களையும் விரிவுபடுத்தினார்.

தாயக நினைவும், புகலிட சூழலும் கலந்த ஒரு பண்பாட்டினக்கலப்பு புலம்பெயர் இலக்கியங்களில் தென்படுவதையும் வ.ஐ.ச. ஜெயபாலன், சேரன், உட்பட பல படைப்பாளிகளின் எழுத்துக்களில் பதிவாகியுள்ள விதம் குறித்தும் பேசினார். மிகவும் ரசனை சார்ந்த அதே

சமயம் ஹங்கேரிய திரைமொழி, நாட்டார் பாடல் மரபு, பின்நவீனத்துவ மொழியாடல்கள், என ஒரு பத்துறைசார் உரையாடலாக அது இருந்தது.

தொல்லியல், சமண பவுத்த வரலாறு, இலங்கை முஸ்லிம் இயக்கங்கள் வரலாறு, பிரதிகளை வாசித்து பொருள்கொள்ளல், அரங்கியல் நாடக மறு உருவாக்கம், பெருவெளி இதழின் செயற்பாடு, மறைந்த கவிஞர் ஏஜிஎம் சதக்காவின் செம்பதிப்பு மலர், தமிழின் முக்கிய படைப்பாளிகள் ரியாஸ்குரானா, அனார், ஷர்மிளா சையத், அப்துல் ஹக் லீனா அகமது பைஸல் எனப் பல தளங்களில் உரையாடல் தொடர்ந்தது.

ஒரு இலங்கையாளன், அதுவும் ஒரு முஸ்லிம் என்ற வகையில் ரெட்டைபயமுறுத்தல் விசாரணையை மதுரை விமானநிலையத்தில் தான் எதிர்கொண்ட கசப்பான அனுபவத்தையும் அவர் சொல்லத் தவறவில்லை. தொடர்ந்து பிற அமர்வுகள் நடைபெற்றன.

பழையபடி நானொரு கறுப்பியானேன்.

பெருங்கதையாடல்களின் மீதான கட்டுடைப்பும், மொழி, குடும்பம், பாலியல், உடல் என நுண் அளவில் செயல்படும் அதிகாரத்தின் மீதான எதிர்ப்புணர்வும். புலம்பெயர்தலின் வலிகளும், அடையாள அரசியலும் பின்காலனிய கவிதைகளில் நிகழ்கிறது. மைய நீரோட்டத்திலிருந்து விலகிய புறக்கணிக்கப்பட்ட குரல்களின் கலாச்சாரம் சார்ந்த தொன்மங்களோடும் யதார்த்தமும் புனைவும் கலந்ததொரு எழுத்தாகவும் நவீனம் தாண்டிய பின்காலனிய கவிதைகளின் இடையறாத பயணம் தொடர்கிறது.

புலம்பெயர் கவிதையை எழுதிச் செல்லும் ஆழியாள், அனார், பஹிமாஜஹான், தமிழ்நதி என பெண்ணியக் கவிதையாளர்களின் கவிதைப்பரப்பெங்கும் தீவிரமாக முகங்காட்டுகிற பேரழிவுகளாய் எழுத்தின் நீட்சியைப் பெறுகிறது

**வெறிபிடித்த தெருக்களில் உறையும் அதே ரத்தம் சாவின் தடயமாய்
என்னைப் பின் தொடர்ந்து கொண்டே இருக்கிறது**

அனாரின் கவிதை வரிகளில் அழிக்கப்பட்ட ஈழத் தமிழ்வாழ்வின் துயரம் தொடர்ந்து சாவின் தடயமாய் துரத்திக் கொண்டிருக்கிறது.

ஈழத்தமிழ்மக்களின் துயரத்தையும் குண்டுவீச்சுக்குப் பயந்து காடுகளில் பதுங்குகுழிகளில் பெண்கள் குழந்தைகள் தஞ்சம் புகுந்தபோது பாம்புதீண்டி இறந்த உயிர்களின் துக்கத்தை தமிழ்நதி தன் கவிதையில் குறியீடாக்கிப் பதிவு செய்கிறார்.

**கடலின் நீலத்தை காகிதத்தில் எழுதவே அமர்ந்தேன்
காடுகளில் விஷம்தீண்டி
மரித்த குழந்தைகளின் நிறமாகித் திரிந்தது கடல்**

எண்பதுகளின் இறுதியில் துவங்கிய போராட்டத்தில் சிங்களப் பேரினவாத தாக்குதலில் இரண்டுலட்சத்திற்கு மேற்பட்ட ஈழத்தமிழ்மக்கள் அழித்தொழிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். எட்டு லட்சத்திற்கும் மேற்பட்டவர்கள் உள் நாட்டிலேயே புலம்பெயர்ந்த அகதிகளாய் இருப்பிடமற்று அலைபாய்கிறார்கள். கனடா, பிரிட்டன், பிரான்ஸ்

என ஐரோப்பிய நாடுகளில் இரண்டரை லட்சத்திற்கும் மேலான தமிழர்கள் புலம் பெயர்ந்து வாழ்கிறார்கள்.

ஈழமக்கள் மீதான இன அழிப்பின் உச்சகட்டமாக 2009 மே மாதத்தில் முள்ளிவாய்க்கால் கடலோர கிராமத்தில் நாற்பதினாயிரம் தமிழர்கள் இனப்படுகொலை செய்யப்பட்டார்கள். தமிழ்நதி, சேரன், கி.பி.அரவிந்தன், திருமாவளவன் என நீண்டவரிசையில் கவிகள் இந்த இனப் படுகொலையின் குரூரத்தைப் பதிவு செய்துள்ளனர். பிணங்களோடு வாழ்தல் எனும் கவிதையில் இளைய அப்துல்லாஹ் இவ்வாறு எழுதிச் செல்வார்.

புணர்ந்து புணர்ந்து சக்கையாகிய

பெண்ணுடலின் யோனிக்குள்

குண்டுவைத்து தகர்த்துப் போகிறான் ஒருவன்
கேலிகேலியாக வெட்டிய குழந்தையை
கயிற்றில் தொங்கவிட்டுப் போகிறான் இன்னொருவன்
வாய்க்குள் துப்பாக்கி வைத்து
சன்னம்பாய்ச்சி சிரிக்கிறான் இன்னொருவன்
வெட்டுதல் கூறுபோடுதல் எரித்தல் கதறுதல் புணர்தல்
என்றெல்லாம் செய்துவிட்டு
இறுதியில் பிரேதம் செய்கிறான்.

கண்களில் ஒளியும் கையில் துப்பாக்கியும் கழுத்தில் சயனைடு குப்பிகளும் காய் காவு கொள்ளப்பட்ட வாழ்க்கை அலைபாய்கிறது. குறிகள் துப்பிய விஷங்கள் ஏந்திய யோனிகள் சிதைக்கப்படுகிறது. கொப்பளிக்கும் குருதியில் உறையும் கண்களும் சிதைந்த உடல்களின்

ஓலங்களில் கிழிந்த செவிகளும் பயத்தில் உறைந்து சுருங்கும் விதைகளுமாக அழித்தொழிக்கப்பட்ட ஈழ மக்களின் வாழ்வின் துயர் கவிதையின்வழி பேசுகையில் அவை இதயங்களை ஊடுருவிச் செல்கிறது. பூர்வீக குடிகளாய் வாழ்ந்த வரலாற்றையும் மீள்வாசித்துப் பார்க்கிறது.

ஈழத்துப் புலம் பெயர் இலக்கியங்களில் சிங்களப் பேரினவாத அரச அதிகார வன்முறையால் பாதிக்கப்படும் தமிழினத்தின் சாவுகள், துயரங்கள் உள்ளீடாக நிரம்பி வழிகின்றன. தமிழ் சகோதர போராளி குழுக்களிடையே வன்மமாக வளர்ந்துவிட்ட பகை சொந்த இனத்தின் அழிவின் துரத்தல்களாக வெளிப்படுகின்றன. கடலோரத்து சுத்தோலிக்க தமிழ் கிறிஸ்தவமும், தமிழ் இஸ்லாமியமும், தமிழ் இந்து சமய அடையாளங்களுடனான மோதல்களாகவும் வெளிப்பட்டுக் கொள்கின்றன. தமிழ் அடையாளங்களினூடே ஆதிக்க சாதிகளின் செல்வாக்கும், சமூகரீதியான ஒடுக்குமுறை தலித்துகளின் மீது நிகழ்வதும் படிநிலை சாதீய கட்டுமானத்தை தக்கவைத்துக் கொள்வதும் நிகழ்கின்றன. இன்றின் சூழலில் உயிர் அழிப்பையும், உடல் சிதைப்பையும் புலம்பெயர் படைப்புலகம் முன்னெடுத்துச் செல்கிறது.

இரண்டாயிரத்திற்குப் பிறகான ஈழத்துக் கவிஞர்களின் படைப்புகளிலும் புலம்பெயர் எழுத்துக்களிலும் நிலவியல் சார் ஒலிகளும், மண்சார்ந்த பெருந்துயர்களும் அனுபவ வெளியினூடே நீக்கமற நிறைந்துள்ளன.

கிளிநொச்சி, வன்னிப்பகுதியின் பிரதேச அடையாளம் சார்ந்த போர்வதைத் துயரத்தையும், குழந்தைமையின் நிராதரவையும் தீபச்செல்வனின் பதுங்கு குழியொன்றில் பிறந்த குழந்தை கவிதை இவ்வாறாக எழுதிச்செல்கிறது.

நான் கடும் யுத்தப் பேரழிவில் பிறந்ததாய்
அம்மா சொன்னாள்
எனது குழந்தையை
நான் இந்த பதுங்கு குழியில்தான் பிரசவித்திருக்கிறேன்.

துவக்குகளின் அதிகாரமும், ராணுவ ஆதிக்கமும், பதற்றங்களே வாழ்வாகிப்போன யாழ்ப்பாண மண்ணின் சிதைந்த வாழ்வை, முகங்களை கறுப்புத்துணியால் கட்டிய இராணுவர்கள் நடமாடத்தொடங்கிய பிறகு, குழந்தைகள் தெருக்களை இழந்தன என சித்தாந்தன் பதிவு செய்கிறார்.

ஈழத்தின் கிழக்குப் பிரதேச வாழ்வுலகத்திலிருந்தும், அனுபவ வெளியிலிருந்தும் உருவாகிய கவிஞர்கள் படைப்புத் தளத்தில் தீவிரமாய் இயங்குகிறார்கள். கவிதைப் புனைவின் வெளிப்பாட்டில் எதிர் அழகியலையும் மாற்றுப்பிரதிகளின் உருவாக்கத்தையும் செய்கின்ற ரியாஸ் குரானாவின் எழுத்துக்களும், இவ்வகையில் முக்கியமானவை.

இந்த நேரத்தில் எனக்கு என்பதுகளில் பாலியல் வன்புணர்வால் சிதைக்கப்பட்ட கோணைஸ்வரியின் துயர வலியை தன் கவிதையில் உயிர்ப்போடு பதிந்து

வைத்திருந்த ஆழியாளின் அண்மைக்கால கவிதை ஒன்று ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. பிரதேச மண்சார்ந்தும், நிறம் சார்ந்தும், நாடுசார்ந்தும், பாலினம்சார்ந்தும் அடையாள நெருக்கடிக்குள் சிதைகிற வலி நிறைந்த கவிதை இது.

பிறந்த வீட்டில் கறுப்பி
அண்டை நாட்டில் சிலோன் அகதிப்பொண்ணு
இலங்கையர் மத்தியில் 'தெமள்'
வடக்கில் கிழக்கச்சி
மீன்பாடும் கிழக்கில் நானொரு மலைக்காரி
மலையில் மூதூர்க்காரியாகும்.
ஆதிக்குடிகளிடம் திருடப்பட்ட தீவாக இருக்கும்
என் புகுந்த நாட்டில் - அப்பாடா
பழையபடி நானொரு கறுப்பியானேன்.

இலங்கைச் சிந்தனையாளர்
ஏ.பி.எம்.இத்ரீஸ் பற்றிய பின்குறிப்பு

ஏ.பி.எம். இத்ரீஸ் (நளீமி) அவர்கள், இலங்கையின் கிழக்கு மாகாணத்தில் முஸ்லிம்கள் செறிந்து வாழும் ஓட்டமாவடியை பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். Jamiah Naleemiyah (ஐராமியா நழீமியா)வில் படித்துப் பட்டம் பெற்றவர். தொடர்ந்தும் அங்கு அல்குர்-ஆன் விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றியவர்.

இலங்கை முஸ்லிம்களின் அரங்கப் பாரம்பரியத்தில் குறிப்பிட்டுச் சொல்லுமளவு ஆய்வுகளையும் பிரதிகளையும் ஆக்கியிருக்கிறார்.

4-3-2016 அன்று தொடங்கி காஞ்சிபுரம் மாவட்ட நூலகர்களுக்கு சென்னையில் இரண்டு நாள் பணித்திறன் மேம்பாட்டுப் பயிற்சி நடைபெற்றது

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸின் புதிய வெளியீடுகள்

₹ 320/-

சொல்லில் நனையும்
காலம்
எஸ்.வி. ராஜதுரை

₹ 250/-

எல்லை பிடாரி
சோலை சுந்தரபெருமாள்

₹ 215/-

ஐரோப்பியத் தத்துவங்கள்
பேராசிரியர் ந. முத்துமோகன்

₹ 60/-

அறிவொளியும்
மார்க்ஸியமும்
எஸ்.வி. ராஜதுரை

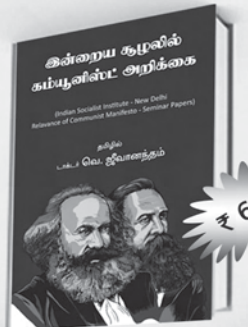
₹ 135/-

மார்க்சிய
சிந்தனை சுருக்கம்
(மூலதனம் பற்றிய எளிய விளக்கம்)
தா. பாண்டியன்

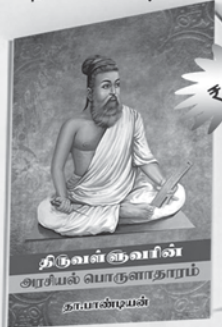
₹ 260/-

கூண்டுப் பறவைகள்
பறந்தன பாடின...
எஸ்.வி. ராஜதுரை

₹ 65/-

இன்றைய சூழலில்
கம்யூனிஸ்ட் அறிக்கை
தமிழில்: டாக்டர் வெ. ஜீவானந்தம்

₹ 85/-

திருவள்ளுவரின்
அரசியல் பொருளாதாரம்
தா. பாண்டியன்

₹ 330/-

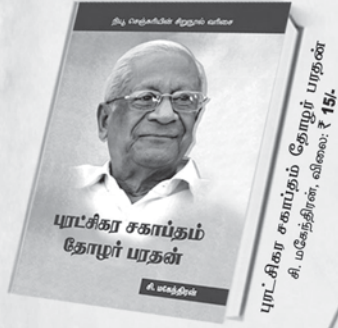
பார்வையிழத்தலும்
பார்த்தலும்
எஸ்.வி. ராஜதுரை

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,

41-B, சிட்கோ இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 098
போன்: 044-26241288, 26251968, 26258410 Email: info@ncbh.in | www.ncbhpublisher.com

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸின் சிறுநூல் வரிசை வெளியீடுகள்

புட்சிகர சகாப்தம், தோழர் யாதன்
சி. மக்திமின், விலை: ₹ 15/-

ரஷ்யப் புட்சிகள்
எஸ். ஏ. பெருயன்
விலை: ₹ 30/-

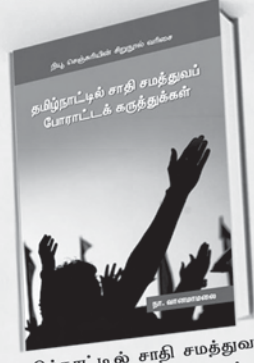
திண்டுக்கல் மலைக்கோட்டை
சங்ககாலம் முதல் சமகாலம் வரை
பூர்ணா
விலை: ₹ 10/-

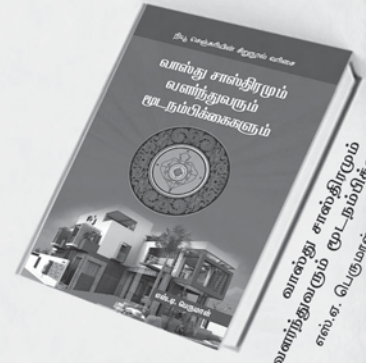
தஞ்சை தளபதி எம். எஸ். கணபதி
வி. கிருஷ்ணன், விலை: ₹ 15/-

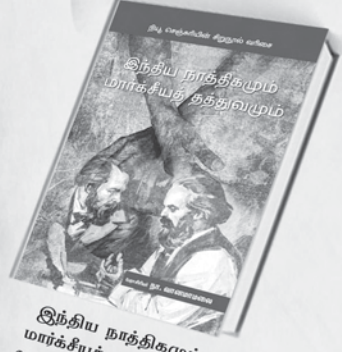
"இந்தியாவில் செய்தி"
இந்தியாவை நாளிதழ் செய்தி
முரளிதரன் - சத்யாநந்தா
கம்பிஸ். வெ. ஜீவானந்தம்
விலை: ₹ 25/-

தமிழ்நாட்டில் சாதி சமத்துவப்
போராட்டக் கருத்துக்கள்
நா. வானமாமலை
விலை: ₹ 30/-

வானத்து சாஸ்திரமும்
வானத்துவமும்
எஸ். ஏ. பெருயன், விலை: ₹ 30/-

இந்திய நாத்திகமும்
மார்க்சியத் தத்துவமும்
பொச்சியர் நா. வானமாமலை
விலை: ₹ 30/-

வகுப்புவாத வரலாறும்
இராமரின் அபோத்தியம்
ஆர். எஸ். சாஸா
கம்பிஸ். பொன்னிலன்
விலை: ₹ 25/-

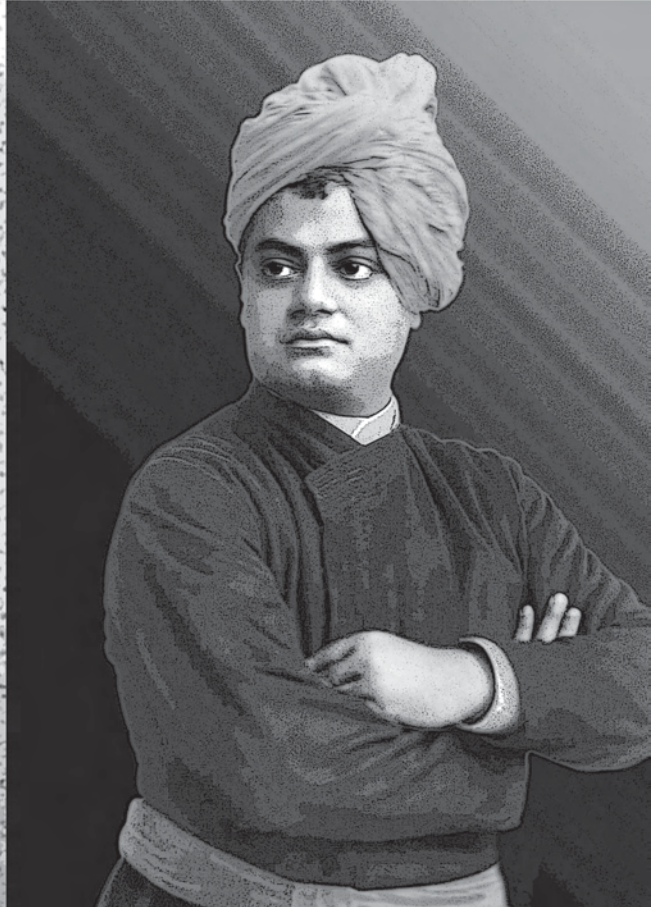
இந்தியக் கழலில்
தமிழர் தத்துவ மரபுகள்
ந. முத்துமோகன்
விலை: ₹ 15/-

பஞ்சொன்பொட,
கிருபொட
நூற்றாண்டில்
அரசியல்
மற்றும்
சமயச் சூழல்
இந்தியாவின் நூலை

✦ ச.செல்வம்

ஆங்கிலேயரின் ஆதிக்கம் கி.பி.1818 ஆம் ஆண்டில் இந்தியாவில் முழுமை அடைந்தது. பின்பு 1913இல் இயற்றப்பட்ட சட்டமான The Charter Act என்பதன் அடிப்படையில் கிருத்துவ நாட்டு மிஷனரிகளை இந்தியாவிற்குள் அனுமதிக்குமாறு கிழக்கிந்திய கம்பெனியைக் கட்டாயப்படுத்தியது. இதன் விளைவாக பெருமளவு கிருஸ்தவ மதமாற்றம் இந்தியாவில் நிகழ ஆரம்பித்தது. இதன் விளைவாக பள்ளிகளில் பைபிள் போதிக்கப்பட்டது. சிறைச் சாலைகளில் கூட கிருஸ்துவ சமய போதனை நிகழ்த்தப்பட்டது. இந்துக் கடவுள்களை இழிவாகப் பேசும் நிலை ஏற்பட்டது. புகைவண்டி போக்குவரத்தும், அஞ்சல்துறையும் இந்தியாவை ஒரு நிலைப்படுத்துவது போல் கிருஸ்துவ சமயத்தை வளர்க்க வலியுறுத்தப்பட்டன. 1837 ஆம் ஆண்டில் நம் நாட்டில் தோன்றிய பஞ்சத்தால் இந்து மதம் சார்ந்தவர்களும், அனாதைக் குழந்தைகளும் கிருஸ்துவ மதத்திற்கு மாற்றம் செய்யப்பட்டனர். 1857 ஆம் ஆண்டில் சிப்பாய்கள் பயன்படுத்தும் துப்பாக்கி ரவையில் பசு, பன்றி கொழுப்புச் சேர்த்தனர். இதனால் இந்துக்களும், முஸ்லீம்களும் கொதித்து எழுந்தனர். இதனால் சிப்பாய் கலகப் புரட்சி வெடித்தது. 1858 ஆம் ஆண்டில் இந்திய அரசு கிழக்கிந்திய கம்பெனியில் இருந்து விடுவிக்கப்பட்டு பிரிட்டிஷ் அரசருக்கு மாற்றம் செய்யப்பட்டது.

1905ஆம் ஆண்டில் பிரிட்டிஷ் அரசுக்கு எதிராக இந்திய தேசிய விடுதலைப்போராட்டம் தொடர ஆரம்பித்தது. இப்போராட்டத்தின் விளைவாக 1947ஆம் ஆண்டில் இந்தியா விடுதலை பெற்றது. பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் முடிவுப் பகுதியில், 19ஆம் நூற்றாண்டின் மையப் பகுதியில் இந்தியாவில் கலாச்சாரக் குழப்பம் நிலவியது. இதனால் ஆங்கிலேயர்களின் ஆதிக்கத்தின் விளைவாக இந்தியா தாக்குண்டு இருந்தது. ஆங்கிலேயர்களின் ஆட்சிப் பொறுப்பு தகர்ந்து போனாலும் புராதன பண்பாட்டின் மூலம் ஆங்கில ஆதிக்கத்தினால் ஐரோப்பியச் சிந்தனைகள், இலட்சியங்கள் இந்தியாவில் வேகமாகப் பரவி பாரதப் பண்பாட்டை சீரழித்தன.

ஆங்கிலப் படிப்பு மோகத்தினால் பிறப்பால் இந்தியர்களாக இருந்தும் மேனாட்டு ரசனை, நாகரீகம் இவற்றில் முழுகினர். இதனால் நம்நாட்டு கொள்கைகள் இளைஞர்கள் வசம் இந்திய பண்பாடு இல்லாத நிலை ஏற்பட்டது. இந்த மாற்றங்கள் இந்தியர்களை ஒரு நீள உறக்கத்தில் ஆழ்த்திவிட்டது. மத்திய காலத்தில் இஸ்லாமியர் ஆதிக்கத்தினால் பக்தி இயக்கம் வேகம் கொண்டதுபோல, நாகரீகத்தின் தாக்கம் இந்து சமயத்தில் பல சீர்திருத்த இயக்கம் தோன்றக் காரணமாயின.

இச்சீர்திருத்த இயக்கத்தின் மூலம் 1828ஆம் ஆண்டில் ராஜாராம் மோகன்ராய் 'பிரும

சமாஜத்தை' தோற்றுவித்தார். இந்த இயக்கத்தின் மூலமாக கிருஸ்துவ, முஸ்லீம் (இஸ்லாமிய) கோட்பாடுகளைக்கொண்டு தமது இயக்கத்தினை நெறிப்படுத்தினார். இதன்படி விக்கிரக வழிபாடுக்கு எதிர்ப்பு, ஒரே கடவுள் தத்துவம், உடன் கட்டை ஏறுதல், 'சதி' முறை ஒழிப்பு முறைகளை முன் வைத்தார். இக்கோட்பாட்டில் இன, சாதி, மொழி வேறுபாடில்லாமல் 'ஒரே கடவுள்' என்ற கோட்பாட்டை ஏற்கும் அனைவரும் பிரும சமாஜத்தில் அனுமதிக்கப்பட்டனர். மேலும் நாத்திகம், கிருஸ்துவம், இந்து சமய புராணத்தன்மை அனைத்தையும் பிரும சமாஜம் எதிர் கொண்டது.

ராஜாராம் மோகன்ராய், மகரிஷி தேவேந்திர தாகூர், பிரம்மானந்த கேஷப் சந்திரா சென் ஆகியோர் தொடர்ந்து தலைமைப் பொறுப்பு பேற்க பிருமசமாஜம் நாடெங்கும் வேகமாகப் பரவியது. 1875ஆம் ஆண்டில் பம்பாயில் சுவாமி தயானந்தரின் தலைமையில் "ஆரிய சமாஜம்" என்ற மற்றொரு இயக்கம் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. இதன் தலைவராகவும் திகழ்ந்தார். இவர் தனது வாத்திறமையால் கிருஸ்துவப் பிரச்சாரத்தையும், இஸ்லாமியத்தையும் வன்மையாக எதிர்த்தார்.

தயானந்தர், வேதங்களை முதன்மைப்படுத்தினார், அனைத்து ஞானத்திற்கும் அடித்தளம் வேதங்கள் என்றார். வேதகாலத்திற்குப் பிறகு ஏற்பட்ட

நிகழ்வுகளை தயானந்தர் ஏற்கவில்லை. வேதங்கள் பிராமணர்களுக்கு மட்டுமே உரியது என்ற நிலையை மாற்றி அனைவரும் படிக்க ஏற்பாடு செய்தார். சாதி வேறுபாட்டை கண்டித்தார். பெண் விடுதலைக்காகப் பாடுபட்டார். கல்வி போன்ற அறச்செயல்களின் மூலம் ஆரிய சமাজத்தை விரிவு படுத்தினார். இதனால் ஆரிய சமாஜம் வடநாட்டில் குறிப்பாக பஞ்சாப்பில் வேகமாக பரவியது.

இதற்குப் பின்னால் தோன்றிய 'பிருமஞான சபை' என்ற அமைப்பின் மூலம் கிறிஸ்துவ, லோகாயத கொள்கைகள் இந்தியாவில் பரவுவதை தடுத்து நிறுத்த வழிவகை செய்தது. மேலும் 1875ஆம் ஆண்டில் நியூயார்க்கில் பிளாவட்ஸ்கி என்ற ரஷ்ய அம்மையாரும், ஆல்காட் என்ற ஆங்கிலேய ராணுவ வீரரும் பிருமஞானசபையைத் தோற்று வித்தனர். இந்த அமைப்பானது இந்து தத்துவம், திபெத்திய பௌத்தக் கூறுகளை இணைத்து செயல்பட்டு மேனாட்டு மக்களைக் கவர்ச்சிப்படுத்தியது. இதனால் இவ்வியக்கம் பலரையும் ஈடுபடுத்திற்று என்று கூறப்படுகிறது.

இந்த இயக்கத்தின் மூலமாக இந்து சாத்திரங்களை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்து உலகெங்கும் பரவச் செய்தது. இச்சீர்திருத்த இயக்கம் இந்து கலாச்சாரம் முழுமையும் மேனாட்டு பண்பாட்டில் அடிப்பட்டுப் போகாமல் தடுத்து நிறுத்தியது. இந்து சமயத்தை முழுமையாகச் சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டும் என்ற வேகத்தில் பிருமசமாஜமும், ஆரிய சமாஜமும், சனாதன இந்துக்களின் பிடியில் இருந்து விலகின. சனாதனிகள், பாரதத்தின் ரிஷிகளும், முனிபுங்கவர்களும் காட்டிய வழியினிலே கடைபிடித்து வேத, இதிகாசங்கள் காட்டிய வழியைக் கடைபிடித்தது. சனாதனிகள் கொள்கை நெடுநாள் நீடிக்காமல் போய்விட்டது.

இந்திய வானில் சக்தி தரிசனம் கண்ட இந்து சமயக் கொள்கைகள், இலட்சியங்களிலும் சிறிதும் விலகாது சாதாரணமாக எளிமையோடு விளங்கியது. பாரத மண்ணில் தோன்றிய அருளாளர்கள், ஞானிகள், ரிஷிகள் போன்றவர்கள் அனுபவ வெளிப்பாட்டினை அருளுரையாக வெளிப்படுத்தினர். அருளுரை மொழிபவராகத் தோன்றியவர்தான் இராமகிருஷ்ண பரமஹம்சர் ஆவார்.

இந்து சமயத்தை காலங்காலமாகக் கட்டிப் போட்டது எதுவென்றால், உள்ளுணர்வில் நிகழும் அனுபவ வெளிப்பாடுகளே ஆகும். மேலும் அத்தவதிகளின் தத்துவ விளக்கங்கள், ராஜ போகத்தின் பல நிலைகள், ஹடயோகிகளின்

கடுமையான உடற்பயிற்சி, சாக்த - வைணவ - சைவ சமயங்களின் அன்பின் அடிப்படையிலான பக்தி நெறிகளே அனுபவ வெளிப்பாடு ஆகும். இந்த சமய கோட்பாடுகளையும், உண்மைகளையும் கண்முன் கொண்டும் செயல்பாட்டினைச் செய்தவர் ராமகிருஷ்ணர். இராமகிருஷ்ணரின் வாழ்வு கடவுளை நேரில் தரிசிக்க வைத்தது. பல்லாயிரக் கணக்கான மக்களுக்கு மனஅமைதி தரும் தத்துவமாகவும் வாழ்ந்தவர் என்ற மாண்பைப் பெற்றவர் என்று சைவ சமயம் சுட்டிக்காட்டுகிறது.

இவர் புகுத்தறிவாதிகளின் அறிவுப்பூர்வமான கேள்விகளுக்கும் அரிய விளக்கம் கொடுத்தவரும் ஆவார். இவர் கொள்கையில் ஈடுபாட்டின் செயல்பாட்டினைக் கவர்ந்த கடவுள் மறுப்புக் கொள்கையில் ஈடுபட்ட நரேந்திரன் இராமகிருஷ்ணரால் ஈர்க்கப்பட்டு சுவாமி விவேகானந்தர் ஆனார் என்ற சிறப்பும் உண்டு. இறையன்பு பெற்று இன்ப நிலை அடைந்த ராமகிருஷ்ணர் 1855ஆம் ஆண்டில் கல்கத்தாவில் உள்ள ஒரு காளி கோவிலுக்குப் பொறுப்பேற்றார். இதன் மூலம் இவருக்கு அம்பாள் தரிசனம், சமயங்களின் இறையனுபவம் அனைத்து சமய நெறிகளும் அவருக்குக் கிடைத்துள்ளது. 1862ல் பைரவி என்ற பெண் துறவி மூலம் தாந்திரீக சாதனம் பெற்றார். பரமஹம்சர் இராமபிரானை குழந்தையாகப் பாவித்த தாயின் வாட்சலயத்தோடு இராமரின் உலோகச் சிலையுடன் திருமேனியுடனும் இந்துமத கொள்கையின்படி உலாவி வந்துள்ளார்.

இவர் கண்ணன் மேல் காதல் கொண்ட அடிப்படையில் ஒருநாள் பகவத்கீதை படிக்கக் கேட்டபொழுது, கண்ணபெருமான் காட்சியும் அளித்து உள்ளார். டோராபூரி என்ற வேதாந்த குரு தக்ஷிணேஸ்வரத்தில் தங்கிய பரமஹம்சர் அத்தைவத வேதாந்தத்தைப் பிழிந்து கொடுத்தார். 1865இல் பரமஹம்சர் இரவுபகலாக நீரில் சமாதி நிலையில் இருந்துள்ளார். இவருக்கு பக்திநெறி, ஞானமார்க்கம், யோகநெறி, கர்மநெறி என இந்து சமயத்தின் அத்தனை கூறுகளும் இவருக்கு கைவந்த கலையாம்.

1866ஆம் ஆண்டில் தக்ஷிணேசுவரர் கோவில் தோட்டத்தில் ஒரு இஸ்லாமியர் மிகுந்த சிரத்தை யோடு தொழுகை செய்து கொண்டு இருந்தார். அவரிடம் மதபாகுபாடு இன்றி உபதேசம் பெற்ற பரமஹம்சர் முஸ்லீம் பக்தர் போலவே உடைகளை அணிந்து கொண்டு பழக்க வழக்கங்களையும் மாற்றிக் கொண்டு நமாசும் (பிரார்த்தனை) செய்து வந்தார். இவருக்கு நபிகள் நாயகம் காட்சியும் அளித்து உள்ளார்.

1874ஆம் ஆண்டில் ஷம்புசரண் முல்லிக் என்பவரை பைபிள் படிக்கச் சொல்லி கேட்டும் உள்ளார் பரமஹம்சர். மூன்று நாள் பரமஹம்சர் இதே சிந்தனையாகவே இருந்து உள்ளார். நான் காவது நாள் இவரது இதயத்தில் ஒரு குரல் வெளிப்பட்டது. இது மனிதகுல மீட்சிக்காக இரத்தம் சிந்திய இயேசுபிரான் என்ற குரல் ஓசை எழுந்தது. இயேசுபிரான் பரமஹம்சரின் தெய்வீக நிலையில் படித்தவர்களும், பாமரர்களும் ஈர்க்கப்பட்டு அவரைச் சுற்றி திரண்டனர். சீடர்கள் பலர் உருவானார்கள். அவர்களுள் தலைசிறந்தவர் சுவாமி விவேகானந்தர், இந்நிலையில் இந்துமத சைவத்திற்குப் பாடுபட்ட பரமஹம்சர் 15.8.1886ஆம் ஆண்டு அவரது சமாதி கூடுமுன் விவேகானந்தரை அழைத்தார், அப்போது பரமஹம்சர் “என்னுடைய எல்லாவற்றையும் உனக்குக் கொடுத்துவிட்டேன். நான் இப்போது வெறும் ஏழை பக்கிரி, இந்த பிள்ளைகளை கவனித்துக்கொள்” என்று அருளுரை கூறிவிட்டு இறைவனுடன் கலந்து உள்ளார்.

பரமஹம்சரிடம் அருளுபதேசம் பெற்ற விவேகானந்தர், பரமஹம்சரின் சீடர்களை யெல்லாம் ஒன்று திரட்டினார். 1893 ஆம் ஆண்டில் அமெரிக்கா சென்ற விவேகானந்தர், சிகாகோ சமயப் பேரவையில் உரையாற்றினார். பேரவையை

அவரது பேச்சு மெய் மறக்க வைத்துள்ளது. பேரவை முடிந்தும் மீண்டும் 16 நாட்களில் 10 முறை விவேகானந்தர் பேச அழைக்கப்பட்டுள்ளார்.

இவ்வாறாக மூன்று ஆண்டுகாலம் அமெரிக்கா, ஐரோப்பா நாடுகளில் சுற்றுப்பயணம் செய்து பல இடங்களில் உரையாற்றி உள்ளார் விவேகானந்தர். பயணம் முடிந்து இந்தியா திரும்பிய உடன் இராமகிருஷ்ணரின் பிற சீடர்களைத் துணை கொண்டு மே 1897ஆம் ஆண்டில் “ராமகிருஷ்ண மிஷன்” என்ற நிறுவனத்தை ஆரம்பித்தார். ராமகிருஷ்ண பரமஹம்சரின் அருள்மொழிகளை அமெரிக்கா, ஐரோப்பா, இந்தியா ஆகிய நாடுகளில் பிரச்சாரம் செய்தும், சமயக் கோட்பாடுகளையும் பரப்பினார். இதோடு மட்டுமின்றி பஞ்சம், வெள்ளம் நிகழும் காலங்களில் மக்களுக்கு உதவும் தொண்டு நிறுவனமாகவும் விளங்கியது இந்நிறுவனம். குரு நாதர் இலட்சியங்களை நிறைவு செய்த விவேகானந்தர் 1902ஆம் ஆண்டில் இறைவனடி சேர்ந்தார்.

இவ்வாறாக சைவப்பெருவெளியில் மேனாட்டு ஆதிக்கத்தையும், கலாச்சாரச் சீரழிவும் ஏற்படா வண்ணம் பல்வேறு ஆன்றோர்கள் தம் இந்திய சைவ சமயத்தை நிலைநாட்ட பாடுபட்டவர்களைப் பற்றி நினைவு கூறுவதைப் பெருமதித் கொள்கின்றேன்.

ஜெயகாந்தன் விருது வழங்கும் விழா

நாள் 23-4-2016 மாலை 4 மணி

இடம் பூ.சா.கோ. தொ.நு. கல்லூரி 'D' அரங்கம்

வரவேற்புரை மு.வேலாயுதம்

தலைமை உரை

நீதியரசர் வெ.ராமசுப்பிரமணியன்

ஜெயகாந்தன் விருது ரூ. 100000

பெறுபவர் எழுத்தாளர் ச.தமிழ்ச்செல்வன்

நாலுகோட்டை எம்.கிருஷ்ணன் செட்டியார்

திருமதி சேவாள் ஆச்சி

நினைவுப்பரிசு ரூ. 25000

பெறுபவர் எழுத்தாளர் இளஞ்சேரல்

நல் நூலகர் விருது ரூ.10000

பெறுபவர் பா.விஜயன்

கோவைப்புதுர் அரசு கிளை நூலகம்

வாழ்த்துரை

டாக்டர் கே.எஸ்.சுப்பிரமணியம், சென்னை

திருமதி ஜெயந்த ஸ்ரீ பாலகிருஷ்ணன்

நாஞ்சில் நாடன்

விழா ஒருங்கிணைப்பு கா.சு.மணியன்

விஜயா வாசகர் வட்டம்
விஜயா பதிப்பகம்
கோயம்புத்தூர்

புனைவும் பிரக்ஞையும்

✧ பேராசிரியர் ச.வின்சென்ட்

சிறுகதை ஒரே மூச்சில், ஒரு அமர்வில் படிக்கக் கூடியது; அது ஒரே ஒரு விளைவை அல்லது தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் என்பார் எட்கர் ஆலன் போ. அந்தத் தாக்கம் கதை வாசகரிடம் ஒரு மனவெழுச்சியைத் தூண்டக் கூடியதாக உணர்ச்சியைத் தொடுவதாக இருக்கலாம். கதையின் ஒரு பாத்திரம் முன்னிறுத்தப் படுவதால் நிகழலாம். கதைப் பின்னல், கதைக் கரு, கதைத் தளம் கூட - போவின் ஹவுஸ் ஆப் அஷரில் போல - ஒரு விளைவை ஏற்படுத்தலாம். திடீர் திருப்பத்தில் முடிவடையும் ஓ.ஹென்றியின் சிறுகதையில் போல கதை சொல்லும் யுத்தியும் ஒரு காரணமாக அமையலாம்.

சா.தேவதாஸ் அவர்களின் நூல் இரண்டு பகுதிகளைக் கொண்டது. முதல் பகுதி பல நாட்டுச் சிறுகதைகளின் தொகுப்பு. இரண்டாம் பகுதியான பதிவுகள் பல்வகைக் கட்டுரைகள் அடங்கியது. முதற் பகுதியில் பதினான்கு சிறுகதைகள், அவற்றில் கநாசவுடைய படைப்பு ஒரு பயணக் கட்டுரை போல இருப்பதால் அதை விட்டுவிடலாம். பிறவற்றை வகைப்படுத்திப் பார்ப்பது எளிதில்லை. ஏனென்றால் அவை அல்ஜீரியா முதல் மெக்சிகோ வரை பல நாட்டுப் பின்னணிகளிலிருந்தும், சூழல்களில் இருந்தும் வருபவை. எனினும், அவற்றில் சிறுகதையின் பொதுவான கூறுகள் காணப்படுகின்றனவா என்பதைப் பார்ப்பது பயனளிக்கும்.

முதற் கதை 'தாக்குதல்'. அல்ஜீரிய நாட்டு ஆஸியா ஜேபார் எழுதியது. அல்ஜீரியாவின் உள் நாட்டுக் கலவரங்களின் பின்னணியில் முஸ்லீம்களே முஸ்லீம்களைப் பழி தீர்த்துக் கொள்ளும் கொடூரத்தில் ஃபிரெஞ்ச் ஆசிரியர் மௌராத் சுடப்பட்டு இறக்கிறார். தன் கண் முன்னால் கணவன் கொல்லப்படும் கோரத்திலிருந்து விடுபட முயலும் மனைவி, தன் துன்பத்தையும், தன் கணவரின் தியாகத்தையும் மதிக்காத மாணவர்களின் சொற்களால் வெடித்துச் சிதறிப் போக, அறுவைச் சிகிச்சைக்குப் பின் மெல்லக் குணமாகி வரும் மகனுடன் தொலைதூரம் போகிறாள். மாணவன் ஒருவனின் சொல் அவளைப் புண்படுத்துவதாக, துப்பாக்கியால் சுடப்பட்டதாகத் தோன்றுகிறது அவளுக்கு. மாணவனின் சொல்லில் 'சித்தாந்த மோதல்கள், அதன் சந்தேகங்கள், அதன் குறியற்ற தன்மை' ஆகியவற்றைக் கண்ட அந்தக் கைம்பெண்ணின் மனக் குமுறலின் அவலம் நெஞ்சைத் தொட்டு வேறு அண்மை நிகழ்வுகளை மனத்தில் எழுப்பவில்லையா?

இதுபோல அவலத்தை விட ஒருவகைப் பயங்கரத்தை உண்டாக்குகின்ற 'அரசியல்' கதை ஜோஹிந்தர் பால் எழுதிய பஞ்சாபிச் சிறுகதையான 'இறுதிப்பாடம்' 'கொல்லும் ஆசையே கிடையாத அனைவரையும் காக்கின்ற கடவுளைப்' பின்பற்றுகின்ற சந்தாவும் பந்தாவும் ஒருவரையொருவர் மடித்துக் கொள்கின்ற பயங்கரம். சந்தாவின் உருவில் இறந்துபோன தன் மகள்

வந்து விட்டாள் என்று மகிழ்ந்திருந்த பாட்டியின் மன நிலை எப்படியிருக்கும்?

தொகுப்பிலுள்ள சில சிறுகதைகளில் பாத்திரப் படைப்பு முன் நிற்கிறது. மீன்பிடிப்பில் 24 ஆண்டு அனுபவம் வாய்ந்த 43 வயதே ஆன லி காய்போவின் சீனக் கதை 'மீன் பிடித்தல்' அவன் திருடர்களின் அரசன், கில்லாடியான மீனவன். திருடனாயிருப்பதில் தவறென்ன என்று தனது திருட்டுத் தொழிலுக்கு நியாயம் கற்பிப்பவன் மீன்களுடன் போராடி வெற்றி பெற்றவன். கடைசியில் தான் திருடிய மீனால் கடலில் மூழ்கிப் போகிறான். லி காய்போ, ஹெமிங்வேயின் 'கிழவனும் கடலும்' கதையில் வரும் சந்தியாகோவை நினைவுபடுத்தினாலும் இருவரும் எவ்வளவு எதிர் எதிரானவர்கள்!

கதை மாந்தரை முன் வைக்கும் இன்னொரு கதை எலிசபெத் பிஷப் எழுதிய 'கிராமத்தில்'. இந்த நீண்ட கதையில் ஒரு சிறுமிதான் கதைத் தலைவி. அவள் வாயிலாகச் சொல்லப்படுகின்ற அனுபவங்களில் அவளுடைய பாட்டி, அத்தைமார், 'கிளாங், கிளாங்' என்று தனது பட்டறையில் அடிக்கும் நேட், செல்வி குர்லே, நெல்லி என்ற பசு, பல் போன செவிட்டு நாய் ஜேக் என்று ஒரு குறுநாவலுக்குரிய மாந்தர் வந்து போகிறார்கள். ஆனால் முன்னால் நிற்பது அந்தக் கிராமம் தான். அந்த அமைதியும், 'கிளாங், கிளாங்' சப்தமும், மேய்ச்சலுக்கு அழைத்துச் செல்லப்படும்

நெல்லியும், உடை தயாரித்தல் முதல் வைக்கோல் படப்பில் பற்றிய தீயை அணைக்கும் பணி வரையில் நடமாடும் நோவாஸ்காட் கிராமம் இன்று எங்கே போயிருக்கும்?. 'வெறிச் சொல்' என்ற சிறுகதை பிளவு ஆளுமையான முகமது சுல்தானைக் காட்டுகிறது.

கதைப் பின்னல்கள் முன்புலமாக இருக்கும் கதைகளும் உள்ளன. அமெரிக்க யூத நாவலாசிரியர் பெர்னார்ட் மலமுடின் 'ரெம்ப்ராண்டின் தொப்பி' சிற்பி ரூபினுக்கும், கலை வரலாற்றாளர் அர்கினுக்கும் ஒரு தொப்பியின் காரணமாக ஏற்படும் முரண்பாடும், அதன் விளைவாக ஏற்படும் சிக்கலும், தான் என்ற எண்ணம் மறைந்து, மன்னிப்புக் கேட்கும் மனமாற்றம் ஏற்படும் போது அந்தச் சிக்கல் அவிழ்ப்பதும் ஆகியவற்றைச் சொல்கிறது. இக்கதையின் உட்கருவும் முக்கியத்துவம் பெறுகிறது என்றும் சொல்லலாம்.

பீட்டர் அகராய்ட் எழுதிய கிறிஸ்துமஸ் சிறுகதையான 'மேஜைப் பேச்சு' ஆவிகளின் கதை. கதை முடிவில் எதிர்பாராத திருப்பத்தைத் தரும் முயற்சி. ஏற்கனவே இதுபோன்ற கதைகள் படித்திருப்பதால் புதுமை இல்லை. முடிக்கப்படாத விளையாட்டான இறப்பினை மையமாகக் கொண்டது கனில் கங்கோ பாத்யாய எழுதிய 'ஒரு தேவதை அஞ்சுகிறது' என்ற சிறுகதை. இதில் தேவதையின் வேண்டுகோளுக்குக் கீழ்ப்படிந்தவன் தேவதையைக் காணாமல் திகைத்து நின்று 'இப்போது எனக்கு நேரும்' என்று கேட்பது மரணம் தன்னை விட்டு ஏன் போனது என்ற அங்கலாய்ப்பா?

கதைக் கருவே முன் நிற்கும் கதைகளில் ஒன்றான ஃபிரெஞ்சுக் கதை 'வணக்கத்திற்குரிய தந்தை கவுச்சரின் காயகல்பம்.' இவ்வுலகச் செல்வத்திற்காக (அது நல்ல காரியத்திற்காக இருந்தாலும்) ஆன்மாவை விற்கலாமா என்ற கேள்வியை எழுப்புகிறது. டாக்டர் ஃபாஸ்டஸ் அவல முடிவை அடைகிறார். தந்தை கவுச்சர் தப்பித்து வெளியே வருகிறார். ஆனால் மற்றவர்கள்...!

முப்பத்தொன்பது வயது வரை தனக்காக வாழாமல் தனது குடும்பத்துக்காக வாழ்ந்து கன்னியாகவே மரணத்தைத் தழுவிப்போது தனது தம்பியாகத் தான் நேசித்த இயேசுவே வந்து கையைப் பிடித்த போது அமைதி அடைகிற பெண்ணின் கதை 'அன்னம்மா டீச்சர் ஒரு நினைவுக் குறிப்பு.' அன்பைத் தவிர வேறொன்றையும் தர இயலாத ஏழைச் சகோதரன் குத்து வெட்டுக்களால் கதறி இறந்து போனார். அன்பையும் தன்னிடமுள்ள அனைத்தையும் தந்துவிட்டார் அன்னம்மாள்.

பிரேசில் நாட்டுச் சிறுகதையான 'போர்கலின் செயலர்' கண்பார்வை இல்லாத ஒரு பெண் எழுத்தாளரின் கதை. படைப்பாளியையும் படைப்பையும்

முனைவும் பிரக்ஞையும்

தமிழில்: சா. தேவதாஸ்

வெளியீடு: பன்முகம்

விலை: ரூ. 300/-

பற்றிய கதையாகவே இதனை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். கதைக்குக் கருக் கொடுக்கும் படைப்பாளியும் எழுத்துக் கொடுக்கும் செயலரும் ஒருவராகவே தோன்றுகின்றனர். ஒரு படைப்பாளியின் கதைக் கருவிற்கு உருக் கொடுத்தது மெருகேற்றுவது இங்கே அவருடைய செயலர். எழுத்தாளரை முழுமையாக ஆட்கொண்டிருக்கும் அந்தச் செயலர் யார்? எழுத்தாளரேதான்.

மெக்சிகோ நாட்டுக் கதையான 'இரகசியத் திருமணம்' திருமண, பால் உறவுகளின் விகாரங்களைக் காட்டுகிறது. தன் காதலன் லியோவிடம் லாவண்யா தன் கணவன் கிறிஸ்டோபலினுடைய போலியான சிரிப்பையும், அவனோடு ஏற்பட்டிருக்கும் விடமுடியாத உறவையும் விளக்குகிறார். உரையாடலாக விரியும் கதையில் 'தொடர்ந்து ஆட்டத்தை மாற்றிக் கொண்டிரு' என்று லியோ சொல்வது தான் கதைக் கரு.

இங்கிலாந்துச் சிறுகதையான 'மக்தலேனா: சில மனப் பதிவுகள்' வித்தியாசமானது. இயேசுவின் தாய் மேரியும், புனித யோவானின் தாய் மேரியும், மக்தலீன்

மேரியும், பணிப் பெண் பாத்திமாவும் படகில் பயணித்து கடற்கரையை அடைகின்றனர். தாய்மை அடையாத மக்தலேனா மட்டும் தனித்துப் புறப் படுகிறாள். தன் பாவங்களுக்காக நோன்பிருக்கிறாள். இதுதான் கதை. ஆனால் ஓவியங்களில் மக்தலேனா படிமங்களை எடுத்துக் கொண்டு நமது கதைத் தலைவியின் துறவு வாழ்க்கையை வேறு படிமங்களாகக் காட்டும் ஏஞ்சலா கார்டர் மனிதர் வரலாற்று நாயகர் களைக் காண்பதிலுள்ள வேறுபாடுகளைக் காண்பிக்கிறார். டான் பிரவுனுடைய கண்களில் டாவின்சியின் ஓவியம் ஏற்படுத்தும் எதிர்மறைத் தாக்கத்தையும் இங்கு நினைவுகொள்ள வேண்டியிருக்கிறது.

இரண்டாம் பகுதியான பதிவுகளில் எட்டுக் கட்டுரைகள் இடம் பெற்றுள்ளன.

முதல் கட்டுரை இச்சனின் நோராவாகவும் பல திரைப்படங்களில் நாயகியாகவும் நடித்த லிவ் உல்மன் எழுதிய 'சேஞ்சிங்' என்ற சுய சரிதை நூலின் ஒரு அத்தியாயத்தின் தமிழாக்கம். 'முகமுடிகள்' என்ற இந்த அத்தியாயம் உல்மானின் மனிதத்தை வெளிக்காட்டுகிறது; அவருடைய எளிய அனுபவங்கள்; மென்மையாகக் கூறப்படுகின்றன.

எலியட் வெய்ன்பெர்கரின் 'காகிதப் புலிகள்' புலிகள் வரலாற்றிலும் இலக்கியத்திலும் காணப்படும் பதிவுகளைச் சுவையாகத் தருகிறது. வோட்ஸ்வொர்த் முதல் பிளேக் வரை ரட்யார்ட் கிப்ளிங் முதல் எமிலி டிக்கின்சன் வரை பல இலக்கியவாதிகளின் பதிவுகளை வாசிக்கிறோம். சீனாவின் யின்-யாங் தத்துவத்திலும், கூடப் புலி வருகிறது. சீரங்கப்பட்ட திப்பு சுல்தான் என்ற புலியின் வரலாறும் இடம் பெறுகிறது. எண்பதுகளில் புலிகளின் எண்ணிக்கை உலக அளவில் பட்டியலிடப்படுகிறது.

1991 முதல் 1995 வரையில் நடைபெற்ற க்ரோஷிய போரின் கோரத்தை அனுபவித்த சிறுமி ஸ்லடாவின் நாட்குறிப்பின் சிநேகம் இன்னொரு ஆனி ஃபிராங்க் நாட் குறிப்பு. ஃபிரேயா ஸ்டார்க்கின் பயண விபரம் 'பயணத்தின் எதிரொலி' என்ற நேர்காணலும் பதிவுகளும் தத்துவார்த்தச் சிந்தனைகள். - மிரோஸ்லாவ் ஹோலுப் என்ற செக் நாட்டுக் கவிஞர் தனது இந்தியப் பயணத்தை விவரிக்கிறார். இஸாபெல் ஆலண்டன் எழுதிய நாவலின் விமர்சனமும் பின்னூரையும் சுவையாகத் தரப்பட்டிருக்கின்றன. ரிட்விக்க் கட்டக் என்ற இந்தியத் திரைப்படப் படைப்பாளரின் குறிப்புகளும், ஜார்ஜ் ஸ்டைனரின் மொழியின் படியும் ஃபாஸிசுத் தடங்கள் என்று மொழியியற் கட்டுரையும் இத் தொகுதியில் இடம் பெறுகின்றன.

உலகின் பல நாட்டுச் சிறுகதைகளை மிக அருமையாக மொழியாக்கம் செய்திருக்கிறார் நண்பர்

சா.தேவதாஸ். அந்தந்தக் கதையின் பின்புலத்திற்கும் கதைத் தளத்திற்கும் ஏற்றவாறு அவருடைய நடை விளையாடுகிறது. பதிவுகள் தொகுப்பிலும் அவருடைய மொழியாக்கத் திறன் முன்னிற்கிறது.

கவிதையை மொழியாக்கம் செய்வது கடினம் என்று திரு.தேவதாஸ் ஒரு நேர்முகத்தில் குறிப்பிட்டிருப்பதாக நினைவு. ஆனால் எமிலி டிக்கின்சனின் கவிதையை என்ன அருமையாக மொழிபெயர்த்திருக்கிறார்! 'மக்தலேனாவின் மனப் பதிவுகள்' கவிதை இல்லாமல் வேறு என்ன?

இரண்டு பகுதிகளையும் தனித்தனி நூலாகப் பதிப்பித்திருக்கலாம். 'அல்லது'க்குப் பதிலாக (அ) என்று அடைப்புக் குறிகளுக்குள் தரப்பட்டிருப்பதைத் தவிர்த்திருக்கலாம். பிழைகள் திருத்திச் சரிபார்ப்பதில் இன்னும் சுவனம் செலுத்தியிருக்க வேண்டும். ●

FORM - IV

Statement about ownership and other particulars about newspaper New Century in Ungal Noolagam to be published in the first issue every year after the last day March.

1. Place of Publication : Chennai
2. Periodicity of its Publication : Monthly
3. Printer's Name : T. Rathinasabapathy
Nationality : Indian
Address : Pavai Printers (P) Ltd.,
142, Jani Jhan khan Road,
Royapettah, Chennai - 14.
4. Publisher's Name : Shanmugam Saravanan
Nationality : Indian
Address : New Century's Readers Sangam,
142, Jani Jhan khan Road,
Royapettah, Chennai - 14.
5. Editor's Name : T.Stalin Gunasekaran
Nationality : Indian
Address : 142, Jani Jhan khan Road,
Royapettah, Chennai - 14.
6. Names and addresses of individuals those who own the newspaper and partners or shareholders holding more than one percent of the total capital.

I, S.Saravanan, hereby declare that the particulars given above are true to the best of my knowledge and belief.

(S.Saravanan)

Signature of Publisher

மக்கள் வாழ்வில் சாங்கியம் சடங்குகள்

☀ க. இளங்கோ

நலம் குலைந்தார் வாழ்வில் நலமே விளைய வேண்டி மேற்கொள்ளப்படும் சடங்குகளும், சடங்கியல் சார் நம்பிக்கைகளும் எனிய மக்கள் வாழ்வில் காணப்படுகின்றன. இயற்கையுடன் உறவாடி இயற்கை நிகழ்வுகளைக் கண்டு தமக்கான வளம் இயற்கையைப் போல நடந்து கொள்வதன் மூலமே கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் மேற்கொள்ளப்படுவனவாக அவை அமைந்துள்ளன. இவற்றை வளமைச் சடங்குகள் (Fertility rituals) என அழைக்கலாம். தொடக்க காலத்திலிருந்தே கடைபிடிக்கப்பட்டு வரும் இச்சடங்குகளை இன்றும் வேளாண்குடிகளாக விளங்கும் மக்கள் பின்பற்றுகின்றனர். மேற்கு தமிழகத்தின் கிருஷ்ணகிரி-தருமபுரி மாவட்டத்தில் பரவலாக பின்பற்றப்படும் சடங்குகள் இங்கு ஆராயப்படுகின்றது. அம்மக்களின் பிறப்பு, இறப்பு, திருமணம் ஆகிய நிகழ்வுகளில் மேற்கொள்ளப்படும் இச் சடங்குகள் அவர்களது நடைமுறை வாழ்வின் கண்ணோட்டங்களிலிருந்தே தோன்றியவை ஆகும்.

பூச்செடியில் வைத்தல்:-

மழலை முதல் சிறு வயது குழந்தைகள் வரை இறந்தால் மேற்கொள்ளப்படும் சடங்கு இது. அக் குழந்தைகளைப் புதைக்கும் போது மஞ்சள் சாந்தில் நனைக்கப்பட்ட வேட்டியில் சுற்றிக் கட்டியே புதைக்கின்றனர். மஞ்சள் பூசிய துணியில் சுற்றிக் கட்டுதல் என்பது மீண்டும் கருவறைக்குச் செல்வதற்கான சடங்காகும். கைக்குழந்தையாயிருப்பின் அக்குழந்தையின் தாயாரிடம் இருந்து பால் பெறப்பட்டு அதனை இறந்த குழந்தைக்கு திலகமாய் இட்டு வாயிலும் ஊற்றி மஞ்சள் துணியில் சுற்றி கட்டி புதைப்பர்.

பதினோறாம் நாள் அக்குழந்தையின் வயதுக்கேற்ற ஆடைகளும், கருகமணி வளையல், பூ, தின் பண்டங்கள், பொறிகடலை ஆகியவற்றை நீர் நிறைந்த கிணற்று மேட்டில் உள்ள செவ்வரளி போன்ற பூஞ்செடியின் வேரில் வைத்து சடங்கு மேற்கொள்கின்றனர். இது மீண்டும் அக்குழந்தை தாயின் வயிற்றில் வந்து பிறக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் நிகழ்வதாகும். அம்மை, காலரா முதலான நோய்களால் இறந்திருந்தாலும் மாரியம்மனால் அழைத்துக் கொள்ளப்பட்ட அக்குழந்தைகள் மீண்டும் வந்து பிறப்பர் என்று நம்புகின்றனர். மீண்டும் பூவாய் மலரும் என்ற நம்பிக்கையே “பூச்செடியில் வைத்தல்” சடங்காகும்.

எருவின் மீது மறுமணம் செய்வித்தல்:-

இது இளம் விதவை திருமணத்தில் மேற்கொள்ளப்படும் சடங்காகும். திருமணம் ஆன சிறிது காலத்தில் கணவனை இழந்த பெண்ணை மணக்க வேறு ஆண் முன் வரும் போது உற்றார் மறுமணம் செய்விக்க முயலும் போது மேற்கொள்ளப்படும் சடங்காகும். முதல் கணவன் விபத்தினால், கொள்ளை நோயினால், எதிர்பாராத நிகழ்வுகளால் மரணமுற்று விதவையாகியிருப்பர். அவர்களுக்கான திருமணம் ‘இரவில்’ நடைபெறும். தரையில் தொழுஉரமான ‘எரு’ வினைக் கொட்டி நிரவி அதன் மீது வெள்ளை வேட்டி போர்த்தி அதன் மீது மணமக்களை அமரச் செய்து திருமணம் நிகழ்த்தப்படுகின்றது. மணமகளின் கையில் ‘நல்ல விளக்கு’ ஏற்றித் தரப்படுகின்றது. மண நிகழ்வின் போது மணமகளின் கையில் ஏற்றப்படும் ‘நல்ல விளக்கு’ தீபமானது, அவளது இருண்ட வாழ்வில் மீண்டும் ஏற்றப்பட்ட ஒளிவிளக்காகும். அதன் பிறகு தாலிகட்டுதல் நடைபெறும். இத்திருமணத்தைப் பொறுத்தவரை, அவளின் தாய்வீட்டிலேயே நிகழ்த்தப்படுகின்றது. கோயில், மண்டபம், மணமகன் இல்லம் முதலிய இடங்களில் நடத்துவதில்லை. இது மிகுந்த கவனத்துடன் எதிர்பார்ப்புடனும், நம்பிக்கையுடனும் மேற்கொள்ளப்படுகின்றதையே உணர்த்துகின்றது. மேலும் நாற்று விடும் போது, முளைவிடும் நாற்று பழுதானால், வளர்ந்து பயிராகாமல், நோயினால் தாக்குண்டு அழிந்து போனால், மீண்டும் நன்றாக எருவிட்டு, பழுது நீக்கி நாற்று விட்டு விவசாயம் மேற்கொள்ளுவதை ஒத்ததாகவே இந்த மறுமணச் சடங்கு நிகழ்வுகள் அமைந்துள்ளன. இங்கு திருமணம் என்பது வேளாண்மைச் செயலாகவே கருதப்படுகின்றது. வேளாண்மை செழிக்க எருவிட்டு நீர் பாய்ச்ச வேண்டும் என்று வள்ளுவர் கூறுவதை எண்ணிப் பார்த்தல் வேண்டும். பட்டுப்

போன மணமகளின் வாழ்வு செழிக்க எருவிட்டு நீர்பாய்ச்சத் தகுந்த ஆடவனை கரம் பிடிக்கும் திருமணம் இவ்வகையில் நடைபெறுகின்றது.

நாக்கு சுட்டு சேர்த்துக் கொள்ளுதல்:-

தம் குடிவிட்டு, ஊர் விட்டு வேற்றுப் புலங்களுக்குச் சென்று வாழ நேரிடும் போது, தொழில் புரியும் நிலையில் வேற்று சாதியாருடன் பழகி கலந்துறவாடும்போது காதல் தோன்றுவதும், மணம்புரியும் நிலைக்கு உறவு வலுப்படுவதும் நிகழ்வதுண்டு. இந்நிலையில் வேற்றுப்புலத்தில் மணம் புரிந்தோ, மணம் புரிந்துகொள்ள தமது சுற்றத்தார், ஊராரிடம் தமது இணையுடன் வரும் போதோ அவர்களை சாதி கெட்டவர்களாகக் கருதி ஒதுக்கிவைப்பது பொதுவான வழக்கம். ஆனால் அவ்வாறு சாதி கெட்டவர்களாகக் கருதி

ஒதுக்கி வைக்காமல் மீண்டும் தம்மவராகவே சேர்த்துக் கொள்வதற்கான ஒரு சடங்காகவே ‘நாக்கு சுட்டு சேர்த்துக் கொள்ளுதல்’ சடங்கு அமைந்துள்ளது. வேற்றுப் புலத்திலிருந்து தமது சாதியைச் சார்ந்த ஆடவனால் அழைத்து வரப்படும் பெண்ணையும் தமது சாதிக்குள் இணைத்துக் கொள்ளும் சடங்காகவும் அமைந்துள்ளது. குல தெய்வத்தின் முன்பாக பாதம் மறையும் அளவு குழி வெட்டி அக்குழியினுள் பசவினுடைய சாணத்தைக் கரைத்து ஊற்றி, அதனுள் மணத்தம்பதியரை நிறுத்தி வைத்து, குல தெய்வத்தை வணங்கிய பிறகு, அத்தெய்வத்திற்கு ஏற்றப்பட்ட தீபத்தின் திரியைக் கொண்டு வந்து இருவரின் நாக்கையும் நீட்டச் செய்து நுனியைச் சுடுவதன் மூலமாக சாதி

தீட்டு கழிந்ததாகக் கருதுகின்றனர். அதன் பிறகு எவ்விதத் தடையுமின்றி தம்மவராக ஏற்றுக் கொள்கின்றனர். வேற்றுமை பாராட்டுவதில்லை.

முறைப்பாடு தீர்த்தல்:-

ஒரு குடியைச் சார்ந்தவர்களுக்குள் ஏற்படும் முறைப்பாடு (அ) கோரிக்கைக்காக பிணக்குகள் ஏற்பட்டு பேச்சுவார்த்தை அற்றுப் பல காலம் இது நீடித்து வரும் நிலையில் அக்குடியினுள்ளே நிகழும் இறப்பு, திருமணம் போன்ற நிகழ்வுகளுக்கு மீண்டும் பிரிந்துள்ளவர்கள் ஒன்று சேர்ந்து செயலாற்ற வேண்டிய நிலையில் அல்லது இறந்து போனவரின் இடத்திலிருந்து செயலாற்ற பேசா திருப்பவரே பொறுப்பேற்க வேண்டிய உறவுடைய வராய் இருக்கும்போது, இரத்த உறவுள்ள குடிகளுக்குள்ளே இச்சடங்கு மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. இறப்பு, திருமணம் போன்ற நிகழ்வில், இரு தரப்பினரும் ஒன்று கலந்து சடங்கு மேற்கொள்ளும் முன்பு 'முறைப்பாடு தீர்த்துக் கொண்ட' பிறகு சடங்கினைத் தொடங்குகின்றனர். அவ்வாறு தீர்த்துக் கொள்ளாமல் நேரடியாக ஒன்று கலந்து செயலாற்றும்போது முறைப்பாடு தாக்கும் என்றும், இதனால் மேலும் தீங்கும், உயிர் சேதம் போன்ற விளைவுகளும் நேரலாம் என்றும் கருதுகின்றனர். சில வேளைகளில் இறப்பு நேர்ந்துள்ள குடிகளில் அடுத்தடுத்து மரணங்கள் நேர்ந்து விடலாம். அம் மரணங்கள் நோய், விபத்து முதலான காரணங்களால் ஏற்பட்டிருக்கலாம். ஆனால் தொடக்கத்தில் நிகழ்ந்த இறப்பில் பிணக்குற்று பேசாதிருந்தவர்கள், பிரிந்திருந்தவர்கள் இறப்பில் அதனை மறந்து ஒன்று சேர்ந்ததால் தான் "முறைப்பாட்டின் தாக்கத்தால்" தொடர்ந்து உயிர் சேதங்கள் ஏற்படுகின்றது என்று காரணம் கற்பித்து இக்குறை பாட்டை நிவர்த்தி செய்திட பெருமளவில் ஆடு, மாடு, அசையும், அசையா சொத்துக்களை பறித்துக் கொள்ள புரோகிதக் கூட்டங்கள் முயன்ற போது, அதற்கு மாற்றாக சில சடங்குகள் நிகழ்த்தி சரிப்படுத்திக் கொண்டு ஒரு வாயிலில் நுழைந்து ஒரு இல்லிடத்தில் பழங்குபவர்களாக மீண்டும் மாற்றமடைகின்றனர். இது முறைப்பாடு கழித்தல் ஆகும்.

துக்க வீட்டிற்கு துக்கம் கேட்க புகும் முன்பு இடைவழியிலேயே பிரிந்திருப்பவர்களை தனித் தனியே நிறுத்தி இருதரப்பாருக்கும் இடையில் திரையிடப்படுகின்றது. கிழக்கு மேற்காக நிறுத்தப்பட்டுள்ள அவர்களின் இரண்டு தரப்பிலும் தலைமையானவர்கள் எதிரே இருப்பவருடன் இனி எப்போதும் ஒன்றாகவே இருப்போம் என்று ஒரு

மனதுடன் கூறி எதிரே இருப்பவர்களுக்கு நெற்றியில் திலகமிடுகின்றனர். அவ்வாறே எதிர் தரப்பும் இவர்களுக்கு கூறுவதுடன் திலகமிடுகின்றனர். இவ்வாறு இரண்டு தரப்பிலும் அனைவருக்கும் இடப்பட்டவுடன் ஒன்றாக செயல்படுகின்றனர்.

முளைப் பண்டம் கட்டுதல்:-

அரசாணி கொம்பு நட்டு பந்தக்கால் நாட்டிய பிறகு பச்சைப் பந்தலின் நடுவில் மரக்குந்தாணியைக் கவிழ்த்து அதன் மீது நவதானியங்களை ஊற வைத்து முளைப்பண்டம் கட்டிவைப்பர். மறுநாள் திருமணச்சடங்கு நிறைவடைந்தபிறகு மணமக்கள் இருவரும் சேர்ந்தே முளைப்பண்டத்தையும் களைக் கொட்டு, குடம் ஆகியவற்றுடன் கிணற்று மேட்டிற்கு செல்கின்றனர். ஒரே களைக்கொட்டை இருவரும் தத்தமது வலதுகையால் சேர்த்துப் பற்றி கிணற்று மேட்டில் கொத்தி முளை வந்துள்ள பண்டங்களை அவ்விடத்தில் தூவுகின்றனர். பிறகு கிணற்றிலிருந்து நீரெடுத்து தெளிக்கின்றனர். பிறகு திரும்பி வரும்போது புற்றிலிருந்து சிறிது மண்ணெடுத்து வந்து குழைத்து வீட்டின் அடுப்பை மணமகள் செப்பனிடும் சடங்கும் நடைபெறுகின்றது.

இவ்வாழ்வில் புதிதாக அடியெடுத்து வைக்கும் மணமக்களுக்கு அவர்களின் நடைமுறை வாழ்க்கையையும், பொறுப்புக்களையும் அறிமுகப்படுத்தும் சடங்குகளாக இவை அமைந்துள்ளன. இச்சடங்குகளை மணமக்கள் உரிய கரிசனத்துடன் மேற்கொள்வதைக் கணக்கில் கொண்டே அவர்களது வருங்காலத்தில் இல்லறவாழ்வில் பொறுப்பும், பற்றுறுதியுடனும் நடந்து கொள்வார்கள் என்பதை கணிக்கின்றனர். அவர்கள் வாழ்க்கை எத்தனை சிறப்பானதாக இருக்கும் என்று அதனடிப்படையில் நம்புகின்றனர். மேலும் கிணற்று மேட்டில் இடப்பட்ட நவதானியங்கள் முளைத்து செழித்து வளர்வதைப் போன்று அவர்களது வாழ்வும் செழிக்கும் என்பது நம்பிக்கையாகும்.

நலுங்கு வைத்தல்:-

திருமணத்திற்கு ஒரு வார காலம் இருக்கும் போதே மணமக்களுக்கு நலுங்கு வைத்தல் சடங்கு தொடங்குகிறது. இச்சடங்கினை மேற்கொள்பவர்கள் மணமக்களுக்கு முறையானவர்களாக இருப்பர். முதலில் எண்ணெய் தேய்த்தும், பிறகு மஞ்சள் சாந்தினை முகம் தோள், மார்பு, உடம்பெங்கும் தடவியும் நலுங்கு வைக்கப்படுகின்றது. நலுங்கு வைக்கும்போது காதுமடல், தோள், மார்பு பகுதிகளில் தடவி விடுவதன் மூலம் புதிய வாழ்க்கை முறை, புதிய சூழலை எதிர்கொள்வதற்கான தகுதியை இச்சடங்கு வழங்குகின்றது.

அதன் பிறகு சிறப்பாக குளிப்பாட்டி புத்தாடை வழங்கி, உளுந்தால் செய்யப்பட்ட இனிப்பு, காரம் முதலியவை பரிமாறப்படுகின்றன. இச்சடங்கின் மூலம் மணமக்களின் உடல்நலம் மேலும் கூட்டப்படுகின்றது. இவ்வாழ்வில் அடியெடுத்து வைக்கும் மணமக்களுக்கு பாலுறவு பற்றிய கூச்சம், அச்சங்களைப் போக்கும் நடைமுறைகளாகவும் இச்சடங்கு அமைந்துள்ளது. ஒரு சில பழங்குடிகளிடம் திருமணத்திற்கு முன்பு மணமக்களுக்கு பாலுறவு முறையினை அக்குடியில் வயதில் முதிர்ந்தவர்கள் கற்றுத் தருவதாக அறியப்படுகின்றது. நாகரிக சமூகத்தில் நலங்கு வைத்தல் சடங்கு அதன் எச்சமாக அமைந்ததே ஆகும்.

தொப்புள் கொடி:-

திருமணம் ஆகி நீண்ட காலத்திற்குப் பிறகும் குழந்தைப் பேறு வாய்க்காதவர்கள் உள்ளத்தாலும், உடலாலும் சோர்வடைந்து பெரும் மனச்சுமைக்கு ஆளாகிவிடுவர். அந்நிலையில் கர்ப்பிணிப் பெண்களுக்கு பிள்ளைப் பேறு நிகழ்ந்தவுடன் குழந்தையிலிருந்து நீக்கப்படும் நஞ்சுக்கொடி அல்லது தொப்புள் கொடியின் சிறு பகுதியை பெற்று கருத்தரிக்காதவர்கள் வாழைப்பழத்தில் வைத்து விழுங்கிவிட்டால் அதன் பிறகு அவர்கள் கருவுற்று மகப்பேறு அடைவர் என்பதும் ஒரு நம்பிக்கையாக உள்ளது. நவீன சமூகத்தில் அறிவியல் வளர்ந்துள்ள நிலையில் தொப்புள் கொடியில் ஸ்டெம் செல் ஆய்வினை மேற்கொண்டு உயிரணுக்களை உருவாக்க முடியும் என்று கண்டறிந்துள்ளனர். பழங்குடிச் சமூகங்களில் தொப்புள் அடையாளம் பிறர் கண்படுதலில் இருந்து காக்கப்படுவது பற்றிய நம்பிக்கைகளை சி. மகேசுவரன் தமது ஆய்வில் குறிப்பிட்டுள்ளார். காரிய சாத்தியமானதாகவே இந்த நம்பிக்கைகள் அமைந்திருக்கின்றன என்பதற்கு மேலும் ஓர் எடுத்துக்காட்டாக தொப்புள் கொடி சார்ந்த செயல்பாடுகள் அமைந்திருக்கக் காண்கிறோம். இவ்விதமான நம்பிக்கைகள் அனைத்தும் தொல் பழங்காலம் முதலே இருந்து வருகின்ற நம்பிக்கைகளின் தொடர்ச்சியே ஆகும். தாந்திரிகம், சாங்கியம் மற்றும் உலகாயதம் போன்ற பொருள்முதல்வாத கொள்கையினரும் கூட இவ்வாறான சடங்குகளைப் பின்பற்றியுள்ளனர். அவை வைதீக சமயத்தாரின் சுயநலமிக்க, மக்களின் உபரி உற்பத்தியைப் பறிக்கும் நோக்கிலான முயற்சிகளை முறியடிக்கும் வகையில் “முள்ளை முள்ளால் எடுத்தல்” எனும்படி அமைந்தவையாகும்.

கோயில் - கருவறை - சிலை:-

தாந்திரீகர்கள் பெண்ணின் பிறப்புறுப்பைப் போற்றி வழிபடுவார்கள். இவ்வுலகினை, நதி

யினை எல்லாம் பெண்ணாகவே பாவிப்பதும் நிலமும் பெண்ணாகவே வணங்கப்படுவதும் உயிர்களின் தோற்றத்திற்கு தாய்மைப் பேறுதான் அடிப்படை என்பதாலேயே ஆகும். இன்றும் இத்தகைய வழிபாட்டு கோயில்கள் இருப்பது தெரியவருகின்றது. ‘அல்குல்’ என்ற நூலில் பெண்ணின் பிறப்புறுப்பு பற்றி பல பத்து சொற்களை தமிழ் நாடனும், கி. ராஜநாராயணனும் பட்டியலிடுகின்றனர். அவை அனைத்துமே பெண்ணை பகடி செய்தும் ஏளனமாக, எளிதாகப் புரிந்து கொள்ளும் வகையில், சினம் கொண்டு புத்தி பேதலித்த நிலையில் பேசக்கூடிய சொற்களாகவே இருக்கின்றன. ஆனால் மேற்கு மாவட்டங்களில் பெண்களே தமக்குள் உரையாடும்போது பயன்படுத்தும் சொற்களாக கோயில், கருவறை, சிலை ஆகிய சொற்கள் அமைந்துள்ளன. பெண்ணின் பிறப்புறுப்பினை கோயில் என்றும், ஆணின் பிறப்புறுப்பு சிலை என்றும் அவை இணைந்து கரு உருவாகும் இடம். ‘கருவறை’ என்றும் பொருள்பட உரைக்கின்றனர். இச்சொற்களை ‘அல்குல்’ நூலில் காணமுடியவில்லை. இது தாந்திரிக வழிபாட்டின் எச்சமாக நீடித்திருக்கும் சொற்களாகும்.

அவ்வாறே தமிழகத்தின் மேற்கு மாவட்டங்களான கிருஷ்ணகிரி- தருமபுரி மாவட்டங்களில் இந்த நம்பிக்கை சடங்குகளை ‘சாங்கியம்’ என்கின்றனர். இந்த சாங்கிய விதிகளை அறிந்த முதியவர்கள் வாழ்வின் பல நெருக்கடிகளை இந்த சாங்கியங்களை மேற்கொண்டு தீர்த்து வைத்து விடுவர். இதில் படைப்பு கடவுள், வழிபாடு ஆகியவற்றிற்கு இடமில்லை. உலகாயதர்களும் வைதீக மரபிற்கு எதிராக இவ்வாறான சடங்குகளை நிகழ்த்தியுள்ளனர்.

சாங்கியம்:-

மாறுதல் இயக்கம் ஆகியவற்றை ஏற்றுக் கொண்டவர்கள் சாங்கியவாதிகள். தொடக்க கால சாங்கியத்தில் ஆன்மீகத்தின் சாயல் கூட காணப்படவில்லை சாங்கியத் தத்துவத்தின்படி எல்லா மாறுதல்களுக்கும் அடிப்படைக் காரணமாக இருப்பது பொருள்களின் முதன்மைத் தன்மைதான் என்று பூர்வ சாங்கியர்கள் விளக்கினார்கள்.

“அசித்து பொருள்களான பால் இளம் விலங்குகளுக்கு ஊட்டம் தருவதற்காக இயல்பாக சுரக்கிறது (சுபாவவென இவா). அசித்துப் பொருளான தண்ணீர் இயல்பாக மனிதகுல நன்மைக்காக ஓடுகிறது. அதே போன்று அசித்தாக இருப்பினும் பிரதானமாக - இயல்பில் (திவா வேணனேவா) இயங்குகிறது. இதன் நோக்கம்

மனிதனை உயர்ந்த இறுதி நிலைக்கு எடுத்துச் செல்வதாகும் (புருசார்த்த சித்தி)” என்று சாங்கியக் காரிகை கூறுகிறது.

இங்கு முதன்மையானது பொருள். முதலில் உருவான பொருள், பிரகிருதி என்று பொருளின் முதன்மைத் தன்மையை விளக்கும் சாங்கியக் கொள்கை முதன்மை காரணவாதம் எனப்பட்டது. பொருளை முதன்மையானதாகவும், புருசனை இரண்டாவதாகவும் வைத்துக் கொண்டதாலும் முதன்மை காரணவாதம் எனப்பட்டது. மூல சாங்கியத்தில் கூறப்பட்ட ‘புருசன்’ என்பது முதன் முதலான பொருளின், மூலப் பொருளின் பெருக்கம் தான் எனக் கூறப்பட்டது. அதாவது மூலப் பிரகிருதி இயக்கமுற்று பலவாக வளர்ச்சியடைவது புருசன் ஆகும். மேலும் தொடக்க காலத்தில்

முதன்மையற்றது, இரண்டாவதானது, உதாசீனமானது என்ற பொருளுடையதாக புருசன் என்ற சொல் இருந்திருக்கிறது. இதனை பிரதானம், பரிணாமம், புருஷ பஹுத்வம் என்று சுருக்கமாக கூறமுடியும். கண்களுக்குப் புலனாகும் உலகத்திற்கு அடிப்படை “பொருள்தான்”; புருசன் உலகத் தோற்றத்திற்கான காரணமல்ல; அது மிகையானது; அது வெளித்தோற்றம்தான் என்று பூர்வ சாங்கியம் கூறியது.

தன்னிறைவு கொண்ட, இயங்கியல் தன்மை கொண்டதான முதல் நிலைப் பொருளாக அனைத்தையும் கண்ணுற்ற நிலையில், இரண்டாவதாக புருசனை ஏற்கவேண்டிய தேவை சாங்கியவாதிகளுக்கு ஏன் ஏற்பட்டது? வேதாந்தவாதிகளை மறுக்கும் நோக்கத்தில் ஏற்பட்டது. வேதாந்தத்தில் உலக நிகழ்ச்சிகள் அனைத்தும் மாயை; புருசன்

தான் இறுதியான உண்மை என்று கூறப்பட்டது. இது பிரம்மவாதம்; பிரம்ம காரணவாதம் எனப்பட்டது. மேலும் இது அனைத்தும் உணர்வின் சாராம்சமே; உலகத் தோற்றத்திற்கான முதற்காரணமாக உள்ளது பிரம்மமே என்றது. எனவே நாம் அசேதன காரணவாதத்திற்கும், சேதன காரணவாதத்திற்கும் உள்ள தத்துவப் போராட்டத்தை சாங்கியத்திற்கும், வேதாந்தத்திற்கும் இடையிலான மோதலில் காண முடிகின்றது. மேலும் முதன்மையற்ற, இரண்டாந்தரமான புருஷ பலவாகும் என்று சாங்கியம் கூறியது. அதற்கேற்ப வேதாந்தமும் கருத்துமுதல்வாத நிலையில் விளக்கும்போது சத்துவம், ராஜசம், தாமசம் என்று புருச குணங்களை வகைப்படுத்தி பலவாக்கின.

இந்நிலையில், இறுதியாக புருசனைப் முதன்மைப்படுத்தி புருச சூக்தம் நூலெழுந்தது. வேதாந்தத்தின் வாரிசுகளாக சங்கரரும், மத்துவரும் தோன்றி இதனை வலுப்படுத்தினார்கள். சங்கரர் ‘பிரம்மஞானம்’ ஒன்றே என்றார். அவர் மேலே கண்ட சாங்கியக் காரிகையின் கூற்றை பிரம்ம சூத்திரத்தில் எடுத்தாள்வதுடன் புருசனின் உயர்ந்த இறுதி நிலை கட்டத்தை (புருசார்த்தசித்தி) கருத்து முதல்வாதத்துக்குரியதாக மாற்றியமைத்துக் கொள்கின்றார். இவ்வாறு சாங்கியத்தில் புருசனுக்கு இரண்டாவது இடத்தைக் கொடுத்ததன் பலனாக நாளடைவில் புருசன் முதலாவது இடத்துக்கு வந்துவிட்டான். பிற்கால சாங்கியம் வைதீக நிலையினை அடைந்தது.

ஆனால், பொருளை மட்டுமே உண்மை என்று ஏற்கின்ற உலகாயதம், பூதவாதம் ஆகிய கொள்கைகள் இன்றும் அதே நிலையில் அறியப்படுகின்றன என்பது அக்கொள்கைகளின் சிறப்பாகும். மேற்கண்ட சடங்குகள், அவைதீகர்கள், வைதீகத்திற்கு எதிராக நிகழ்த்திய சடங்குகள் என்பதே உண்மையாகும்.

துணை நூல்கள்

1. தேவி பிரசாத் சட்டோபாத்யாய, உலகாயதம் என்.கி.பி.எச். சென்னை - 98 (தமிழில் எஸ்.தோதாத்ரி)
2. சி.மகேசுவரன், தொப்புள் கொடி உறவுக் கட்டுரை சமூக விஞ்ஞானம் காலாண்டு ஆய்விதழ்.
3. தமிழ்நாடன், அல்குல், காவ்யா, சென்னை - 24
4. மாது, பெருமாள் சின்னகுப்பூர், தருமபுரி மாவட்டம், முறைப்பாடு தீர்த்தல் சடங்கு
5. சின்ராஜி தரதடை வேப்பன்னபள்ளி, கிருஷ்ணகிரி மாவட்டம் நாக்கு சுடுதல் நிகழ்த்தியவர்.

உ.வே. சாமிநாதையரை உந்திய சக்தி

☀ இரா. வெங்கடேசன்

தமிழ் நூல்கள், குறிப்பாகச் சங்க இலக்கிய நூல்கள் அச்சுருவான வரலாற்றுப் பின்புலத்தை அறிந்துகொள்ள இரு அறிஞர்களின் உரையாடல் ஒன்று முக்கியத் தரவாக அமைகின்றது. உ.வே. சாமிநாதையர் - சேலம் இராமசுவாமி முதலியார் எனும் இரு ஆளுமைகளே அவ்விரு அறிஞர்களாவர். உ.வே. சாமிநாதையர் கும்பகோணம் கல்லூரியில் தமிழ் ஆசிரியராகப் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்த காலத்தில், கும்பகோணத்தின் புதிய முன்சீப்பாக வந்து பணியேற்றிருந்த சேலம் இராமசுவாமி முதலியாரைச் சுப்பிரமணிய தேசிகர் சந்திக்கச் சொல்லியதன் காரணமாக உ.வே.சா. சென்று சந்திக்கிறார். இருவரின் சந்திப்பும் நீண்ட புலமை மிகுந்த உரையாடலுடன் தொடங்கி முடிந்திருக்கின்றது. தமிழ் நூல்களின் அச்சுருவாக்க வரலாற்றில் இவ்வுரையாடல் கவனப்படுத்தப்பட வேண்டிய முக்கியத் தரவாக அமைகின்றது.

சேலம் இராமசுவாமி முதலியார் சந்திப்பு குறித்து உ.வே.சா. என் சரித்திரத்தில் இப்படிப் பதிவுசெய்கிறார்.

“சேலம் இராமசுவாமி முதலியாரைப் பார்க்க வேண்டுமென்ற ஆவல் முதலில் என்னிடமில்லை. சுப்பிரமணிய தேசிகர் சொல்லியனுப்பினமையின் நான் சென்று பார்க்கலாமென்று ஒருநாள் புறப்பட்டேன். அன்று வியாழக்கிழமை. அவர் இருந்த வீட்டை அடைந்து அவரைக் கண்டேன். நான் காலேஜில் இருப்பதையும் மடத்தில் படித்தவனென்பதையும் சொன்னேன். அவர் யாரோ அயலாரிடம் பாராமுகமாகப் பேசுவது போலவே பேசினார். என்னோடு மிக்க விருப்பத்துடன் பேசுவதாகப் புலப்படவில்லை. ‘அதிகாரப்

பதவியினால் இப்படி இருக்கிறார். தமிழ் படித்தவராக இருந்தால் இப்படியா நம்மிடம் பேசுவார்?’ என்று நான் எண்ணலானேன்.”

இந்தக் குறிப்பிற்குப் பின்னர் இருவரும் உரையாடியது குறித்த பதிவுகள் இப்படி வருகின்றன.

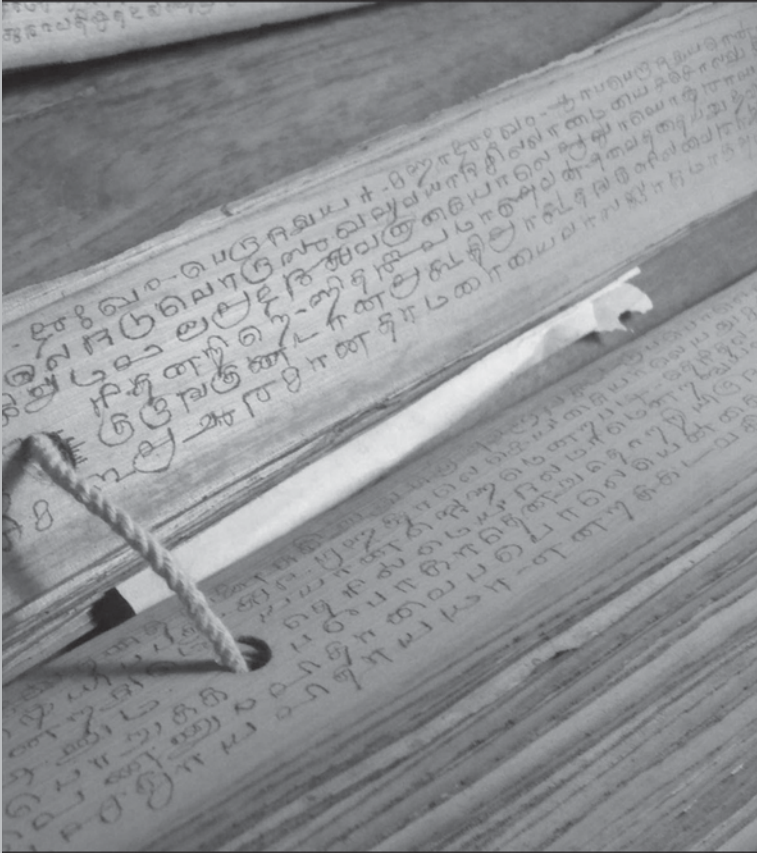
இராமசுவாமி முதலியார்: நீங்கள் யாரிடம் பாடம் கேட்டீர்கள்?

உ.வே.சாமிநாதையர்: மகாவித்துவான் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளையவர்களிடம் பாடம் கேட்டேன். (பிள்ளையவர்கள் பெயரைக் கேட்டவுடன் அவரிடம் ஏதாவது கிளர்ச்சி உண்டாகுமென்று எதிர்பார்த்தேன். என்னுடைய உத்தியோகத்துக்காக என்னை மதிக்கா விட்டாலும், பிள்ளையவர்களின் மாணாக்கென்ற முறையிலாவது என்னிடம் மனம் கலந்து பேசலாமே. அவர் அப்படிப் பேச முன்வரவில்லை. கணக்காகவே பேசினார். “பிள்ளையவர்கள் பெயரைக் கேட்டுப் புடை பெயர்ச்சியே இல்லாத இவராவது, தமிழில் அபிமானம் உடையவராக இருப்பதாவது! எல்லாம் பொய்யாக இருக்கும்” என்று நான் தீர்மானம் செய்து கொண்டேன். அவரோ கேள்வி கேட்பதை நிறுத்தவில்லை)

இராம: என்ன என்ன பாடம் கேட்டிருக்கிறீர்கள்?

(இதற்கு நாம் பதில் சொல்லும் வகையில் இவரைப் பிரமிக்கும்படி செய்துவிடலாம் என்ற நிச்சய புத்தியோடு நான் படித்த புஸ்தகங்களின் வரிசையை ஒப்பிக்கலானேன்)

உ.வே.சா: “குடந்தையந்தாதி, மறைசையந்தாதி, புகலூரந்தாதி, திருவரங்கத்தந்தாதி, அழகரந்தாதி, முல்லையந்தாதி, மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத் தமிழ், முத்துக்குமாரசுவாமி பிள்ளைத்

தமிழ், அகிலாண்டநாயகி பிள்ளைத் தமிழ், சேக்கிழார் பிள்ளைத் தமிழ், திருக்கோவையார், தஞ்சைவாணன் கோவை...”

அந்தாதியில் இருபது, கலம்பகங்களில் இருபது, கோவைகளில் பதினைந்து, பிள்ளைத் தமிழ்களில் முப்பது, உலாக்களில் இருபது, தூதுகள் இருபது ...

(இப்படி நான் படித்த நூல்களை அடுக்கினேன். அவர் முகத்தில் கடுகளவு வியப்புக்கூடத் தோன்றவில்லை)

இராம.: இதெல்லாம் படித்து என்ன பிரயோசனம்?

(என்று திடீரென்று அவர் இடைமறித்துக் கூறினார்; நான் மிக்க ஏமாற்றம் அடைந்தேன்; இவர் இங்கிலீஸ் படித்து அதிலே மோகங்கொண்டவராக இருக்கலாம். அதனால்தான் இப்படிச் சொல்லுகிறார் என்ற எண்ணம் எனக்கு உண்டாயிற்று. ஆனாலும் நான் விடவில்லை. புராண வரிசையைத் தொடங்கினேன்)

உ.வே.சா.: திருவிளையாடற் புராணம், திருநாகைக் காரோணப் புராணம், மாயூரப் புராணம், கந்த புராணம், பெரியபுராணம், குற்றாலப் புராணம்...

(அவர் பழையபடியே கற்சிலைபோல இருந்தார்)

நைடதம், பிரலிங்க லீலை, சிவஞான போதம், சிவஞானசித்தியார் உரை...

(என்னும் நூல்களின் பெயர்களைச் சொன்னேன். இலக்கண நூல்களை எடுத்துக் கூறினேன். அப்பொழுதும் அவருக்குத் திருப்தி உண்டாகவில்லை. அட்டா! முக்கியமானவற்றையல்லவா மறந்து விட்டோம்? அதை முதலிலேயே சொல்லியிருந்தால் இவரை வழிக்குக் கொண்டு வந்திருக்கலாமே! என்ற உறுதியுடன்)

உ.வே.சா. : கம்பராமாயணம் முழுவதும் இரண்டு மூன்று முறை படித்திருக்கிறேன். பிள்ளையவர்களிடமும் சில காண்டங்களைப் பாடம் கேட்டிருக்கிறேன்

(என்றேன்).

இராம: சரி, அவ்வளவுதானே?

(என்று கேட்டார், எனக்கு மிகவும் அதிருப்தி ஏற்பட்டுவிட்டது. கம்பராமாயணத்தில் கூடவா இவ்வளவு பாராமுகம்! இவ்வளவு அசட்டை! என்ற நினைவே அதற்குக் காரணம். அதற்கு மேலே சொல்ல என்ன இருக்கிறது? ஆனால் அவர் என்னை விடுவதாக இல்லை. மேலும் கேள்வி கேட்கலானார்)

இராம: இந்தப் பிற்காலத்துப் புஸ்தகங்களெல்லாம் படித்தது சரிதான், பழைய நூல்களில் ஏதாவது படித்ததுண்டா?

(எனக்கு அவர் எதைக் கருதிக் கேட்டாரென்று தெரியவில்லை. “பிள்ளையவர்கள் இயற்றிய நூல்களையே நான் படித்திருப்பதாக இவர் எண்ணிக்கொண்டாரோ? கந்தபுராணம், பெரியபுராணம் முதலியவைகளெல்லாம் பழைய நூல்களல்லவோ? கம்பராமாயணம் பழைய நூல்தானே? பழைய நூலென்று இவர் வேறு எதைக் கருதுகிறார்?” என்று யோசிக்கலானேன்)

உ.வே.சா.: நான் சொன்னவற்றில் எவ்வளவோ பழைய நூல்கள் இருக்கின்றனவே?

இராம. : அவைகளுக்கெல்லாம் மூலமான நூல்களைப் படித்திருக்கிறீர்களா?

(என்று அவர் கேட்டபோதுதான் அவரிடம் ஏதோ சரக்கு இருக்கிறதென்ற எண்ணம் எனக்கு உண்டாயிற்று)

உ.வே.சா.: தாங்கள் எந்த நூல்களைச் சொல்லுகிறீர்களென்று தெரியவில்லை?

(என்றேன்)

இராம.: சீவகசிந்தாமணி படித்திருக்கிறீர்களா? மணிமேகலை படித்திருக்கிறீர்களா? சிலப்பதிகாரம் படித்திருக்கிறீர்களா?

(அவர் சொன்ன நூல்களை நான் படித்ததில்லை. என்னுடைய ஆசிரியரே படித்ததில்லை. கண்ணால் பார்த்ததில்லை. ஆனாலும் “இவ்வளவு புஸ்தகங்களைப் படித்ததாகச் சொன்னதை ஒரு பொருட்படுத்தாமல் எவையோ இரண்டு மூன்று நூல்களைப் படிக்கவில்லை என்பதைப் பிரமாதமாகச் சொல்வந்துவிட்டாரே!” என்ற நினைவோடு பெருமிதம் சேர்ந்து கொண்டது)

உ.வே.சா.: புஸ்தகம் கிடைக்கவில்லை கிடைத்தால் படிக்கும் தைரியமுண்டு

(என்று கம்பீரமாகச் சொன்னேன். சாதாரணமாகப் பேசிக்கொண்டு வந்த முதலியார், நிமிர்ந்து என்னை நன்றாகப் பார்த்தார்)

இராம.: நான் புஸ்தகம் தருகிறேன்; தந்தால் படித்துப் பாடம் சொல்வீர்களா?

உ.வே.சா.: அதிற் சிறிதும் சந்தேகமே இல்லை. நிச்சயமாகச் சொல்கிறேன்.

இராம: சரி, சிந்தாமணியை நான் எடுத்து வைக்கிறேன். நீங்கள் படித்துப் பார்க்கலாம். அடிக்கடி இப்படியே வாருங்கள்.

(என்று அவர் சொன்னார். நான் விடைபெற்றுக் கொண்டு வந்தேன். பார்க்கச் சென்றபோது அவர் இருந்த நிலையையும் நான் விடைபெறும் போது அவர் கூறிய வார்த்தைகளையும் எண்ணி, அவர் சாமான்ய மனிதரல்ல ரென்றும், ஆழ்ந்த அறிவும் யோசனையும் உடையவரென்றும் உணர்ந்தேன்)

(என் சரித்திரம், ஏழாம் பதிப்பு, 2008 - ப. 528 - 533).

இந்த உரையாடல் நிகழ்ந்தது 21.10.1880 (வியாழக் கிழமை). அப்பொழுது உ.வே.சா. அவர்களுக்கு வயது இருபத்து ஐந்து (1855 - 1942).

இந்தப் பதிவிற்குப் பின்னர் உ.வே.சா. இப்படிக்குறிப்பிட்டிருக்கிறார் “எனக்குச் சிந்தாமணி முதலிய பழைய புஸ்தகங்களைப் படிக்க வேண்டுமென்ற ஆவல் மிகுதியாக இருந்தது. இந்தத் தேசத்தில் நான் சந்தித்த வித்துவான்களில் ஒருவராவது அவற்றைப் படித்ததாகவே தெரியவில்லை. ஏட்டுச் சுவடிகளும் கிடைக்கப் பெறவில்லை”

இராமசுவாமி முதலியார் அறிமுகமும் அவர் வழியாகப் பழந்தமிழ் நூல்களை அறிந்து கற்கும் வாய்ப்பும் உ.வே.சா. அவர்களுக்கு அமையப்பெறாமல் போயிருப்பின் சங்க இலக்கிய நூல்களின் அச்சுருவாக்க வரலாற்றை எப்படி எழுதியிருக்க முடியும் என்ற வியப்பு மனதுள் எழுகிறது. உ.வே.சா. கல்வி பெற்ற காலச் சூழல் என்பது பக்தி இலக்கியங்கள், சிற்றிலக்கியங்கள், பிற்கால இலக்கண நூல்களை மட்டுமே போற்றிக் கொண்டாடிக் களித்த காலச் சூழலாகும். சேலம் இராமசுவாமி முதலியாரின் சந்திப்பு உ.வே.சா. வுக்குக் கிடைத்த அரிய வாய்ப்பாக மட்டும் அமையவில்லை, தமிழலகத்திற்குக் கிடைத்த பெருவாய்ப்பு என்பதை இன்றைக்கு நம்மால் உணரமுடிகிறது.